

พระราชนักุลสุขุมพันธุ์ บก. ...

- คำเตือนนี้เป็นภาระของตนและผู้มีมาตราสั่งให้ไว้

ทักษิณ ชินวัตร ชาญกรรัตน์ แกล้วต่อรัฐสภา

[รัฐธรรมนูญที่ ๖๘ กุฎากรนัดประชุม]

- ร่างพระราชบัญญัติ กองทุนเพื่อสนับสนุนการศึกษาและสุขภาพ ฯลฯ.

- บัญญัติ (ร่าง) กองนับถือด้วยสุขภาพและคุณ

- รัฐธรรมนูญที่ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๕ มาตรา ๘๙

- พระราชนักุลสุขุมพันธุ์ ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ วันที่ ๕ มกราคม ๘๙

พ.ศ. ๒๕๔๓

(1) กช 2.3 / 11, ๖ ก๐๐๗

[1]

คำแต่งนโยบาย

ของ

คณะรัฐมนตรี

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

แต่งต่อรัฐสภา

วันจันทร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ประกาศ
แต่งตั้งนายกรัฐมนตรี

ภูมิพลอดุลยเดช บ.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญแล้ว คณะกรรมการบริหารราชการอยู่ดังปัจจุบัน ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาฯ สถาปนาฯ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เห็นชอบด้วยในการแต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

จึงทรงพระราชนิริยาฯ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นผู้ที่สมควรไว้วางพระราชหฤทัยให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีบริหารราชการแผ่นดิน ดังแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อุทัย พิมพ์ใจชน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประกาศ
แต่งตั้งรัฐมนตรี

กฎมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ฯ แต่งตั้ง พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็น นายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔ แล้ว นั้น

บัดนี้ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดินสืบไปแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

พลเอก ชาลิต ยงใจยุทธ

เป็น รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

นายสุวิทย์ คุณกิตติ

เป็น รองนายกรัฐมนตรี

นายเดช บุญ-หลง

เป็น รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

นายปองพล อดิเรกสาร

เป็น รองนายกรัฐมนตรี

นายพิทักษ์ อินทร์วิทยานันท์

เป็น รองนายกรัฐมนตรี

นายชาตุรุน্ত์ ฉายแสง

เป็น รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

พลเอก ธรรมรงค์ อิครังกูร ณ ออยธยา

เป็น รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

นายสมศักดิ์ เทพสุกิน	เป็น รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายกราfft ชนาวงศ์	เป็น รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
นายสมคิด ชาตุศรีพิทักษ์	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
นายวราเทพ รัตนการ	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
นายสุรเกียรติ เสถียรไทย	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
นายชูชีพ หาญสวัสดิ์	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
นายประพันธ์ ปัญญาชาติรักษ์	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
นายนที ขลิบทอง	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
นายประชา มาลีนนท์	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
นายพงศ์ศกร เจ้าวิเชียร	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
นายอดิศัย พอธารามิก	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
นายสุวรรณ วัลย์เสถียร	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
ร้อยตำรวจเอก บุรฉั้ย เปี่ยมสมบูรณ์	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายส崇尚ฤทธิ์ กลินประทุม	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายสมบัติ อุทัยสาง	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
นายพงศ์เทพ เทพกาญจนा	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
นางลดาวัลลี วงศ์ครีวงค์	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม
นายสนธยา คุณปลื้ม	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
นายเกษม วัฒนชัย	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นายจำลอง ครุฑานุทด	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์	เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
นายสุรพงษ์ สีบวงศ์	เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
นายพิเชษฐ์ สถิติขาวล
นายสุธรรม แสงประทุม

เป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุดมศึกษาฯ
เป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุดมศึกษาฯ
เป็น รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้ ดังแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๔
เป็นปีที่ ๕๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

คำแต่งนโยบาย
ของ
คณะกรรมการบริหารรัฐสภา
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี
แกลงต่อรัฐสภา
วันจันทร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้กระผมเป็นนายกรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔ และแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการบริหารรัฐมนตรีได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินโดยมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมในระบบรัฐสภาอันมีพระมหา权士รัตน์ทรงเป็นพระประมุข และครอบคลุมถึงแนวโน้มนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เสร็จสิ้นแล้ว และขอนำเรียนท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติได้รับทราบถึงเจตนาณ์ ยุทธศาสตร์ และนโยบายของรัฐบาล ที่มุ่งมั่นจะสร้างเสถียรภาพและความมั่นคงในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศไทย เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน

ท่านประชานรัฐสภาที่เคารพ

วันนี้ประเทศไทย ยังไม่พ้นจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ ประเทศยังต้องได้รับการบริหารที่ทุ่มเทเป็นพิเศษ จะปล่อยให้การบริหารค่าเนินไปเหમื่อนภาวะปกตินั้นไม่ได้ เพราะเศรษฐกิจของประเทศไทยอาจล้มเล็กลงอีกจนยากที่จะเยียวยา

ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องการการเปลี่ยนแปลงในแบบทุกมิติ ด้วยแนวคิดของนโยบายใหม่ที่ดึงอยู่บนพื้นฐานแห่งข้อมูล ความรอบรู้ และสติปัญญาที่เข้าใจในรากเหง้าแห่งปัญหา และทันโลกทันเหตุการณ์

ปัจจุบัน ประชาชนทุกระดับได้รับความเดือดร้อน อันเกิดจากมีรายได้ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย ซึ่งเป็นผลมาจากการตกงาน ราคานิค้าเกษตรตกต่ำ กำลังชีวิตร่องคนในประเทศตกรัฐบาลจึงตั้งเป้าหมายที่จะดำเนินนโยบายเพื่อลดความยากจนและนำไปสู่การสร้างงาน สร้างรายได้ลดค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอ กับรายจ่าย นำไปสู่การพอมีพอกิน และเหลือจากนั้น จึงนำไปสู่การสร้างชีวิตใหม่ โดยใช้กลไกทุกส่วนของภาครัฐในการสร้างโอกาสให้ประชาชนใช้ทุนทางปัญญา ศักยภาพส่วนตัว และศินทรัพย์ที่มีอยู่ทำงานอย่างเต็มที่ เมื่อประชาชนมีรายได้ ก็จะทำให้ครอบครัวมีรายได้ และประเทศชาติมีรายได้ ซึ่งจะกลายเป็นฐานภาษีใหม่ให้รัฐมีรายได้มากขึ้น เพื่อนำไปสู่การลดภาระหนี้สินของประเทศในโอกาสต่อไป

ในสถานการณ์นี้ รัฐบาลจะเป็นผู้ลงทุนทางสังคม ไม่ใช่เป็นเพียงผู้ใช้เงินโดยไร้เป้าหมาย เพราะการใช้จ่ายเงินเพียงอย่างเดียว นักจะก่อให้เกิดการสูญเปล่า ไม่ได้ผล นโยบายของรัฐบาล อาทิ กองทุนหมุนบ้าน การจัดตั้งธนาคารประชาชน จึงเป็นส่วนหนึ่งของการลงทุนเพื่อสร้างรายได้ใหม่ให้กับประชาชนและให้กับรัฐในที่สุด

รัฐบาลตระหนักดีว่าประชาชนกำลังลำบาก เพราะฉะนั้น จำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้างหนี้ทั้งภาคประชาชนและภาคเอกชน ซึ่งจะเป็นยุทธศาสตร์เบื้องต้นก่อนนำไปสู่การสร้างงาน สร้างรายได้

ดังนั้น การกิจเร่งด่วนและสำคัญยิ่งของรัฐบาล คือ การเร่งแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตของระบบเศรษฐกิจ การบริหาร สังคมและการเมือง โดยจะต้องดำเนินการ "ไปพร้อม ๆ กัน เพื่อให้สามารถแก้ปัญหาได้ทันการณ์ โดยปัญหา มี ๒ ส่วน คือ

๑. หยุดการหดตัวของเศรษฐกิจ ที่กำลังก่อปัญหาทางสังคมให้กับประเทศ
๒. การแก้ไขและปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหม่ให้กับระบบเศรษฐกิจ และสังคม "ไปสู่ความมีเสถียรภาพ และความมั่นคงอันยั่งยืนของประเทศไทย"

ทั้งหมดนี้ จะไม่เป็นเพียงหยุดการหดตัวของเศรษฐกิจเท่านั้น แต่จะเป็นการกระจายโอกาสให้กับชีวิตประชาชน ไม่ใช่เป็นเพียงการกระจายเงิน นอกจากนี้ยังเป็นการใช้สินทรัพย์ที่สำคัญ คือ ภูมิปัญญา เพื่อก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจใหม่ ซึ่งเป็นเศรษฐกิจที่อาศัยความรู้เป็นฐานของการหารายได้

รัฐบาลตระหนักว่า ประเทศไทยเรามีความหลากหลายทางชีวภาพ มีวัฒนธรรม อันเก่าแก่ นอกจากนั้น คนไทยยังมีทักษะ ฝีมือ ความมานะ และความขยันหมั่นเพียร ซึ่งถ้าได้รับ การส่งเสริมและให้โอกาสจะเกิดการใช้พลังในแผ่นดิน ซึ่งเป็นพลังทั้งจากมั่นสมองของประชาชน และ พลังจากการบริหารทรัพย์สินของแผ่นดินไทย จะสร้างให้ประเทศไทยกลับขึ้นมาแข็งแกร่งอีกครั้ง ให้คนไทยทุกคนกลับมายืนบนลำแข็งด้วยเงินได้อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และมีความภาคภูมิใจในความ เป็นคนไทยอีกครั้งหนึ่ง

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดิน สามารถบรรลุถึงการกิจ และดำเนินไปด้วย แนวทางที่กล่าวมา รัฐบาลจึงได้กำหนดนโยบายบริหารราชการแผ่นดินไว้ดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วน

(๑) พัฒนาระหนี้ให้กับเกษตรกรรายย่อยเป็นเวลา ๓ ปี เพื่อแก้ปัญหาหนี้สินของเกษตรกรอย่างเร่งด่วน โดยว่างระบบการฟื้นฟูและให้ความช่วยเหลือปรับโครงสร้างการผลิตอย่างครบวงจร

(๒) จัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง แห่งละ ๑ ล้านบาท เพื่อเป็นแหล่งเงินหมุนเวียนในการลงทุน สร้างอาชีพเสริม และสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในชุมชน และวิสาหกิจขนาดเล็กในครัวเรือน พร้อมทั้งรัฐบาลจะจัดให้มีโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สัมัยใหม่ และการบริหารจัดการ เพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วยระบบร้านค้า เครือข่ายและอินเตอร์เน็ต

(๓) จัดตั้งธนาคารประชาชน เพื่อกระจายโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อย เพื่อสร้างทางเลือกและลดการพึ่งพาแหล่งกู้นอกระบบ ซึ่งจะทำให้ประชาชนมีโอกาสในการสร้างงาน สร้างรายได้ด้วยตนเอง

(๔) จัดตั้งธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการเดิมและเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการใหม่อย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างและรักษาฐานการผลิต การจ้างงาน การสร้างรายได้ การส่งออก และเป็นแกนหลักในการสร้างความเดียวใจและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในอนาคต

(๕) จัดตั้งบรรษัทกลางในการบริหารสินทรัพย์ เพื่อดำเนินการให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ออกจากระบบของธนาคารพาณิชย์โดยเร็ว และเป็นระบบเบ็ดเสร็จ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่สถาบันการเงินในการปล่อยสินเชื่อให้กับภาคการผลิตและบริการ

(๖) พัฒนารัฐวิสาหกิจ ให้เป็นองค์กรหลักในการกอบกู้เศรษฐกิจ และสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยรวมรัฐวิสาหกิจที่มีศักยภาพและมีความพร้อมเข้าด้วยกัน ภายใต้การบริหารขององค์กรที่เป็นมืออาชีพ มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และปลอดจากการเมืองแทรกแซงในการบริหาร พร้อมทั้งเบ็ดโقيกให้ประชาชนคนไทยมีโอกาสลงทุนในกิจการของรัฐวิสาหกิจ และสนับสนุนให้รัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม

- (๗) สร้างหลักประกันสุขภาพก้าวหน้า เพื่อลดรายจ่ายโดยรวมของประเทศและประชาชนในการดูแลรักษาสุขภาพ โดยเสียค่าใช้จ่าย ๓๐ บาทต่อครั้ง และสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน
- (๘) เร่งจัดตั้งสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติด ควบคู่ไปกับการปราบปรามและป้องกัน
- (๙) ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามคอร์ปชั่น

๒. นโยบายเศรษฐกิจ

๒.๑ นโยบายด้านการคลัง

- (๑) เร่งรัดการกระตุ้นเศรษฐกิจที่มีผลต่อการยกระดับรายได้ของประชาชนและหยุดการทรุดตัวทางเศรษฐกิจ โดยคงภาวะการขาดดุลการคลังต่อไปอีกระยะหนึ่ง ในกรอบการรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพและวินัยการคลังที่เหมาะสม และจะปรับนโยบายการคลังให้เข้าสู่การคลังที่สมดุล เมื่อเศรษฐกิจสามารถขยายตัวขึ้นมารองรับได้อย่างเพียงพอ

ในการแก้วิกฤตเศรษฐกิjin รัฐบาลจะจัดทำงบประมาณ โดยยึดบุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเป็นที่ด้วย และจะปฏิรูประบบและกระบวนการการจัดสรร พร้อมทั้งจัดทำระบบการเบิกจ่ายงบประมาณใหม่ โดยใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ที่รัดกุม และประเมินผลได้อย่างต่อเนื่องและทันต่อเหตุการณ์ โดยปรับสำคัญความจำเป็นเร่งด่วนในการใช้งบประมาณให้เหมาะสม และปรับลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น และไม่เป็นผลในการกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันให้ขยายตัว ลดการลงทุนที่มีมูลค่าการนำเข้าสูง ลดรายจ่ายที่เป็นภาระต่อประชาชน และนำงบประมาณที่ปรับลดไปลงทุนในโครงการและกิจกรรมที่สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างงานสร้างรายได้ทันทีตามเป้าหมายที่ชัดเจน

- (๒) ปรับปรุงระบบภาษีให้สอดคล้องกับบุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ เพื่อส่งเสริมและกระตุ้นภาคเศรษฐกิจจริง ที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มภายในประเทศ และเป็นพื้นฐานในการปฏิรูปโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอนาคต พร้อมทั้งสนับสนุนการออม การระดมทุน และการสร้างผู้ประกอบการใหม่ ทั้งนี้ จะปรับโครงสร้างภาษีออก ทำแผนที่ภาษีและวางแผนการจัดเก็บที่ประยุกต์สะดวก และโปร่งใสสำหรับผู้เสียภาษี โดยเฉพาะจะจัดการด้วยความช้าช้อน ลดอานาจผู้จัดเก็บ สร้างความชัดเจน และโปร่งใส เพื่อขจัดการฉ้อราษฎร์บังหลวง

(๓) บริหารการคลังอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยเฉพาะการรักษาวินัยการคลังในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ จะจัดทำแผนการบริหารทรัพย์สินและหนี้สินสาธารณะที่มีประสิทธิภาพ ประยุต์ และจะกู้เงินเฉพาะเพื่อการลงทุนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อสร้างฐานรายได้ให้แก่ประชาชน และภาคเอกชนเป็นหลัก รวมทั้งเพื่อสร้างความมั่นคงให้แก่ประเทศอย่างยั่งยืน

๒.๒ นโยบายการเงิน สถาบันการเงิน และตลาดทุน

(๑) ดำเนินนโยบายการเงินที่เอื้อต่อการปล่อยสินเชื่อเข้าสู่ภาคเศรษฐกิจจริงเพื่อให้เกิด การขยายตัวของภาคธุรกิจ กระตุ้นเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ส่งเสริมการออมของประชาชน และสอดคล้องกับการดำเนินนโยบายการคลังและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

(๒) ดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยเงินตราในลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อกระบวนการ สร้างรายได้ของประชาชนทุกรายดับ และเอื้อต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ รวมทั้งสามารถส่งเสริม ภาคการผลิตและบริการที่พึ่งพาทรัพยากรในประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

(๓) เร่งพัฒนาและพัฒนาระบบสถาบันการเงินของประเทศให้สามารถทำหน้าที่เกือบูล ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจได้ตามปกติ โดยก่อภาระด้านการเงินการคลังให้น้อยที่สุด รวมทั้งส่งเสริม ความสามารถในการแข่งขันของสถาบันการเงินในระยะยาว ตลอดจนมุ่งพัฒนาและปรับบทบาท สถาบันการเงินของรัฐ ให้เป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมกิจการที่มีศักยภาพในการสร้างรายได้อย่าง เร่งด่วน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

(๔) เร่งพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุน เพื่อให้เป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพในการระดมทุน และส่งเสริมการออมระยะยาวของภาคธุรกิจและประชาชน ตลอดจนจัดโครงสร้างภาษีอากรให้สอดคล้อง และเสมอภาค รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจที่ดีและมีศักยภาพสามารถเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ภาคเศรษฐกิจที่สำคัญและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสามารถใช้ประโยชน์จาก ตลาดเงินและตลาดทุนได้อย่างเต็มที่

(๕) เร่งพัฒนาตลาดตราสารหนี้ เพื่อสร้างทางเลือกและเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงิน ของภาคเอกชน และสร้างความเสมอภาคระหว่างตลาดเงิน ตลาดทุน ตลาดตราสารหนี้ และเงินฝาก ในสถาบันการเงิน เพื่อพัฒนาภาคธุรกิจและเศรษฐกิจของประเทศอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งส่งเสริมการออม และการลงทุนที่หลากหลายแก่ประชาชนในระยะยาว

๓. นโยบายการสร้างรายได้

การแก้ปัญหานี้สินของประเทศต้องแก้ด้วยการสร้างรายได้ ดังนั้น รัฐบาลจะสนับสนุนและผลักดันให้มีกระบวนการสร้างรายได้ให้กับประชาชนทุกรายดับ โดยจะส่งเสริมแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตามศักยภาพของชุมชนในระดับฐานรากของประเทศ ดังนั้น การผลิตเพื่อการบริโภค นำผลผลิตที่เหลือออกจำหน่าย เพื่อสร้างรายได้ในระดับครอบครัว ส่งเสริมการรวมตัวเพื่อดำเนินเศรษฐกิจระดับชุมชน เร่งพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงอย่างเกื้อกูล และสนับสนุน ซึ่งกันและกันกับธุรกิจขนาดใหญ่ สู่ตลาดทั่วโลกในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างเสริมกระบวนการสร้างรายได้ให้กับประชาชนอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ รัฐบาลจะสนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม อุตสาหกรรม และการบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดโลกใหม่ โดยคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีอยู่ และศักยภาพของทักษะที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นเชี่ยวชาญ ทั้งนี้ เพื่อสร้างฐานการจ้างงาน กระจายโอกาสและกระจายความเสี่ยง สร้างฐานการผลิตของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยมีแนวโน้มรายครอบคลุ่ม ๓ ด้าน คือ เกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ ดังต่อไปนี้

๓.๑ ด้านการเกษตรกรรม^๑ ประกอบด้วย ๓ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ พื้นฟูและเสริมสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกร

(๑) ปรับโครงสร้างสินเชื้อ และเงินทุนภาคเกษตรให้สอดคล้องกับวงจรการผลิต เร่งรัดการแก้ไขหนี้สินของเกษตรกร และพักชำระหนี้และยกเว้นดอกเบี้ยเป็นเวลา ๓ ปีแก่เกษตรกรรายย่อย

(๒) ส่งเสริมการทำเกษตรผสมผสาน เกษตรทางเลือก และเกษตรอินทรีย์ รวมทั้ง ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้แก่เกษตรกร

(๓) ส่งเสริมให้เกษตรกรรมที่ดินทำกินอย่างพอเพียง โดยการวางแผนการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการใช้ที่ดินรกร้างว่างเป็นปลูกให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรดับในทุกระดับให้เหมาะสมต่อระบบการผลิต และสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเต็มที่ในการพื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนาพื้นที่ดันน้ำและลุ่มน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำ คุคลองส่งน้ำ คุณภาพน้ำ และชลประทานระบบห่อ รวมทั้งควบคุมดูแลการใช้น้ำผิวดินและน้ำใต้ดินให้เกิดประสิทธิภาพและเป็นระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่

ส่วนที่ ๒ การพัฒนาตลาดในประเทศและสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนชนบท

(๑) มุ่งพัฒนาการผลิตภาคชนบทและสร้างความเข้มแข็งแก่เศรษฐกิจชุมชน โดยเชื่อมโยงการแปรรูปผลทางการเกษตรกับโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ และจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านแห่งละ ๑ ล้านบาท เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนระหว่างบ้านเรือนการลงทุนและสร้างรายได้แก่ประชาชนในชนบท

(๒) พัฒนาระบบการตลาดสินค้าเกษตรสมัยใหม่ สนับสนุนการจัดตั้งยุังจาง ล้านนาของกลุ่มเกษตรกรในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางการเกษตรและความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศด้านการตลาดสินค้าเกษตร เพื่อให้สามารถวางแผนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ส่งเสริมการสหกรณ์ ธุรกิจชุมชน สถาบันเกษตรกร และองค์กรชุมชน ให้เข้มแข็ง และให้มีส่วนร่วมในการกำหนดและเสนอนโยบายและมาตรการด้านการเกษตร และการวิจัย พัฒนาด้านการเกษตร

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการส่งเสริมการวิจัยและการเรียนรู้จากภูมิปัญญาไทยและวิทยาการสมัยใหม่

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการทำการเกษตร รวมทั้งเกษตรอุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และสอดคล้องความต้องการของตลาดและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่

ส่วนที่ ๓ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรในตลาดโลก

(๑) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการแปรรูปผลผลิตการเกษตร และพัฒนาคุณภาพ มาตรฐาน รูปแบบ และบรรจุภัณฑ์ของสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม

(๒) ผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งส่งเสริมการจดทะเบียนสิทธิบัตรที่เกี่ยวกับการผลิตทางการเกษตรในทุกด้าน เพื่อรองรับการเปิดเสรีทั่วโลกในอนาคต

(๓) พัฒนาการตรวจสอบคุณภาพ มาตรฐาน และความปลอดภัยของสินค้าเกษตรทั้งการนำเข้าและส่งออก รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อการดับเพลิงลดทางการเกษตรให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศ

(๔) ส่งเสริมการประมงชายฝั่งและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมทั้งการทำประมงนอกน่านน้ำ ด้วยการสร้างความร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน การพัฒนาองเรือประมง อุตสาหกรรมห้องเย็นและการแปรรูปสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรและระบบนิเวศน์ทางทะเล

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรม

(๑) ปรับโครงสร้างการผลิตในภาคอุตสาหกรรมและการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับเป้าหมายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศไทย โดยคำนึงถึงทรัพยากรธรรมชาติ หัก竹ะฟืมือ ภูมิปัญญาไทย ศักยภาพในการผลิตและการตลาด และการใช้วัสดุดีบภัยในประเทศไทยให้สมดุลกับการพึ่งพาจากต่างประเทศ

(๒) เสริมสร้างให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมพื้นฐาน และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่จะก่อให้เกิดผลต่อเนื่องต่อการปรับโครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม

(๓) พัฒนาบุคลากรและแรงงานภาคอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคต สนับสนุนมาตรการเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตที่ได้มาตรฐานและไม่ก่อให้เกิดมลภาวะ โดยจัดการให้มีความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ

(๔) พัฒนาอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็กให้มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือในการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา รวมทั้งผลักดันให้เกิดเครือข่ายสารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยการผลิตและการตลาด

(๕) ส่งเสริมนบทบาทของสถาบันการเงิน รวมถึงสนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินงานของกองทุนร่วมทุน ตลอดจนระบบการค้าประกันสินเชื่อ เพื่อพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก

(๖) สนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการใหม่ ๆ ในธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดเล็ก สำหรับเศรษฐกิจใหม่ที่ใช้ความรู้เป็นฐาน

๓.๓ ด้านการบริการและการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว คือ หนทางสำคัญของการนำรายได้กระแสเงินสดเข้าสู่ประเทศไทย ดังนั้น รัฐบาล จึงมีนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของการบริการ เพิ่มความหลากหลายของรูปแบบ การให้บริการและการท่องเที่ยว และการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการและการท่องเที่ยว ดังนี้

๓.๓.๑ ด้านการพัฒนาภาคบริการ

(๑) ปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานอันจำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการไทย ทั้งด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากรภาคบริการ การพัฒนารูปแบบการให้บริการ และการพัฒนาเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน

(๒) จัดให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาบูรณาการเพื่อให้มีการใช้ศักยภาพภาคบริการอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นแหล่งสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศ และรายได้ท้องถิ่น อาทิ การท่องเที่ยว การศึกษา การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การกีฬา และนันทนาการ

(๓) เร่งรัดพัฒนาผู้ประกอบการด้านบริการให้มีความรู้และทักษะ ทั้งด้านภาษา มาตรฐานการบริการ และการจัดการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของความต้องการระหว่างประเทศด้านการค้าบริการ

๓.๓.๒ ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑) เร่งพัฒนาด้านความสัมพันธ์และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ไทยเป็นประตูทางผ่านหลักของการท่องเที่ยวในภูมิภาค ทั้งด้านการตลาด การขนส่ง การลงทุน การบริหารจัดการ รวมถึงการขัดอุปสรรคในการท่องเที่ยว

(๒) บริหารการท่องเที่ยวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุก โดยสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งระดับภายในประเทศและระหว่างประเทศ เชื่อมโยงกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และธุรกิจชุมชน พัฒนาคุณภาพการบริการท่องเที่ยว และยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการประชุม การสัมมนา และการแสดงสินค้าของภูมิภาคເອົ້າວັນອອກເນິຍໄດ້

(๓) เร่งพัฒนา บูรณะ พื้นที่มีมนต์เสน่ห์ทางวัฒนธรรม ทั้งในเขตเมือง และนอกเมือง เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวใหม่ สร้างแหล่งจับจ่ายซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว โดยจะส่งเสริมนบทบาทเอกชนร่วมกับชุมชนในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่ในสภาพเดิมอย่างต่อเนื่อง

(๔) เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ รวมทั้งการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม โดยส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ และให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในรูปแบบการจัดสหกรณ์การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว

(๕) เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก สร้างความปลอดภัย และป้องกันการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

๔. นโยบายการพาณิชย์และเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะยกระดับนโยบายด้านการค้าต่างประเทศจากการเน้นเพียงเร่งรัดการส่งออกในทุกระดับสู่การพัฒนาเครือข่ายการตลาดเข้าสู่ระดับโลก และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างทันการณ์ เพื่อให้เศรษฐกิจไทยพนึกและสอดรับเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจโลกอันเข้มแข็งในโลกยุคไร้พรมแดน โดยมีแนวทางดังนี้

๔.๑ ด้านการพาณิชย์

(๑) สนับสนุนและผลักดันให้ภาคเอกชนยกระดับความพร้อมในการแข่งขันเสรีในเวทีการค้าระหว่างประเทศ โดยใช้แนวคิดการตลาดสมัยใหม่ การพัฒนาองค์กรและบุคลากร การพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร การวางแผนและพัฒนาการผลิตให้ตรงกับความต้องการของตลาด และสามารถเข้ามายังเครือข่ายการผลิตและการจำหน่ายให้ได้ประโยชน์สูงสุดในเชิงต้นทุนและการตลาด ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในเชิงของทักษะ เทคโนโลยี และวิทยาการที่จำเป็นในการแข่งขันระดับโลก

(๒) พัฒนาและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการค้าสินค้าและบริการในภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางการแสดงสินค้าระหว่างประเทศ

(๓) ส่งเสริมการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสร้างโอกาสแก่ผู้ประกอบการในการเข้าสู่ตลาดโลก โดยเร่งผลักดันมาตรการและกฎหมายที่จำเป็นต่อการประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(๔) เร่งปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้สามารถปฏิบัติการกิจกรรมการสนับสนุนและส่งเสริมการส่งออกทั้งในด้านการตลาด และข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนช่วยแก้ไขอุปสรรคการค้าในต่างประเทศ

๔.๒ ด้านการค้าสินค้าและบริการ

(๑) ส่งเสริมให้กิจกรรมของไทยสามารถครอบครองเทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญาที่มาจากแหล่งอื่น แล้วนำมาพัฒนาสร้างมูลค่าเพิ่มให้สามารถทำการผลิตที่มีความหลากหลายกว่าของเดิม และส่งเสริมการจัดตั้งกองทุนเพื่อเปิดโอกาสให้นักคิดและผู้ประกอบการไทยพัฒนาภูมิปัญญาไทยเข้าสู่ระบบการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาของคนไทย

(๒) ส่งเสริมให้ธุรกิจค้าปลีกขนาดกลางและขนาดเล็กสามารถดำเนินอยู่ และปรับตัวรองรับการแข่งขันการเปิดเสรีด้านการค้าบริการได้

(๓) กำหนดมาตรการให้ธุรกิจค้าปลีกขนาดใหญ่ที่จะเกิดขึ้นใหม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบทะบัญญัดที่ว่าด้วยการแบ่งเขตสถานที่ของธุรกิจค้าปลีกในอนาคต

(๔) จะส่งเสริมและพัฒนาบทบาทขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย และกำหนดมาตรการต่าง ๆ ในการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้บริโภคและยกระดับผลผลิตและบริการของประเทศไทย

๕.๓ ด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

(๑) สนับสนุนการค้าเสรีในการค้าระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงระดับความพร้อมและผลประโยชน์ของประเทศไทยและผู้ประกอบการภายในประเทศ รวมทั้งผลักดันการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อภาคเอกชนไทยในการแข่งขันทางการค้าระหว่างประเทศ

(๒) เน้นบทบาทเชิงรุกในเวทีการค้าและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ รวมทั้งผลักดันให้เกิดการเจรจาในเวทีระหว่างประเทศ ซึ่งวางแผนพื้นฐานของความเป็นธรรมและคำนึงถึงผลประโยชน์และข้อจำกัดของประเทศไทยกำลังพัฒนา

(๓) สนับสนุนและผลักดันนโยบายการค้าเสรีของเขตการค้าเสรีอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมการค้า การลงทุนกับประเทศไทยเพื่อบ้าน และการค้าชายแดน และการพัฒนาไปสู่ฐานการผลิตสินค้าหรือการให้บริการร่วมกันในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลด้านการค้าและการลงทุน และวิเคราะห์ผลกระบวนการที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายด้านทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ต่อการกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ของนโยบายด้านประเทศไทย รวมทั้งการเจรจาการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ

๕. นโยบายด้านการคมนาคม

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายคมนาคม ขนส่ง และสื่อสาร บนพื้นฐานของการเกื้อหนุนการผลิต การสร้างงานและสร้างรายได้

(๒) พัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคมให้ทันสมัยและทันถึง เพื่อประโยชน์ในการรับและส่งสาร สนเทศและความรู้ไปสู่ประชาชน เชื่อมโยงกับต่างประเทศ และรองรับต่อการเปิดเสรีในธุรกิจโทรคมนาคม

(๓) ปรับปรุงและพัฒนาระบบขนส่งมวลชนและเครือข่ายการคมนาคมภายในประเทศ ให้เชื่อมต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัย

(๔) ส่งเสริมความร่วมมือในการสร้างเครือข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางบกในภูมิภาค พัฒนาเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๕) ส่งเสริมการพัฒนาการพาณิชยนาวีให้เป็นระบบอย่างจริงจัง เพื่อสนับสนุนภาคการส่งออก ของประเทศไทย โดยส่งเสริมการพัฒนา กองเรือไทยและอุดสาหกรรมที่เกี่ยวเนื่องให้เข้มแข็ง การก่อสร้าง และบริหารจัดการท่าเรือน้ำลึกให้เพียงพอและได้มาตรฐาน

(๖) สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความปลอดภัย ของการเดินเรือทั้งทางน้ำและทางทะเลในประเทศไทยเพื่อนบ้าน

(๗) พัฒนาคุณภาพและปรับปรุงประสิทธิภาพการให้บริการขนส่งทางอากาศ เพื่อรับ ความต้องการของผู้ใช้บริการ การส่งเสริมการท่องเที่ยว และการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ตลอดจนผลักดัน ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางอากาศในภูมิภาค

๖. นโยบายการพัฒนาแรงงาน

ด้วยเห็นว่า ทรัพยากรมนุษย์เป็นหัวใจสำคัญในระบบการผลิตและระบบเศรษฐกิจแผนใหม่ รัฐบาลจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาและยกระดับแรงงาน ดังนี้

(๑) ส่งเสริมให้เอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงาน เพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงาน และยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงาน โดยรัฐบาลจะสนับสนุนมาตรการด้านการเงินและการคลัง เพื่อให้การพัฒนาทักษะและฝีมือแรงงานสามารถตอบสนองความต้องการของวิสาหกิจในแต่ละ ชุมชนได้อย่างเหมาะสม และให้แรงงานได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อลดปัญหาการว่างงาน และ การอพยพเข้ามาทำงานในเมือง รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

(๒) ส่งเสริมมาตรการด้านการประกันสังคม ขยายขอบข่ายการให้สวัสดิการด้านแรงงาน เพื่อ ให้มีการคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบอย่างเหมาะสม และให้มีระบบการคุ้มครองสุขภาพ

ความปลดปล่อย และสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้ความคุ้มครองแรงงานเด็กและสตรี

- (๓) ส่งเสริมให้เกิดระบบแรงงานรัมพันธ์ที่เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา พัฒนา และคุ้มครองแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม
- (๔) คุ้มครองแรงงานไทยในต่างประเทศไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายหน้าจัดหางานและนายจ้าง
- (๕) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมสำหรับแรงงานต่างด้าว โดยคำนึงถึงความต้องการแรงงานของภาคเอกชนและการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่งคงภายใน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาแรงงานไทยขึ้นทดแทน

๗. นโยบายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

รัฐบาลจะหนักในการกอบกู้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยให้กลับฟื้นตัวนั้น จำเป็นต้องพึ่งพาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ด้วยนโยบายดังนี้

- (๑) เร่งพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในทุกระดับให้มีความเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน และเตรียมประเทศเข้าสู่เศรษฐกิจใหม่
- (๒) ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในด้านการวิจัยและการพัฒนา โดยให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานของภาครัฐและเอกชน เพื่อให้อิสระให้ประโยชน์ต่อการบริหารจัดการและการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก การนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการคัดเลือกหักษะที่เหมาะสมกับศักยภาพ ความเชี่ยวชาญและความช้านาญของคนไทย ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตเพื่อการส่งออกและการบริโภคภายในประเทศ ทั้งในด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
- (๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสำหรับการบริหารและการจัดการสมัยใหม่ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสม ดันทุนด้ำ สามารถพัฒนาและขยายได้อย่างยั่งยืน

(๔) แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้อีกครั้งหนึ่งเพื่อการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และให้ความคุ้มครองต่อสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๔. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลมีนโยบายในการพัฒนาฟื้นฟูสภาพและคุณภาพ การป้องกันการเสื่อมโทรมหรือการสูญสิ้นไป และการนำกลับมาใช้ใหม่ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้อีกครั้ง สำหรับการดำเนินการ เกิดความสมดุลในการพัฒนา และเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยอย่างยั่งยืน ดังนี้

(๑) บริหารและจัดการสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ แบบบูรณาการ โดยมีศักยภาพในการรักษาและรักษาไว้ให้คงอยู่ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนห้องถิ่นดังเดิม

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในการควบคุมและกำจัด มลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๓) สนับสนุนให้นำด้านทุนทางสังคมมาพิจารณาในการศึกษาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในกรณี การดำเนินโครงการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และผลักดันการนำหลักการ ผู้ก่อผลกระทบเป็นผู้จ่ายและระบบกรรมสิทธิ์ร่วมมาใช้ในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและ ทรัพยากรธรรมชาติ

(๔) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของไทยสำหรับการแลกเปลี่ยน การบริหารจัดการ การอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ทุกแหล่ง รวมถึงการนำสิ่งของหรือเศษวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ใหม่

(๕) กำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้อง กับระดับของการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย ไปกับมาตรฐาน ด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการค้าระหว่างประเทศ

(๖) สร้างมาตรการในการควบคุมการนำเข้าสารเคมี สารพิษ และวัตถุอันตราย โดยยึดถือ มาตรฐานสากลของประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว เพื่อไม่ให้ประเทศไทยเป็นสถานที่ทดลองหรือจ่าหนายสาร และวัตถุอันตรายที่ต่ำกว่ามาตรฐานของประเทศไทยผู้นำเข้า

๙. นโยบายการพัฒนา

รัฐบาลมีนโยบายในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพ สมดุลกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติภายในประเทศ และลดการพึ่งพาแหล่งพลังงานจากต่างประเทศดังนี้

- (๑) ส่งเสริมการใช้พลังงานแบบผสมผสาน โดยสนับสนุนให้มีการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมชีวภาพเป็นทรัพยากรภายในประเทศ ให้เป็นแหล่งพลังงานหลักของประเทศอย่างจริงจัง
- (๒) ส่งเสริมการจัดทำและการใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเร่งสำรวจ พัฒนาและจัดทำแหล่งพลังงานทดแทน รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่เพื่อการประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์
- (๓) มุ่งเน้นการจัดการด้านพลังงานเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต และสร้างเสถียรภาพด้านราคาของพลังงาน โดยดำเนินมาตรการการเงิน การคลัง และแนวทางการบริหารจัดการที่เหมาะสม

๑๐. นโยบายเสริมสร้างสังคมเข้มแข็ง

รัฐบาลจะพัฒนาคน ให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา รวมทั้งเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง และยั่งยืน เพื่อให้ประเทศไทย เป็นสังคมคุณภาพ สังคมคุณธรรม และสังคมที่สมดุล

๑๐.๑ ด้านสาธารณสุขและสุขภาพ

รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะสร้างระบบบริการและคุณครองสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนชาวไทยมีสุขภาพดีถ้วนหน้า โดยจะดำเนินการปฏิรูประบบสุขภาพ เพื่อลดรายจ่ายโดยรวมด้านสาธารณสุขของประเทศ และลดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสุขภาพของประชาชน พร้อมทั้งสร้างหลักประกันและโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน ดังนี้

(๑) จัดตั้งกองทุนประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยการตรากฎหมายว่าด้วยการประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณของรัฐด้านสุขภาพ และลดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

(๒) ส่งเสริมการผลิต พัฒนา และกระจายกำลังคนและสถานบริการด้านสุขภาพให้มีจำนวนและคุณภาพเพียงพอ กับความต้องการของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการจัดระบบความรู้และสร้างมาตรฐานด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือกอื่น ๆ และสมุนไพร เพื่อนำไปใช้ในระบบบริการสุขภาพอย่างมีคุณภาพและปลอดภัย

(๓) จัดระบบการป้องกันและจัดโรคติดต่ออันตราย การป้องกันอุบัติเหตุและอุบัติภัย การควบคุมการเพิ่มจำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์และดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์อย่างเหมาะสม พร้อมกับสนับสนุน การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านสุขภาพ เร่งรัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ การกีฬา และสนับสนุนให้เกิดองค์กรเครือข่ายความคุ้มป้องกันโรคในทุกระดับ //

๑๐.๒ ด้านการกีฬา

(๑) ส่งเสริมกิจกรรมกีฬาระดับชุมชนและโรงเรียน เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาสู่กีฬากีฬาอาชีพและกีฬาอาชีพ โดยสนับสนุนบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการกีฬา

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาระดับประเทศและระดับนานาชาติอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างเกียรติภูมิแก่ประเทศไทย และความภูมิใจของประชาชน ตลอดจนส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมที่ดี ต่อการกีฬา

๑๐.๓ ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

รัฐบาลจะเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายใต้นโยบาย ระยะเร่งด่วน โดยหลัก การป้องกันหน้าการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการรักษา ผู้ค้า ต้องได้รับการลงโทษโดยเด็ดขาด ดังนี้

(๑) เช้มงวดกันการบังคับใช้กฎหมาย และสร้างกระบวนการพิเศษ เพื่อควบคุมและปราบปรามผู้ค้าและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตและการค้ายาเสพติดอย่างเด็ดขาด รวดเร็ว

และเป็นธรรม พร้อมทั้งแก้ไขกฎหมายเพื่อเพิ่มบทลงโทษสูงสุดกับข้าราชการการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และให้รางวัลและการคุ้มครองเป็นพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติด

(๒) ควบคุมการนำเข้าสารเคมีที่อาจนำไปสู่การผลิตยาเสพติดอย่างเข้มงวด และเสริมสร้างกลไกของภาครัฐและมาตรการทางกฎหมาย ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในการผลิตยาเสพติด

(๓) สร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและนานาประเทศ เพื่อควบคุมและกำจัดแหล่งผลิตและเครือข่ายการจำหน่ายยาเสพติดข้ามชาติ

(๔) แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ารับการบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาเสพติด โดยให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถเข้ารับการบำบัดและฟื้นฟูสภาพได้ทันที โดยไม่มีความผิดทางกฎหมาย พร้อมกันนี้ รัฐบาลจะจัดให้มีระบบการบริการบำบัดและฟื้นฟู การฝึกอบรมด้านอาชีพ และการปรับสภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เสพยาเสพติดอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เสพสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุน

๑๐.๔ ด้านครอบครัว เด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ

รัฐบาลมีนโยบายในการสร้างครอบครัวให้อยู่นุ่มนวลและเข้มแข็ง เป็นหน่วยพื้นฐานในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเป็นภูมิคุ้มกันจากปัญหาสังคมแก่สมาชิกทุกวัยในครอบครัว ดังนี้

(๑) จัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชนโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในชุมชน เพื่อให้คำปรึกษาและบริการต่าง ๆ เกี่ยวกับครอบครัว ทั้งด้านสุขภาพ และการวางแผนและแก้ไขปัญหาครอบครัว

(๒) สนับสนุนให้มีศูนย์เรียนเด็กก่อนวัยเรียนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานในชุมชน และสถานประกอบการ

(๓) แก้ไขปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษอย่างจริงจังต่อผู้กระทำผิดที่ละเมิดสิทธิเด็กและกระทำการรุณกรรมต่อเด็กในทุกด้าน

(๔) มุ่งส่งเสริมสิทธิ สถานภาพและบทบาทของสตรี การพัฒนาศักยภาพของสตรี ให้สามารถมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการพัฒนาชุมชนและประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งส่งเสริมความเท่าเทียมกันของสตรีในการรับราชการ

(๕) ยกย่องและให้หลักประกันแก่ผู้สูงอายุ โดยการสร้างโครงข่ายความปลอดภัยทางสังคม สำหรับผู้สูงอายุ พัฒนาบริการสุขภาพอนามัย รวมทั้งนำประสบการณ์และภูมิปัญญาของผู้สูงอายุ มาช่วยในการพัฒนาสังคม

๑๐.๕ ด้านการส่งเสริมผู้ด้อยโอกาส

(๑) ให้การส่งเสริมที่และสนับสนุนการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมแก่ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือ ทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและสามารถพึ่งพาตนเองได้

(๒) สนับสนุนองค์กรสาธารณะกุศลเพื่อการบรรเทาสาธารณภัยและส่งเสริมผู้ประสบภัย ในระดับชาติและในระดับชุมชน

(๓) จัดระบบการศึกษาและการฝึกอาชีพที่สอดคล้องกับระดับและลักษณะของความพิการ หรือทุพพลภาพ รวมทั้งพัฒนาสื่อการเรียนการสอน การเสริมทักษะพิเศษเฉพาะด้าน และการพัฒนา สิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับผู้พิการหรือทุพพลภาพ

๑๑. นโยบายการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑๑.๑ ด้านการศาสนา

รัฐบาลจะปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจ ฐานความรู้ ให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่าเทียมกันที่จะเรียนรู้และฝึกอบรมได้ตลอดชีวิต และมีปัญญา เป็นทุนไว้สร้างงานและสร้างรายได้ และนำประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจและสังคม โดยยึดหลัก การศึกษาสร้างชาติ สร้างคน และสร้างงาน ดังนี้

(๑) เร่งจัดให้มีระบบและโครงสร้างทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ทั้งปวงอย่างแท้จริง

- (๒) เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความเที่ยงธรรมในการบริหารจัดการศึกษาทุกประเภท และทุกระดับ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา
- (๓) พัฒนาระบบทekoในไลท์ทางการศึกษาและเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อเพิ่มและกระจายโอกาสทางการศึกษา ให้คนไทยทั้งในเมืองและชนบท
- (๔) จัดให้มีวิทยาลัยชุมชน โดยเฉพาะในจังหวัดที่ยังขาดแคลนสถาบันอุดมศึกษา
- (๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษาและฝึกอบรม โดยรัฐเป็นผู้วางแผน นโยบาย กำกับคุณภาพมาตรฐาน สนับสนุนและระดมทรัพยากร เตรียมความพร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน เครือข่ายครอบครัว และอื่น ๆ รวมทั้งการจัดการศึกษาเพื่อคนพิการหรือทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาส
- (๖) สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์การศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน
- (๗) ส่งเสริมให้เกิดบูรณาการทางการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและกีฬา ในการให้การศึกษาอบรมแก่เด็กและเยาวชน
- (๘) ปฏิรูปการเรียนรู้ โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หลักการเรียนรู้ด้วยตนเอง และหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิต เน้นพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนิสัยรักการอ่าน การจัดให้มีห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน และสื่อการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ อย่างทั่วถึง
- (๙) ส่งเสริมวิชาชีพครูให้มีศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับนับถือ และไว้วางใจจากสาธารณะ รวมทั้งพัฒนาและผลิตครูที่มีคุณภาพและคุณธรรม
- (๑๐) ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีวินัย รักงาน และทำงานเป็น
- (๑๑) ให้โอกาสแก่ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับหรือมัธยมปลาย ผู้ว่างงาน และผู้สูงอายุ ได้ฝึกงานอาชีพอย่างน้อย ๑ อาชีพ พร้อมทั้งส่งเสริมให้เป็นผู้ประกอบการอิสระได้
- (๑๒) ปฏิรูปการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และพัฒนาถึงระดับปริญญาตรี เพื่อตอบสนองต่อภาคเกษตร อุตสาหกรรมและภาคบริการ รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เข้าฝึกทักษะ ในสถานประกอบการ

๑๑.๒ ด้านการศาสนา

- (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนศาสนาศึกษาและศาสนาพยาบาลเพื่อเผยแพร่ศาสนาธรรม รวมทั้งสนับสนุนให้มีการพัฒนาศาสนสถานให้สะอาด ร่มเย็น สงบสุข เพื่อให้เป็นประโยชน์ด้านจิตใจอ่อมชุน
- (๒) สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้ศึกษาศาสนาธรรม และร่วมประกอบพิธีกรรมทางศาสนามากขึ้น โดยเฉพาะกับสมาชิกในครอบครัว
- (๓) เอื้อให้ศาสนาเป็นตัวกลางสร้างความร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม เพื่อความสมานฉันท์และเพื่อสันติธรรมในสังคม

๑๑.๓ ด้านวัฒนธรรม

- (๑) ส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา "ได้สืบคันและศึกษาเรื่องราวของมรดกคิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อการอนุรักษ์ เผยแพร่ และสืบสานคิลปวัฒนธรรมไทย"
- (๒) พัฒนาแหล่งวัฒนธรรม ศิลปวัตถุ และโบราณสถาน ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งรายได้ของประชาชน
- (๓) ประสานให้ประชาชนและเยาวชนมีบทบาทและกิจกรรมด้านคิลปวัฒนธรรมร่วมกับสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน
- (๔) สนับสนุนให้อุดสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิดชูและเผยแพร่คิลปวัฒนธรรมไทยอย่างสมศักดิ์ศรีและสร้างสรรค์

๑๒. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

การรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากจะชี้นำอยู่กับการมีนโยบายเศรษฐกิจที่ถูกต้องแล้ว ยังต้องพึงพาหน่วยงานด้านความมั่นคงของประเทศไทยเป็นกลไกสำคัญดังนี้

- (๑) พัฒนาระบบการป้องกันประเทศไทยให้มีขีดความสามารถในการป้องกันตนเอง และรักษาผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยการเสริมสร้างความสมานฉันท์ของประชาชนเพื่อร่วมพัฒนา

ระบบการป้องกันประเทศตามแนวทางการรักษาความมั่นคงสมบูรณ์แบบ รวมทั้งสนับสนุนการกิจในการรักษาสันติภาพในภูมิภาคภายใต้กรอบขององค์การสหประชาชาติ

(๒) พัฒนาความพร้อมของกองทัพ ตลอดจนปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารจัดการของกระทรวงกลาโหมและกองทัพ เพื่อให้กองทัพมีความพร้อมในการรักษาไว้ว่องไว้ป้องกันและผลประโยชน์ของประเทศ

(๓) สนับสนุนบทบาทของกองทัพในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน ให้การช่วยเหลือประชาชนที่ประสบสาธารณภัย และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) สนับสนุนกองทัพในการให้ความร่วมมือกับส่วนราชการ องค์กร และประชาชน เพื่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้บรรลุผลอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้การสนับสนุนการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

(๕) สนับสนุนให้กองทัพมีส่วนร่วมกับภาครัฐในการดูแลสุขภาพอนามัย การศึกษา และการฝึกอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่กำลังพลและสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารผ่านศึกและครอบครัวทหารผ่านศึกซึ่งต้องพิการ ทุพพลภาพ หรือเสียชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่

๓. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) มุ่งดำเนินนโยบายการต่างประเทศโดยเน้นการทุตเชิงรุกด้านเศรษฐกิจ ประกอบกับการทุตในด้านต่าง ๆ เพื่อพื้นฟูและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศในทุกด้าน

(๒) ยึดหลักการดำเนินงานด้านความมั่นคง การพัฒนา และการสร้างสันติภาพระหว่างประเทศ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมภายใต้กรอบแห่งสหประชาชาติและองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก

(๓) เพิ่มบทบาทเชิงรุกในสังคมระหว่างประเทศ โดยเริ่มการขยายความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนไปยังภูมิภาคเอเชียตะวันออก เอเชียใต้ และภูมิภาคอื่น ๆ

ให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น รวมทั้งจะทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานให้เกิดความร่วมมือเพื่อการสันติภาพ และรับความชัดแจ้งระหว่างประเทศในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริม รักษา และคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของประเทศไทย รวมทั้งของภาคเอกชนไทย แรงงานไทย และคนไทยในต่างประเทศ

(๕) พัฒนาและกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศในภูมิภาคเอเชียอย่างเร่งด่วน ด้วยการสนับสนุนให้เริ่มความสัมพันธ์ และความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในทุกด้าน ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อนำมาชี้นำความเข้าใจ อันดีระหว่างกันในการแก้ไขปัญหาและการแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ จริงใจ และโดยสันติวิธี

๑๔. นโยบายความปลอดภัยของประชาชน

(๑) ดูแลให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยมุ่งเน้นมาตรการทั้งการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมทุกประเภท พร้อมทั้งจัดระบบป้องกันสาธารณภัยและอุบัติภัยอย่างมีประสิทธิภาพ ทั่วถึงและทันท่วงที

(๒) สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมและสาธารณภัยในชุมชนและท้องถิ่นของตนเอง

๑๕. นโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน

รัฐบาลมีนโยบายที่จะพัฒนาการเมืองของประเทศไทยไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบ มีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถปกคลุมดูแลและพิทักษ์สิทธิของตน ได้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งจะมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างความโปร่งใส และขัดการทุจริตในการบริหารราชการแผ่นดินและการให้บริการประชาชน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม และเอื้อต่อ การพัฒนาประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

๑๕.๑ ด้านการปฏิรูปการเมือง

- (๑) เร่งรัดการตราและแก้ไขปรับปรุงกฎหมายให้เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริง โดยกำหนดขั้นตอน ระยะเวลา และหน่วยงานที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน รวมทั้งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากภาครัฐ และประชาชนเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง และการจัดทำแผนพัฒนาการเมือง
- (๒) ส่งเสริมให้ใช้หลักสิทธิมนุษยชนในการบริหารราชการ และสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ ด้านสิทธิมนุษยชนและหน้าที่พลเมืองในสถานศึกษา
- (๓) สนับสนุนการทำงานขององค์กรอิสระต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ เพื่อให้สามารถ ทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และถูกตรวจสอบได้
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนขึ้นเป็นองค์กรประชาชนในรูปแบบ ต่าง ๆ และส่งเสริมให้องค์กรประชาชนสามารถมีกิจกรรมทางการเมือง รวมทั้งมีส่วนร่วมแสดง ความคิดเห็นและประเมินผลในโครงการสำคัญที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ การตรวจสอบ การทำงานภาครัฐ และการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสำคัญ
- (๕) ส่งเสริมให้ประชาชนและองค์กรประชาชนของไทยมีความร่วมมืออันดีกับประชาชน และองค์กรประชาชนในประเทศต่าง ๆ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ระหว่าง ประเทศและระหว่างประชาชน

๑๕.๒ ด้านการบริหารราชการ

- (๑) ปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพและมีโครงสร้างที่กระชับ เหมาะสมกับสถานการณ์ ในปัจจุบัน และสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย พร้อมทั้งเร่งตรากฎหมาย เพื่อปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลก และสอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) ปรับปรุงบทบาทของภาครัฐจากผู้ปฏิบัติและควบคุมมาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวย ความสะดวก และให้การสนับสนุนการดำเนินงานของภาคเอกชนและประชาชน โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชน และประชาชนสามารถมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการปฏิรูประบบราชการ เพื่อวางแผนทางดำเนินการ ให้ชัดเจนและต่อเนื่อง

(๓) ปรับกระบวนการบริหารราชการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว และเท่าเทียมกัน พร้อมกันนี้จะปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

(๔) เร่งพัฒนาคุณภาพของข้าราชการ ให้มีทักษะดีที่เอื้อต่องานบริการประชาชน รวมทั้งทบทวนกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอน และวิธีปฏิบัติงาน เพื่อให้การบริหารราชการมีความยึดหยุ่น มีประสิทธิผล โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีการประเมินผลที่เป็นระบบและเป็นธรรม

(๕) เร่งรัดการปรับเปลี่ยนกระบวนการจัดทำและจัดสรรงบประมาณ ให้เป็นเครื่องมือในการจัดสรตรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ และส่งเสริมให้กระทรวง หน่วย กรมมีบทบาทในการตัดสินใจมากขึ้น พร้อมทั้งจัดให้มีระบบควบคุมตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใส

๑๕.๓ ด้านการกระจายอำนาจ

(๑) ให้ความสำคัญกับการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น และการกระจายอำนาจจากทางการคลังลงสู่ท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถจัดการบริหารงบประมาณของตนเองได้อย่างอิสระมากขึ้น โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมในการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่นให้มีความชัดเจน เหมาะสมตามขั้นตอนของการกระจายอำนาจ ในขณะเดียวกัน จะเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพของ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับภารกิจของแต่ละท้องถิ่น รวมถึงการมีอิสระในการจัดการด้านงบประมาณของท้องถิ่น การแสวงหารายได้ และการจัดการทรัพย์สิน ของท้องถิ่น

(๓) ส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการปกครอง ส่วนท้องถิ่น รวมทั้งจัดให้มีการตรวจสอบ และประเมินผลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังเดิม กระบวนการตัดสินใจ การกำหนดนโยบาย การจัดซื้อจัดจ้าง และการแต่งตั้งถอนผู้ดำรงตำแหน่ง เพื่อความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจน เร่งส่งเสริมความเข้าใจในบทบาทและการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประสานให้การ กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเกิดประสิทธิผล

๑๕.๔ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๑) ดำเนินมาตรการลงโทษทั้งทางวินัย ทางปกครอง ทางแพ่ง ทางอาญาและทางภาษีอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว และเป็นธรรมแก่ผู้ทุจริตหรือมีส่วนได้เสีย รวมทั้งจะผลักดันให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายและพัฒนากระบวนการติดตามตรวจสอบ เพื่อให้สามารถลงโทษผู้ทุจริตอย่างเด็ดขาด และสามารถลดเชยความเสียหายแก่ภาครัฐหรือประชาชนที่ต้องได้รับความเสียหายจากการกระทำทุจริตที่เกิดขึ้น

(๒) รณรงค์อย่างจริงจังและปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ประชาชนร่วมกันต่อต้านการทุจริตและการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการประพฤติมิชอบทั้งในภาคราชการและภาคเอกชน รวมทั้งส่งเสริมขั้นตอนกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต

(๓) ส่งเสริมให้มีการรวมตัวเป็นองค์กรภาคประชาชนและส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบต่างๆ

(๔) ปฏิรูปกระบวนการจัดและการใช้งบประมาณแผ่นดิน และระบบการจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและมีประสิทธิภาพในการอนุมัติงบประมาณ โดยสนับสนุนให้ผู้ทรงคุณวุฒิและประชาชนสามารถมีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้นในการตรวจสอบและวิเคราะห์การเสนอของบประมาณและการใช้งบประมาณ

๑๕.๕ ด้านการพัฒนาระบวนการยุติธรรมและการปฏิรูปกฎหมาย

(๑) เร่งรัดการจัดโครงสร้างกระทรวงยุติธรรมให้มีบทบาทและหน้าที่ครอบคลุมกระบวนการยุติธรรมอย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้มาตรการระงับข้อพิพาทนอกเหนือจากการระงับข้อพิพาทโดยศาล เพื่อให้เป็นเครื่องมือของประชาชน ผู้บริโภค ผู้ด้อยโอกาส และผู้เสียเบริญ ให้มีโอกาสเข้าถึงและได้ใช้ประโยชน์ในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของตนเองมากขึ้น

(๓) ปรับปรุงระบบและวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้มีความหลากหลาย มีประสิทธิภาพในการแก้ไขพื้นฟูผู้กระทำความผิด

(๔) ส่งเสริมให้ชุมชน ประชาชน และเครือข่ายองค์กรประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น ในกระบวนการยุติธรรม และการกำหนดนโยบายการบริหารงานยุติธรรม

(๕) เร่งดำเนินการปฏิรูปกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่ล้าสมัย ให้เหมาะสม กับภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยในปัจจุบัน และยึดหยุ่นต่อสถานการณ์ในอนาคต

(๖) สนับสนุนการศึกษาวิจัยทางด้านนิติศาสตร์และศาสตร์สาขาวิชานักกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่ทั้ง ภาครัฐและเอกชน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงหรือการเสนอร่างกฎหมายที่มีความสำคัญและจำเป็น ต่อการพัฒนาประเทศ

๑๖. นโยบายพัฒนาภูมิภาคและกรุงเทพมหานคร

๑๖.๑ ด้านการพัฒนาภูมิภาค

(๑) ให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาภูมิภาคที่เหมาะสมและสอดคล้องกับ คุณลักษณะเด่นทางด้านภูมิศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติ และศักยภาพการพัฒนาของประชาชนในแต่ละ ภูมิภาค

(๒) กระจายและเชื่อมโยงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ระบบขนส่งคมนาคม และสื่อสาร รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ให้เพียงพอ เป็นระบบ และสอดคล้องกับการพัฒนาของแต่ละภูมิภาค

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้จังหวัดต่าง ๆ ที่มีความพร้อม เกิดการรวมกลุ่มและ ประสานกันเพื่อพัฒนาขึ้นเป็นกลุ่มจังหวัดหรือพื้นที่เฉพาะ

(๔) จัดระบบการวางแผนเมืองให้สอดคล้องกับทิศทางของการพัฒนาและความต้องการ ของประชาชนในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองอย่างจริงจัง

๑๖.๒ ด้านการพัฒนากรุงเทพมหานคร

(๑) สนับสนุนการกำหนดรูปแบบและโครงสร้างใหม่ของเมืองหลวง โดยการวางแผน การใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในกรุงเทพมหานครให้มีความชัดเจน รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยง การให้บริการสาธารณะอย่างเป็นระบบ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นของกรุงเทพมหานครให้มีความคล่องตัวและเป็นอิสระจากราชการส่วนกลางมากขึ้น ทั้งด้านงบประมาณ การกำหนดนโยบาย และการบริหารจัดการ

(๓) เร่งรัดและสนับสนุนการสร้างงานสร้างรายได้ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ในกรุงเทพมหานคร ด้วยการแก้ไขปัญหาชุมชนและอัตลักษณ์เป็นระบบ ทั้งด้านการจัดทำที่อยู่อาศัยและสร้างแหล่งงาน การจัดการศึกษา การสาธารณสุข การพัฒนาและรักษาสิ่งแวดล้อม การป้องกันและบรรเทาอาชญากรรมและสาธารณภัย รวมทั้งการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

(๔) ส่งเสริมการจัดระบบขนส่งมวลชนให้เชื่อมโยงเป็นโครงข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาคุณภาพการให้บริการของระบบขนส่งมวลชน และประสานการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค พื้นฐานให้สอดคล้องอย่างเป็นระบบกับทิศทางการพัฒนาเมืองและการผังเมือง

ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ

การกำหนดยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรัฐมนตรีตามที่กล่าวมา ได้วางอยู่บนพื้นฐาน ความเป็นจริงของประเทศไทยทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสถานการณ์ของโลกในปัจจุบัน และเพื่อให้รัฐบาลสามารถดำเนินนโยบายฉบับรัฐลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ได้ รัฐบาลจะต้องปรับปรุง โครงสร้างหน่วยงานราชการ พัฒนาระบบการบริหารจัดการประเทศใหม่ และต้องเสนอร่างกฎหมาย เพื่อให้การดำเนินนโยบายสำคัญเร่งด่วนสามารถบรรลุผลทางปฏิบัติและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

ในการนี้ รัฐบาลขอระบุกฎหมายที่รัฐบาลเห็นว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ตามมาตรา ๑๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในภาคผนวกแนบท้ายคำแปลงนโยบายนี้ และขอชี้แจงในภาคผนวกดังกล่าวด้วยว่า รัฐบาลจะดำเนินการอย่างใดเพื่อบริหารราชการแผ่นดิน ให้เป็นไปตามแนวทางนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยถือว่า ภาคผนวกดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของคำแปลงนโยบายนี้

ภาคผนวก ก

**ร่างกฎหมายที่คณะกรรมการรัฐมนตรีถือว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน
ตามมาตรา ๑๗๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**

๑. ร่างกฎหมายว่าด้วยกองทุนหมู่บ้าน
 ๒. ร่างกฎหมายว่าด้วยการบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินแห่งชาติ
 ๓. ร่างกฎหมายว่าด้วยบรรษัทธิรกิจและกิจแห่งชาติ
 ๔. ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
 ๕. ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
 ๖. ร่างกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมสุขภาพแห่งชาติ
 ๗. ร่างกฎหมายว่าด้วยการประกันสุขภาพแห่งชาติ
 ๘. ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ
 ๙. ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ
 ๑๐. ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
 ๑๑. ร่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
 ๑๒. ร่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 ๑๓. ร่างกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
 ๑๔. ร่างกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสภากครุและบุคลากรทางการศึกษา
-

ภาคผนวก ข

**ตารางแสดงนโยบายของคณะกรรมการตีเพื่อบริหารราชการแผ่นดิน
ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย**

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	นโยบายของ คณะกรรมการตี
มาตรา ๗๒ รัฐต้องจัดให้มีกำลังทหารไว้เพื่อพิทักษ์รักษาเอกสาร ความมั่นคง ของรัฐ สถาบันพระมหากษัตริย์ ผลประโยชน์แห่งชาติ และการปกป้อง ระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และ เพื่อการพัฒนาประเทศ	ข้อ ๑๒
มาตรา ๗๓ รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและ ศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่าง ศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของ ศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต	ข้อ ๑๑.๒
มาตรา ๗๔ รัฐต้องส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ และพึงถือหลัก ในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค	ข้อ ๑๓

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	นโยบายของ คณะรัฐมนตรี
<p>มาตรา ๗๕</p> <p>รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ ของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน</p> <p>รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารงานโดย อิสระของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ดูแลการแผ่นดินของรัฐสภา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการตรวจสอบแผ่นดิน</p>	<p>ข้อ ๑๔</p> <p>ข้อ ๑๕.๒</p> <p>ข้อ ๑๕.๓</p>
<p>มาตรา ๗๖</p> <p>รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผน พัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบ การใช้อ่านเจริญทุกระดับ</p>	<p>ข้อ ๑๕.๑</p>
<p>มาตรา ๗๗</p> <p>รัฐต้องจัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรม และจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และ พนักงานหรือ ลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติ มิชอบ และเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>ข้อ ๑๕.๑</p> <p>ข้อ ๑๕.๔</p>

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	นโยบายของ คณะกรรมการ
มาตรา ๗๘ <p>รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเพียงคนเดียวและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนาการณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น</p>	ข้อ ๑๕.๓ ข้อ ๑๖.๑
มาตรา ๗๙ <p>รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมน้ำรุ่งรักษากำลังใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริมน้ำรุ่งรักษากำลังและคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม 应用查看เชิงบวกของประชาชน</p>	ข้อ ๙
มาตรา ๘๐ <p>รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปีกแผ่นดินของครอบครัว และความเข้มแข็งของชุมชน</p> <p>รัฐต้องส่งเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเพียงพอได้</p>	ข้อ ๑ (๙) ข้อ ๑๐.๔ ข้อ ๑๐.๕

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	นโยบายของ คณะกรรมการตัว
มาตรา ๘๑ <p>รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คุณธรรม จัดให้มีกิจกรรมที่เกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกรักดูแลสังคม การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ</p>	ข้อ ๗ ข้อ ๑๑.๑ ข้อ ๑๑.๓
มาตรา ๘๒ <p>รัฐต้องจัดและส่งเสริมการสาธารณสุขให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง</p>	ข้อ ๑ (๗) ข้อ ๑๐.๑
มาตรา ๘๓ <p>รัฐต้องดำเนินการให้มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม</p>	ข้อ ๑ (๑) ข้อ ๑ (๓) ข้อ ๓.๑
มาตรา ๘๔ <p>รัฐต้องจัดระบบการอีครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม จัดทำแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรมให้เกษตรกรอย่างทั่วถึง และรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรให้ได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมตัวของเกษตรกรเพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร</p>	ข้อ ๓.๑

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	นโยบายของ คณะกรรมการตี
มาตรา ๔๕ รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน และคุ้มครองระบบสหกรณ์	ข้อ ๓.๑ ส่วนที่ ๒
มาตรา ๔๖ รัฐต้องส่งเสริมให้ประชาชนวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานให้เป็นธรรม	ข้อ ๖
มาตรา ๔๗ รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด กำกับ ดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาด ดัดตอนหั้งหางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิก และละเว้นการตรากฎหมายและกฎหมายที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้อง กับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประ kob กิจการแข่งขัน กับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความ มั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการ สาธารณูปโภค	ข้อ ๔.๑ ข้อ ๔.๓

រោងព្រះរាជប័ណ្ណធតីកំពើវត្ថុការង់ន
រៀបចំសភាពីអំពីការរាយនៃពេទ្យរៀបចំសភាពីនៅក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃប្រជាជាតិ ក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃក្រសួង

ពេទ្យនឹងសភាពី

កូ សម ០០០៨/២៤២០

លំនៅក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃក្រសួង
លេខរបៈ ២៦ /៩៦៤៣
ថ្ងៃទី ១៣ ម.ក. ៤៩
ពេលវេលា ១១.៣០ ម.

សភាធីបាលនរាជរដ្ឋាភិបាល

តួនាទីភោជន៍ ក្រសួង ៩០៣០

១៣ តុលាកម ២៤៤៣

គេង រោងព្រះរាជប័ណ្ណធតីកំពើវត្ថុការង់ន នៃពេទ្យនឹងសភាពី នៃក្រសួង

ករាបីរីបី ប្រធានបុត្រិសភា

តួនាទីសំណង់ រោងព្រះរាជប័ណ្ណធតីកំពើវត្ថុការង់ន នៃពេទ្យនឹងសភាពី នៃក្រសួង

តួនាទីសំណង់ រោងព្រះរាជប័ណ្ណធតីកំពើវត្ថុការង់ន នៃពេទ្យនឹងសភាពី នៃក្រសួង

(សម្រាប់សាមិត្តិប័ណ្ណធតី) ១៣ តុលាកម ២៤៤៣ ពេទ្យនឹងសភាពី នៃក្រសួង

រោងព្រះរាជប័ណ្ណធតីកំពើវត្ថុការង់ន នៃពេទ្យនឹងសភាពី នៃក្រសួង

និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ

និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ

និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ

ខ្លួន និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ

និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ

(នាយកដ្ឋាន និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ)

ប្រធានសភាធីបាលនរាជរដ្ឋាភិបាល

សាន់ក្នុងរាជរដ្ឋាភិបាល និងកម្មវិធីនគរិយាល័យ

ក្រសួង ៩០៣០

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
พ.ศ. ซึ่งสภาพผู้แทนรายภูมิเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาเร่างพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. (คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. (นายผู้อุปถัมภ์ ประธานกรรมการ สุวารณ์ และนายทศพร เสรีรักษ์ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิ ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๙๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๗ และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่าง ของคณะกรรมการเป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้ เสนอต่อสภาพผู้แทนรายภูมิ

ในคราวประชุมสภาพผู้แทนรายภูมิ ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญ นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา ต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาพผู้แทนรายภูมิส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๗

๗๖๗

(นายคิริชัย ไชยพิทย์อาสา)

รองเลขานุการสภาพผู้แทนรายภูมิ รักษาราชการแทน
เลขานุการสภาพผู้แทนรายภูมิ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ การบริการด้านสาธารณสุขได้มุ่งที่จะเน้นนาให้ประชาชน เกิดพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพเสียตั้งแต่ในเบื้องต้น และส่งเสริมให้มีการสร้างเสริมสุขภาพ ภายในและใจให้แข็งแรง อุดู่ในภาวะสมดุล และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายจากการ บริโภคสุราและยาสูบหรือสารอื่นที่ทำลายสุขภาพ หรือจากพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่ไม่ถูกต้อง ตั้งนั้น เพื่อที่จะให้มีเงินทุนมาดำเนินการตั้งกล่าว สมควรจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม สุขภาพขึ้น โดยเก็บเงินบำรุงจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วย ยาสูบ เพื่อใช้ในการสนับสนุน รณรงค์ และช่วยเหลือประชาชนสร้างเสริมสุขภาพ จึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะกรรมการดูแลเรื่อง เป็นผู้เสนอ)

(นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ และนายทศพร เสรีรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

๔

ร่าง
พระราชบัญญัติ
กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
พระราชบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจากรัฐสิทธิและสิ่งของ
บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๗๑ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่ง^๑
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกองทุนสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบนชากา เป็นต้นไป

- ๙ -

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

"สุรา" หมายความว่า สุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

"ยาสูบ" หมายความว่า ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

"ภาชนะ" หมายความว่า ภาชนะตามกฎหมายว่าด้วยสุราและค่าแสตมป์ยาสูบ

ตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

"สร้างเสริมสุขภาพ" หมายความว่า การใด ๆ ที่มุ่งกระทำเพื่อสร้างเสริมให้บุคคลมีสุขภาวะทางกาย จิต และสังคม โดยสนับสนุนพฤติกรรมของบุคคล สภาพสังคม และสิ่งแวดล้อมที่จะนำไปสู่การมีร่างกายที่แข็งแรง สภาพจิตที่สมบูรณ์ อายุยืนยาว และคุณภาพชีวิตที่ดี

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

"คณะกรรมการประจำ เมือง" หมายความว่า คณะกรรมการประจำ เมืองก่อการดำเนินงานของกองทุน

"ผู้จัดการ" หมายความว่า ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ การจัดตั้งกองทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า "กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ"

ให้กองทุนเป็นนิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพในประชากรทุกวัย
 (๒) สร้างความตระหนักร่องพุทธิกรรมก่อร้ายจากการบริโภคสุรา ยาสูบ
 หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ และสร้างความเชื่อในการสร้างเสริมสุขภาพแก่ประชาชน
 ทุกระดับ

(๓) สนับสนุนการรณรงค์ให้ลูกบริโภคสุรา ยาสูบ หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ ตลอดจนให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลนายที่เกี่ยวข้อง

(๔) ศึกษาวิจัยหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย ฝึกอบรม หรือดำเนินการให้มีการประชุมเกี่ยวกับการสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

(๕) พัฒนาความสามารถของชุมชนในการสร้างเสริมสุขภาพโดยชุมชน
 หรือองค์กรเอกชน องค์กรสาธารณประโยชน์ บุษน์ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) สนับสนุนการรณรงค์สร้างเสริมสุขภาพผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในลักษณะที่เป็นสื่อเพื่อให้ประชาชนสร้างเสริมสุขภาพให้แข็งแรง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และลูกบริโภคสุรา ยาสูบ หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ

มาตรา ๖ กองทุน ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินบำรุงกองทุนที่จัดเก็บตามมาตรา ๑๑
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับและโอนมาตามมาตรา ๕๗
- (๓) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๔) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ และ เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ

(๖) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของกองทุน

(โปรดพิสก)
สุขภาพ/๖

- ๔ -

มาตรา ๗ กิจการของกองทุนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้จัดการ เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างของกองทุนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๘ ให้กองทุนมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานคร หรือในจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ให้กองทุนมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) ตีอกรัฐสิทธิ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สิทธิ์ต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือกระทানิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๓) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- (๔) เพย์แพรชื่อมูลและประชาสัมพันธ์เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนทราบถึงไทยภัยของการบริโภคสุรา ยาสูบ หรือสารหรือสิ่งอื่นที่ทำลายสุขภาพ และสร้างเสริมสุขภาพ ตลอดจนเพย์แพรและประชาสัมพันธ์กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๕) กระทำการอื่นใดบรรดาที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดให้สาธารณะตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๑๐ กองทุนไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และรายได้ของกองทุนไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๑๑ ให้กองทุนมีอำนาจจัดเก็บเงินบำรุงกองทุนจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ ในอัตรา率อย่างสองของภาษีที่เก็บจากสุราและยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

ในการคำนวณเงินบำรุงกองทุน ตามอัตราที่กำหนดในวรรคหนึ่ง หากมีเศษของบาทให้ปัดทิ้ง

พ.ศ.๒๕๖๔
๑-๒ พ.ศ.๒๕๖๔
๔
๐๗๐๐

สุขภาพ/๗

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและส่งเงินบำรุงกองทุน

(๑) ให้กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรเป็นผู้ดำเนินการเรียกเก็บเงินบำรุงกองทุน เพื่อนำส่งเป็นรายได้ของกองทุน โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

(๒) เงินบำรุงกองทุนให้ถือเป็นภาษี แต่ไม่หันนำไปรวมค่าน้ำภูมิเป็นมูลค่าของภาษี

มาตรา ๑๓ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีความกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงกองทุนตามอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๑๑ พร้อมกับการชำระภาษี ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีความกฎหมายว่าด้วยสุราและกฎหมายว่าด้วยยาสูบได้รับการยกเว้นหรือคืนภาษี ให้ได้รับการยกเว้นหรือคืนเงินบำรุงกองทุนด้วย ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงกองทุนไม่ส่งเงินบำรุงกองทุน หรือส่งภัยหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือส่งเงินบำรุงกองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง นอกจากจะมีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราอัตรายละสองต่อเดือน ของจำนวนเงินที่ไม่ส่งหรือส่งภัยหลังระยะเวลาที่กำหนดหรือจำนวนเงินที่ส่งขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันครบกำหนดส่งจนถึงวันที่ส่งเงินบำรุงกองทุน แต่เงินเพิ่มที่ค้านภัยได้ มิให้เกินจำนวนเงินบำรุงกองทุน และให้ถือว่าเงินเพิ่มนี้เป็นเงินบำรุงกองทุนด้วย

ในการค้านภัยระหว่างเวลาตามวาระหนึ่ง เศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน

มาตรา ๑๖ ให้กองทุนมืออำนวยจ่ายเงินจากกองทุนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด เป็นค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

(๒) ค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมตามมาตรา ๕ และมาตรา ๕'

(๓) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- ๖ -

หมวด ๔

การนิหารกิจการของกองทุน

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนสันบสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ" ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ
คนที่หนึ่ง
- (๓) ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีคุณวุฒิตาม (๕)
เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ/ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนกระทรวง.
การคลัง ผู้แทนกระทรวงคมนาคม ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขและผู้แทน
ทบทวนมหาวิทยาลัย

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับการสรรหา
จากผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ด้านการสร้างเสริมสุขภาพ การพัฒนาชุมชน
การสื่อสารมวลชน การศึกษา การกีฬา ศิลปวัฒนธรรม กฎหมาย หรือการนิหาร จำนวนแปดคน
ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชนจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

ให้ผู้จัดการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของ
กองทุนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังที่น้ำดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๕) ไม่เป็นผู้ค้ารังค่าแห่นงในทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ค้ารังค่าแห่นงที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง
- (๖) ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุนตามมาตรา ๕
- (๗) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการที่กระทำการกับกองทุน หรือในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน หรือได้รับประโยชน์ในกิจการที่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของกองทุน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ค้าเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์และไม่ได้แสวงหากำไร

มาตรา ๑๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการค้ารังค่าแห่นงคราวละสามปี ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากค้าแห่นงก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนค้าแห่นงที่ว่าง อยู่ในค้าแห่นงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากค้าแห่นงตามวาระนั้นอยู่ในค้าแห่นงเพื่อค้าเนินการต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากค้าแห่นงตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๖ นอกจากการหันจากค้าแห่นงตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากค้าแห่นงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก

- ๕ -

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพระบบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหักดิบความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๖๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกองทุนให้ดำเนินกิจการ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กារหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงาน ของกองทุน

(๒) ให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานประจำปี แผนการเงินและงบประมาณประจำปีของสำนักงาน

(๓) กារหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินที่จะใช้ก่อสร้างสันบุญกิจกรรม ในด้านต่าง ๆ

(๔) ระดมการจัดหาทุน

(๕) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนอกร่างเป็น หรือขับบังคับของกองทุนในเรื่องต่อไปนี้

(ก) การจัดแบ่งส่วนงานภายในของสำนักงานกองทุน และขอบเขตหน้าที่ ของส่วนงานดังกล่าว

(ข) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้จัดการและหลักเกณฑ์การสรรหา

ผู้จัดการ

(ค) การกារหนดค่าแห่ง คุณสมบัติเฉพาะค่าแห่งของเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ของกองทุน

(ง) กារหนดอัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นของเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง ของกองทุน

(จ) การตัดเสือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอนออก วินัยและการลงโทษ ทางวินัย การออกจากค่าแห่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของเจ้าหน้าที่และ ลูกจ้างของกองทุน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง

(ฉ) การบริหารและจัดการการเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของกองทุน รวมทั้งการบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชี เป็นสัญ

- ๕ -

(๙) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน

(๑๐) ขอบเขตอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน

(๑๑) เสนอรายงานประจำปีและความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อบริบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๑๒) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต้องเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๒๒ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ซึ่งจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการคนที่หนึ่งไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สอง เป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเสือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการปฏิบัติหน้าที่ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา ให้กรรมการผู้นั้นแจ้งให้ที่ประชุมทราบและให้ที่ประชุมพิจารณาว่า กรรมการผู้นั้นมีความชอบอยู่ในที่ประชุมและมีมติในการประชุมเรื่องนั้นได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การวินิจฉัยซึ่งขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงซึ่งขาด

มาตรา ๒๓ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรืออนุมัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

การประชุมคณะกรรมการ ให้นำมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมหรือประจำชั่วโมงแทนอัตราเดียวกันตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้กองทุนมีผู้จัดการคนหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง ผู้จัดการต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่กองทุนได้เพียงเวลา และต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่น้อยกว่าสิบห้าปีในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง
- (๓) เป็นผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของกองทุน
- (๔) ไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้อีกประการตามมาตรา ๑๙ (๑) (๔) (๕)
- (๖) หรือ (๗)

มาตรา ๒๖ ผู้จัดการมีวาระอยู่ในคำแนะนำคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้ตามมาตรา ๒๕ ในวันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ด้วย

- มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ
- (๑) ตาย
 - (๒) ลาออกจาก
 - (๓) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในข้อคดีระหว่างคณะกรรมการกับผู้จัดการ
 - (๔) คณะกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
 - (๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะดังต่อไปนี้อีกประการตามมาตรา ๒๕
- มติของคณะกรรมการให้ผู้จัดการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วย คำแนะนำเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ ไม่นับรวมผู้จัดการ

มาตรา ๒๔ ผู้จัดการมืออาชญาที่ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของกองทุนให้เป็นไปตามกฎหมายและวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ และประเมินผลการดำเนินการของกองทุน รวมทั้งเสนอ เป้าหมาย แผนงาน โครงการ แผนการดำเนินงานประจำปีของกองทุน และแผนการเงิน และงบประมาณประจำปีต่อคณะกรรมการ

(๓) จัดทำรายงานและการบัญชีของกองทุน และรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี

(๔) ควบคุมกำกับดูแลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๕ ผู้จัดการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของกองทุน

ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทนของกองทุน เพื่อการนี้ ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์อื่นๆ ตอบแทนอื่นของผู้จัดการ

มาตรา ๒๗ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุนต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่กองทุนได้เพียงเวลา

(๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมสมกับวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของกองทุน

(๕) ไม่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของส่วนราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือพนักงานหรือลูกจ้างของราชการส่วนท้องถิ่น

- ๑๔ -

(๖) ไม่ค่ารังค่าแห่งใด ๆ ในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ค่าเนินธุรกิจที่จัดหรือแบ่งกับวัดถูประสงค์ของกองทุน

(๗) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๔ (๓) (๔) (๕)

(๙) หรือ (๗)

มาตรา ๓๒ เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของกองทุนพ้นจากค่าแห่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๑

(๔) ถูกให้ออกเพราะ ไม่ผ่านการประเมินผลงาน

(๕) ถูกให้ออกหรือปลดออกจากเพราะผิดวินัย

กรณีตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการก้านด

มาตรา ๓๓ การบัญชีของกองทุนให้จัดทำตามหลักสากลตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการก้านด

มาตรา ๓๔ กองทุนต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของกองทุน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบ อย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีเจ้าหน้าที่ของกองทุนท้าหน้าที่ เป็นผู้ตรวจสอบภายในและให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการฯ เป็นที่คณะกรรมการก้านด

มาตรา ๓๕ ให้กองทุนจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุล และบัญชีทางการ สังผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยปีสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจสอบแผนพัฒนาหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจสอบแผนพัฒนาเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห์ว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหมัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วท่านบันทึกรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุน สอบถามผู้จัดการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุน และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุนเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๗๖ ให้กองทุนท่ารายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบภายในหนึ่งร้อยแบบสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งงบการเงิน และรายงานของผู้สอบบัญชี

หมวด ๓ การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๗๗ ให้มีคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนเจ็ดคนประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งคณะกรรมการจะโดยการเสนอแนะของรัฐมนตรีว่าการกระทำการตรวจสอบการคลังแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการเงิน การสร้างเสริมสุขภาพและการประเมินผล ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจำนวนไม่น้อยกว่าสองคน

ให้คณะกรรมการประเมินผลแต่งตั้งบุคคลที่เห็นสมควรเป็นเลขานุการ

ให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับกับกรรมการประเมินผลและการประเมินผลของคณะกรรมการประจำปีโดยอนุโถม

มาตรา ๗๔ คณะกรรมการประเมินผลมืออาชีวานาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเมินผลค้านนโยบายและการกำหนดกิจกรรมของกองทุน
- (๒) ศึกษา ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๓) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อกomitee การ

ให้คณะกรรมการประเมินผลมืออาชีวานาจเรียกເเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของกองทุน หรือเรียกผู้จัดการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของกองทุนมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

มาตรา ๗๕ ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการประเมินผลอาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือมnobnหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดได้ตามที่เห็นสมควร

ให้นามาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้มีหน้าที่ส่งเงินบำรุงกองทุนผู้ใดไม่ส่งเงินบำรุงกองทุน หรือส่งเงินบำรุงกองทุนไม่ครบตามจำนวนที่ต้องส่ง ต้องระหว่างโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของเงินบำรุงกองทุนที่จะต้องนำส่ง หรือห้ามจากรับปรับ

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือนิติบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระหว่างโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่า การกระทำนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นเป็นยอมด้วย

มาตรา ๔๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีกรมสรรพาณิช
หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมสรรพาณิชมีอำนาจไปรื้อยับ夷์บันได ทั้งนี้ ให้นำบัญญัติ
เกี่ยวกับการเบี่ยงเบียนคดีตามกฎหมายว่าด้วยภาระสุร้ายและกฎหมายว่าด้วยยาสูบ มาใช้บังคับ
การไปรื้อยับ夷์บันไดคดีความพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๐ ให้เป็นอย่างไรก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดแย้งกับมาตรา ๔๘ (๒) แห่งนี้

มาตรา ๕๑ ให้เป็นอย่างไรก็ได้ แต่ต้องไม่ขัดแย้งกับมาตรา ๔๘ (๒) แห่งนี้

มาตรา ๕๒ เมื่อได้มีการจัดตั้งกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าการ
ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชบัญญัติ
จัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ เสร็จสิ้นลงแล้ว และให้รัฐมนตรี
ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติทั้งก่อส่วนราชการดำเนินการตามมาตรา ๔๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
องค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยประกาศยุติการดำเนินการของสำนักงานสนับสนุนการ
สร้างเสริมสุขภาพในราชกิจจานุเบนชรา

ให้ถอนบัน្តาราภีจกการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณ รายได้และ
ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงาน
สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ไปเป็นของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๕ ให้ผู้จัดการสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตาม
พระราชบัญญัติจัดตั้งสำนักงานสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งควรติดแน่น
อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บัญชีหน้าที่ในฐานะผู้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน
จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) และ (๔) และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้จัดการตามมาตรา ๔๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ บัญชีหน้าที่คณะกรรมการพิจารณาซัญญานี้ไปพลาสก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๓) และ (๕) ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในการดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) และ (๔) ก้าหนอดลักษณะที่ วิธีการ และเงื่อนไขในการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอคณะกรรมการต่อ

ถูกต้องตามดังข้อสภากู้แทนราษฎร

L N
(นางนุชกร กลิกร)

หัวหน้าฝ่ายผู้ตัดสิน กองการประชุม
สำนักงานเลขานุการสภากู้แทนราษฎร

ที่ สวรส.สปสช. ว. 255 / 2544

25 พฤษภาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือในการพิจารณาเนื้อหาสำคัญที่ควรนำไปกำหนดในร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ

เรียน นายอमพล จินดาวัฒนา

อ้างถึง นิติการประชุมคณะกรรมการยกร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2544

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. (ร่าง)กรอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ

2. ดอดชี้ส่วนกรอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ

3. ประเด็นคำถามในการอภิปรายความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติที่ต้องการให้ภาคีช่วยไขด้วย

ตามที่ที่ประชุมคณะกรรมการยกร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ครั้งที่ 1/2544 เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2544 มีมติเห็นชอบ(ร่าง) กรอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ เพื่อใช้นำไปใช้เป็นสื่อสำหรับภาคีต่างๆ จัดทำวิชาการ ให้ความคิดเห็น และใช้เป็นเครื่องมือตีเสียงต่อสาธารณะ ตลอดจนนำไปใช้กับคณะกรรมการวิชาการฯ ให้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่าสามารถตอบค่าตอบได้ทุกประเด็นหรือไม่ และรวมรวมข้อคิดเห็นต่างๆ ให้คณะกรรมการยกร่างฯ เพื่อเตรียมการยกร่างด่อไปนั้น

เพื่อให้การเตรียมการยกร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ เป็นไปด้วยดี จึงได้ขอความร่วมมือมาดังท่านในฐานะอนุกรรมการยกร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ช่วยพิจารณาว่าจาก(ร่าง)กรอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ มีประเด็นเนื้อหา มาตรการหรือกลไกใดที่ควรจะนำไปกำหนดในแต่ละหมวด/มาตรการในร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติบ้าง โดยขอความกรุณาได้รับรวมและจัดส่งให้ สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ เพื่อร่วมร่วมน้ำหน้าพิจารณาในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งต่อไป ในเดือนมิถุนายน 2544

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความร่วมมือด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

พญ. มนต์รัตน์

(นายแพทย์มนต์รัตน์ นิสานันท์)

ประธานอนุกรรมการยกร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๔๔

๑๖๖

๓๐๖๔

แผนงานบริหารทั่วไป

โทร. 5902309

โทรสาร 5902311

องค์มนตรีชี้โครงการสร้างบ้านเมือง ผูกกับโครงการวิัตน์กระบวนการสุขภาพ

องค์มนตรี ชี้ โครงการสร้างของบ้านเมืองผูกไว้กับ
การและโครงการวิัตน์ ทั้งเรื่องความล้มเหล้น หลักคิด
หลักนิยม ส่งผลให้ในนโยบายหลักๆ ที่ออกมาก้าวไว้รัฐบาล
องค์กรระหว่างประเทศ บริษัทข้ามชาติ กทม. กระบวนการต่อ
สุขภาพอนุษฐ์เกือบกั้งหมัด

น.พ.วิพุช พูล
เจริญ ผู้อำนวยการ
สถาบันวิจัยระบบ
สาธารณสุข กล่าวถึง
“ทิศทางและแผน
งานการวิจัยและ
พัฒนาระบบการ
ประเมินผลกระทบ
ทางสุขภาพในการ
พัฒนานโยบาย
สาธารณสุขเพื่อ
สุขภาพและสาระ
ร่าง พ.ร.บ.สุขภาพ
แห่งชาติ ว่า ที่ผ่าน
มาในความรู้สึก
ของคนไทยเรื่อง
นโยบายสาธารณสุข
ของภาครัฐ ยังไม่
รู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ด้อง
มาจากการประชุม
สังคมที่ต้องมีสิทธิมี
ส่วนที่จะผลักดัน
หรือเป็นผู้สร้าง
ขึ้นมา

ซึ่งในช่วงปี
สองปีที่ผ่านมาถูกไล่
ที่จะปรับเปลี่ยน
นโยบายเริ่มรัฐเจน
ชั้น โดยเฉพาะการ
สร้างกระบวนการเรียนรู้
เพื่อปรับนโยบาย
สาธารณสุขไปสู่ทิศ
ทางที่เหมาะสมกับ
ประชาชน

ด้าน ศ.น.พ.
เกษม วัฒนชัย อง
ค์มนตรี กล่าวเช่นกัน
ผู้กำหนดนโยบายไม่

จะในระดับใดก็ตาม ยังขาดความรู้เรื่องหลักวิชา
ทางด้านสุขภาพอยู่มาก มิฉะนั้นสุขภาพประกอบ
ด้วยสุขภาพกาย สุขภาพจิต สุขภาพสังคม และ
สุขภาพศิลธรรม ซึ่งต้องมีการส่งเสริมป้องกัน
รักษาและพัฒนาในทุกด้าน โครงการสร้างของบ้าน
เมืองตอนนี้และที่ผูกไว้กับการและโครงการวิัตน์
ทั้งในเรื่องของความล้มเหล้นและเรื่องของหลัก
คิดหลักนิยม ส่งผลให้ในนโยบายหลักๆ ที่ออกมาก
ไม่อาจเป็นโดยรัฐบาล องค์กรระหว่างประเทศ
บริษัทข้ามชาติ เทศบาล หรือกทม. กระบวนการต่อ
สุขภาพของอนุษฐ์เกือบกั้งหมัด

แนวคิดเรื่องนโยบายสาธารณสุขเพื่อสุขภาพ
เป็นนโยบายที่แสดงความท่วงไว้ในสุขภาพอย่าง
ชัดเจน พร้อมจะรับผิดชอบต่อผลกระทบต่อ
สุขภาพอันเกิดจากนโยบายนั้นๆ ในนโยบาย
สาธารณสุขเพื่อสุขภาพจริงเป็นนโยบายที่มุ่ง
สร้างสุขภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ
ทำให้พลเมืองมีทางเลือก และสามารถที่จะเข้า
ถึงทางเลือกที่สร้างเสริมสุขภาพนั้นได้”
ศ.น.พ.เกษม กล่าวและว่า ไม่ต้องหน้าจะน่า
ร่าง พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ ไปรับฟังความคิด
เห็นจากประชาคมสุขภาพใน 76 จังหวัด และ
ในช่วงเดือน ๘.๔.๒๕๖๔ ไปพิจารณาใน
สมชชาสุขภาพแห่งชาติ เพื่อนำร่างเสนอต่อ
รัฐบาลต่อไป

ในอนาคตเรื่องการประเมินผลกระทบทาง
สุขภาพที่เราจะใช้ เราจะใช้โครงสร้างของ
กฎหมายที่เรียกว่า พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ เป็น
พื้นฐานเป็นเครื่องมือสำหรับเบ็ดโอกาส แต่ไม่ใช่
เครื่องมือในการบังคับ” น.พ.วิพุช กล่าวและว่า
จากการศึกษาพบว่ามีเงื่อนไขหลายอย่างว่าไม่
ควรใช้กระบวนการคัดค้านในการกระบวนการประเมินผล
ผลกระทบทางสุขภาพ ที่สำคัญ คือ การที่จะเปิด
โอกาสให้ประชาชนสัมภาร์ร่วมคิด ร่วมเข้าใจ
อย่างมีสังกัดศรีเท่าเทียมกัน

ด้าน อ.เดชรัตน์ สุขกำเนิด คณะกรรมการชูค่าสตร์
ม.เกษม ทรัคคาสตร์ และส่วนวิจัยระบบ
สาธารณสุข กล่าวว่า ในการประเมินผลกระทบ
ทางสุขภาพต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน
การกำหนดขอบเขตในการประเมิน และมีส่วน
ร่วมในการตรวจสอบ ซึ่งการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในสองส่วนนี้ ในอีกอ่อนน้อม จึงกลับ
เป็นปัญหาในการบูรณาการอีกอ่อนน้อม

**(ร่าง) ประเด็นบทบาทภาคประชาชนในร่างกรอบระบบสุขภาพแห่งชาติ
ที่ต้องการให้ประชามติลง ฯ ช่วยขับคิดให้ชัด**

หัวข้อในการอภิปราย	
1. ปัจเจก / ชุมชน รวมตัวกันจัดกิจกรรมดูแลสุขภาพกันเองได้	(2.2.15)
2. ประชาชนร่วมเป็นผู้แทนในกลไกของรัฐที่ดูแลงานด้านสุขภาพทุกระดับ (ต้องมีส่วนกำหนดนโยบายและดูแลการจัดการ)	(3.10)
3. ประชาชน, ครอบครัว, ประชามติ, ชุมชน, องค์กรท้องถิ่น ร่วมสร้างสุขภาพ อย่างกว้างขวางภายใต้ระบบและกลไกสนับสนุนที่ดี	(5.1)
4. ประชาชน, ประชามติ, ชุมชน, องค์กรท้องถิ่น ร่วมมีบทบาทในการควบคุม ป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพภายใต้ระบบและกลไกสนับสนุนที่ดี	(6.1)
5. ประชาชนมีและพัฒนาขีดความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัว และชุมชน ภายใต้ระบบสนับสนุนที่ดี	(7.1)
6. ร่วมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกอื่น ๆ	(7.6)
7. จัดองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชนที่เป็นอิสระจากภาครัฐและ ภาคธุรกิจเอกชนที่กระจายทั่วประเทศ โดยรัฐสนับสนุนงบประมาณและมีระบบ สนับสนุนชัดเจน	(11.1.1)
8. ร่วมกลไกพัฒนาและสร้างเสริมระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อเสริมศักยภาพภาคประชาชน	(12.3)
9. ร่วมกำกับระบบสุขภาพผ่านสภาสุขภาพจังหวัดและสมัชชาสุขภาพแห่งชาติภาค ประชาชนที่เชื่อมโยงกับสภาสุขภาพแห่งชาติ	(ข้อเสนอใหม่)

คำถาม

- มีประเด็นสำคัญใดก็恨นไปอีกบ้างหรือไม่
- ความคุณชัดของประเด็นเหล่านี้มีอะไรบ้าง สำหรับ
 - บรรจุในร่าง พ.ร.บ.
 - ทำให้เกิดการดำเนินการให้เป็นรูปธรรม
- ต้องมีระบบ กลไก หรือเงื่อนไขใดที่จะประกันความสำเร็จของแต่ละประเด็น
- อีน ๆ ตามที่เห็นว่าจำเป็นต้องพิจารณา

(ร่าง) ประเด็นสำคัญในการอุบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติที่ต้องการให้
ประชาชนต่างๆ ช่วยขับคิดให้ชัด

สป/รศ. : กพ. 44

ประเด็นที่ ๑ เรื่องปรัชญา เจตนาการณ์และหลักการสำคัญ เรื่องสิทธิ หน้าที่ ความเสมอภาค และเรื่องบทบาทธรรษฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น ชุมชนและปัจเจกบุคคล

- เห็นด้วยหรือไม่ เพียงใด ?
- ครอบคลุมหรือไม่ ขาดอะไร ?
- เป็นจริงได้หรือไม่ อย่างไร ?

ประเด็นที่ ๒ ระบบการสร้างเสริมสุขภาพ

- หลักการในร่างหมายสมติหรือยัง ?
- ระบบย่อยและมาตรการที่จะทำให้ประชาชนและทุกภาคส่วนของสังคมเข้าร่วมสร้าง สุขภาพอย่างกว้างขวางได้จริง ควรเป็นอย่างไร ?
- กลไกที่เข้ามาดูแลเรื่องนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ ควรเป็นเช่นไร จึงจะนำເຊື່ອວ່າจะทำงานได้ผลจริง ?

ประเด็นที่ ๓ ระบบบริการด้านสุขภาพ

- ระบบที่จะทำให้ประชาชนมีขีดความสามารถในการพึ่งตนเองได้ อย่างแท้จริง ควร เป็นอย่างไร ?
- ระบบบริการใกล้บ้านใกล้ใจ (บริการระดับต้น) หน้าตาควรเป็นอย่างไร จะทำให้เป็น จริงได้อย่างไร ?
- ความมีระบบและกลไกอย่างไรในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ ให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบบริการได้อย่างเป็น รูปธรรมและมีศักดิ์ศรี เป็นทางเลือกหนึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ประเด็นที่ ๔ ระบบคุ้มครองผู้บริโภค

- การกำหนดให้รัฐต้องสนับสนุนองค์กรผู้บริโภคภาคประชาชนที่เป็นอิสระจากทั้งรัฐ และธุรกิจเอกชน อย่างกว้างขวาง จะทำให้เป็นรูปธรรมได้อย่างไร ?

- การกำหนดให้รัฐต้องใช้งบประมาณไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ของงบประมาณด้านสุขภาพ เพื่อสนับสนุนการทำงานด้านการคุ้มครองผู้บุกรุกด้านสุขภาพ เนماะสมหรือไม่ อย่างไร ?
- การเสนอจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบปัญหาจากการใช้บริการหรือได้ผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพโดยเก็บเงินจากบริการ / ผลิตภัณฑ์สุขภาพ มีความเหมาะสมหรือไม่ เป็นไปได้หรือไม่อย่างไร ?
- องค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บุกรุกด้านสุขภาพ ควรมีหน้าตาและบทบาทอย่างไร ?

ประเด็นที่ ๕ ระบบการจัดการความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ

- การกำหนดให้รัฐจัดงบประมาณด้านสุขภาพ ๕ % สนับสนุนการสร้างความรู้ เนماะสมหรือไม่ อย่างไร ?
- ในส่วนของระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อเตรียมสร้างศักยภาพภาคประชาชน จะทำให้เป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพได้อย่างไร ?

ประเด็นที่ ๖ ระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ

- หลักการจัดระบบการคลังรวมหมู่เพื่อสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (ส่งเสริม ป้องกัน รักษา พื้นฟู) ที่มีความเสมอภาค มีประสิทธิภาพ และได้คุณภาพ เนماะสมแล้วหรือยัง จะทำให้เป็นรูปธรรมได้อย่างไร ควรเป็นระบบเดียวหรือหลายระบบ ?
- มาตรการทางการเงินการคลังที่จะทำให้เกิดการสร้างสุขภาพนำการซ่อมสุขภาพอย่างกว้างขวาง ที่นำไปได้ผลและควรทำ มีอะไรอีกบ้าง ?

ประเด็นที่ ๗ องค์กรและการจัดการ

- สถาบันสุขภาพแห่งชาติซึ่งเป็นกลไกนโยบายและกำกับพัฒนาของระบบสุขภาพแห่งชาติความมีความเชื่อมโยงกับภาคประชาชนอย่างไร เช่น ควรกำหนดให้มีสถาบันสุขภาพจังหวัด มีการประชุมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติประจำทุกปี โดยมีสำนักงานสถาบันสุขภาพแห่งชาติเป็นฝ่ายเลขานุการฯ ฯ เนماะสมหรือไม่ กลไกนี้ควรมีรูปร่างหน้าตาที่ชัดเจนอย่างไร ?
- ในส่วนของการจัดบริการด้านสุขภาพที่ปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของราชการ กลาง (กระทรวงสาธารณสุข) เป็นหลัก บางส่วนจัดโดยภาคธุรกิจเอกชน ส่วนน้อยจัดโดยองค์กรเอกชนสาธารณะประโยชน์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความมีการปฏิรูปจัดระบบบทบาทส่วนนี้กันใหม่อย่างไร จึงจะเกิดผลดีแก่ประชาชนมากที่สุด ?

- ในกรณีมีการคิดกลไกขึ้นมาทำหน้าที่ตามระบบอยู่ที่จัดวางขึ้นใหม่ จะปรับกลไกเดิมเข้าสู่กลไกใหม่ๆ ได้อย่างไร

ประเด็นรอง

ประเด็นที่ 8 ระบบควบคุมคุณภาพ

- ระบบการพัฒนาและรับรองคุณภาพสถานบริการด้านสุขภาพตามที่เสนอ เหมาะสมหรือไม่ ควรปรับอะไรอีก ?
- ระบบการประเมินเทคโนโลยีด้านสุขภาพที่เสนอจำเป็นหรือไม่ เหมาะสมหรือไม่ ควรปรับอะไรอีก ?

ประเด็นที่ 9 ระบบกำลังคนด้านสุขภาพ

- หลักการต่างๆ ที่วางแผนไว้ ครบถ้วนเหมาะสมหรือไม่ ?
- การเสนอกลไกดูแล 2 ระดับ เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ?

ประเด็นที่ 10 ระบบการควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพ

- การไม่แยกโรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ และปัญหาที่คุกคามสุขภาพออกจากกัน เหมาะสมหรือไม่ ?
- กลไกกลางที่ดูแลเรื่องนี้ รวมทั้งการจัดเครือข่าย ความมีหน้าตาและบทบาทอย่างไร จึงจะทำงานได้ผลจริง ?
- จะทำอย่างไรให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมควบคุมป้องกันฯ ได้อย่างเป็นรูปธรรม ?

(ร่าง) กรอบความคิด ระบบสุขภาพแห่งชาติ

(ร่าง) กรอบความคิดระบบสุขภาพแห่งชาติ

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.)

สนับสนุนการจัดพิมพ์โดย

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ออกแบบ, พิมพ์ที่

บริษัท ดีไซร์ จำกัด

พิมพ์ครั้งแรก

กุมภาพันธ์ 2544

พิมพ์ครั้งที่

10 9 8 7 6 5 4 3 2

สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปรส.)

ชั้น 2 อาคารด้านทิศเหนือส่วนสุขภาพ

(ถ.สาธารณะ 6) ภายในบริเวณกระทรวงสาธารณสุข

ต.ดิวนานท์ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 590-2304 โทรสาร 590-2311

หรือ ตู้ ปณ. 9 ถนนสุภาพดี นนทบุรี 11002

E-mail address : hsro@hsro.or.th

Homepage : www.hsro.or.th

(ร่าง) กรอบความคิด ระบบสุขภาพแห่งชาติ

เอกสารฉบับนี้ จัดทำขึ้นสำหรับใช้ ๑ ปี ๒๕๖๙ ต่อไป ให้ภาคต่างๆ และผู้สนใจ ได้ช่วยกัน พัฒนา ทดสอบความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ ตัด เสธิม เดิม แต่ง ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ได้ กรอบความคิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ของสังคมไทย สำหรับนำไปเป็นกรอบการยกย่อง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ในขั้นตอนๆ ไป ๑ օ ก สาร ฉบับ นี้ จ ง มี ใช่ เอกสาร ก ที่ สมบูรณ์ ตาม ตัว ภาค ประชามน องค์กร หน่วยงาน หรือบุคคล ใดมีข้อเสนอแนะต่อร่างกรอบความคิดฯ นี้ กรุณา ติดต่อสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ

ສາທິປະໄຕ

ຄວາມນຳ

ກຮອບແນວຄົດອົງຕີປະກອບຂອງຈະນະບຸຊຸພາພແທ່ງຫາດີ

1. ປັບປຸງ ເຈຕະນາມໂນ ແລະ ພັດທະນາ
2. ສຶກສື ນັ້ນທີ່ ຄວາມເສມອກາຄ ແລະ ພັດກະປັກຄວາມມັນຄົນດ້ານສຸຂຸພາພ
3. ບທບາທຮູ້ ອົງຕີກຽກຄອງສ່ວນທົ່ວອີ້ນ ຫຼຸມໜັນ ແລະ ປັຈເຈກບຸຄຄດ
4. ຈະນະບຸຊຸພາພທີ່ພຶ້ງປະສົງ
5. ຈະນະການສ້າງເສີມສຸຂຸພາພ
6. ຈະນະການຄວນຄຸມປ້ອງກັນໂຣຄ ແລະ ປັບປຸງຫາທີ່ຄຸກຄາມສຸຂຸພາພ
7. ຈະນະບົງກາຣດ້ານສຸຂຸພາພ
8. ຈະນະການເຈີນກາຣຄັ້ງໃນຈະນະບຸຊຸພາພ
9. ຈະນະການກຳດັ່ງຄົນດ້ານສຸຂຸພາພ
10. ຈະນະການຄວນຄຸມຄຸນກາພ
11. ຈະນະການຄຸນຄອງຜູ້ບໍລິກາດດ້ານສຸຂຸພາພ
12. ຈະນະການຈັດການຄວາມຮູ້ ແລະ ຂໍອມູລຂ່າວສາຮດ້ານສຸຂຸພາພ
13. ອົງຕີກ ແລະ ການຈັດກາ

ພනວກ

- ນິຍາມສັບຖິ
- ສ່ວນໜຶ່ງຂອງເອກສາງປະກອບການຈັດທໍາຮ່າງກຮອບຄວາມຄິດ

ໜ້າ	ການຈັດກາ ພ.ສ.ບ.
3	ສຸຂຸພາພແທ່ງຫາດີ ເພື່ອກໍາເຫັນດ ຮບສຸຂຸພາພທີ່ພຶ້ງປະສົງ
4	ຄລາຍກັບການອອກແບບບ້ານໃໝ່
5	ໃນບໍລະກົມທີ່ມີບ້ານເດີມອຢູ່ແລ້ວ
5	ພົກຮະກບຈຶ່ງເກີຍບ້ອງກັບ
8	ພູວຢູ່ອາຄີ ຕົວ ດົບໄກຍກັ້ນ 62
10	ລ້ານຄນ ການອອກແບບບ້ານໃໝ່
11	ຈຶ່ງໄປຄວນປລ່ອຍໃຫ້ເປັນຫັນກີ່ຂອງ
12	ໄກຮົອຂອງອົງຕີກຮັບຮັບ
12	ອົງຕີກຮົດໃດ ແຕ່ຄວນເປັນຫັນກີ່ຂອງ
14	ຖຸກຄນ ຖຸກກາຄສ່ວນ ມັນຫັນ
15	ເກົ້ານາເຊີຍກັນຕົດ ເຊີຍກັນ
16	ວອກແບບ ເຊີຍກັນປັບປຸງ
17	ປັບປຸງແປລັງບ້ານເກົ່າ ເຊີຍກັນ
18	ລົງທະເສີນເຕີມແຕ່ງໃຫ້ໄດ້ບ້ານໃໝ່
20	ກີ່ພຶ້ງປະກອບນາຮ່ວມກັນ ບັດນີ້
23	ຮ່າງແບບແປລັງບ້ານໃໝ່ຖຸກຂັ້ນ
24	ໂຄຮົງວາງວ່ອງຫຼັງຫັນກີ່ແລ້ວ
	ບອເຮີຍເຊີຍກັນຕຽວຈຸລອບ
	ປັບປຸງແຕ່ງ ປັບປຸງແປລັງແກ້ໄຂ
	ໄດ້ອ່າຍ່າງເຕີມກຳລັງສຕືບປົງໝາ
	ຂອງຄນໄກຍເຮົາ

ຄ ຄ າ ມ ແ ກ

ระบบสุขภาพของไทยที่ผ่านมา เน้นความสำคัญที่การจัดระบบบริการด้านสุขภาพแบบตั้งรับเพื่อช่วยเหลือคนไข้เป็นหลัก มีการขยายและพัฒนาบริการอย่างต่อเนื่อง เอกชนจะมีส่วนร่วมในระบบสุขภาพเดิมๆ ได้ในระดับหนึ่ง มีส่วนทำให้คนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยยืนยาวขึ้น จัดการกับโรคและปัญหาหลายชนิดได้ผลลัพธ์ดี แต่กลับพบว่าเกิดปัญหาเชิงระบบที่สำคัญขึ้น คือ

- เรื่องสุขภาพถูกทำให้มีความหมายแคบลงเหลือเพียงเรื่องของการเจ็บป่วย ที่ต้องพึงพิงหมอ โรงพยาบาล หุยกยาและเทคโนโลยี เป็นที่สุดที่มุ่งการช่วยเหลือคนไข้ เสียมากกว่าการสร้างสุขภาพดี

● คนไทยป่วยและตายโดยไม่จำเป็น เป็นจำนวนมาก จากอุบัติเหตุ โภคเคมี ติดสารเสพย์ติด โภคเคมี โภคทางจิตประสาท โภคจากการประโคนอาชีพ โภคจากความรุนแรง โภคเห็นแก่ตัว โภคเรื่องต่างๆ ฯลฯ ซึ่งโภคและปัญหาเหล่านี้ แก้ไม่ได้ด้วยระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพตั้งรับแบบเดิม

● ตัวระบบบริการสุขภาพเองมีปัญหาเรื่องความไม่เป็นระบบ สับสนลดลง ไม่เป็นมาตรฐาน ความเป็นธรรมและความลับลึกเปลี่ยง

● คนไทยกว่าร้อยละ 20 ไม่มีหลักประกันด้านสุขภาพ ที่มีหลักประกันก็มีปัญหาเรื่องความเหลื่อมล้ำ การเลือกปฏิบัติและอื่นๆ โดยหลักประกันส่วนใหญ่ เน้นเฉพาะการช่วยเหลือคนไข้มากกว่าการสร้างสุขภาพดี

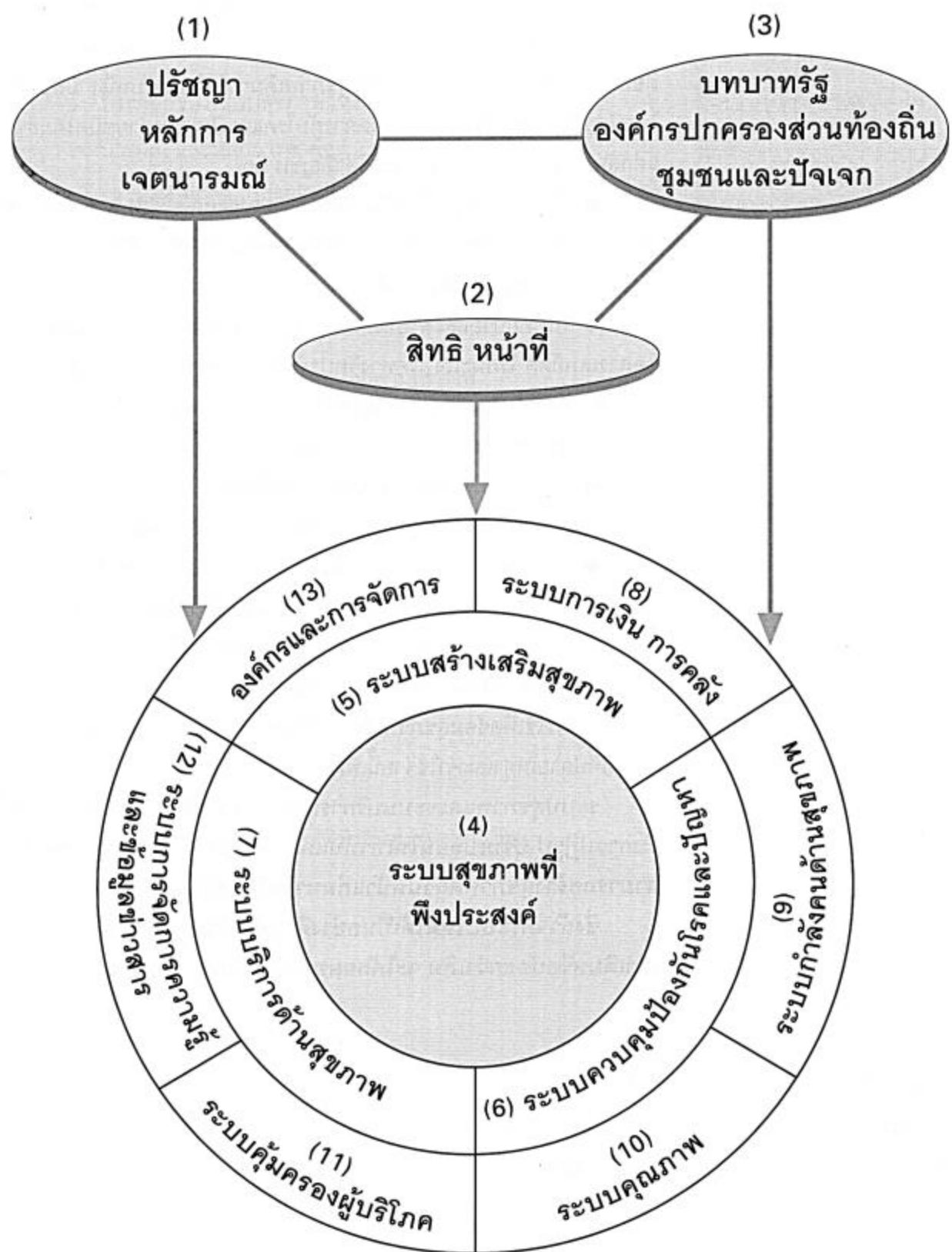
● มีผลทำให้คนไทยต้องใช้เงินเพื่อสุขภาพกว่าปีละ 2.5 แสนล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการใช้เพื่อช่วยเหลือคนไข้ จึงได้ผลตอบแทนทางสุขภาพต่ำ เพราเป็นการแก้ที่ปลายเหตุ และค่าใช้จ่ายนี้เพิ่มกว่าร้อยละ 10 ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราเพิ่มที่สูงมาก

ระบบสุขภาพและระบบบริการด้านสุขภาพที่ใชมานาน จึงจำเป็นต้องได้รับการปฏิรูป ปรับเปลี่ยนให้เท่าทันและสอดคล้องกับสถานการณ์ใหม่ ซึ่งจะสามารถสร้างสุขภาพดีถ้วนหน้าแก่คนไทยได้อย่างแท้จริง

ซึ่งถ้าจัดระบบใหม่ได้เป็นอย่างดี แม้จะใช้เงินลงทุนด้านสุขภาพเพียงเท่าเดิมหรือน้อยกว่าเดิม จะได้ผลตอบแทนด้านสุขภาพที่สูงกว่าเดิม

โดยนั่นที่แล็บได้เป็นอย่างดี ต้องมีระบบอยู่ที่ถูกต้อง ครบถ้วน ไปว่าจะเป็นระบบเครื่องยนต์ ระบบไฟฟ้า ระบบเกียร์ ระบบเบรกล่าง ระบบห้ามล้อ ระบบฯลฯ โดยทุกระบบสามารถทำงานอย่างเชื่อมโยง ประสานเป็นหนึ่งเดียว เพียงสตาร์ทเครื่อง เข้าเกียร์ บังคับพวงมาลัย รถก็แล็บได้ ระบบสุขภาพก็เบนเดียวกัน ต้องมีระบบอยู่ที่ครบถ้วน ถูกต้อง และดำเนินการได้อย่างเชื่อมโยง ตลอดประสานเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งจะเป็นระบบก่อสร้าง

กรอบแนวคิดองค์ประกอบของระบบสุขภาพแห่งชาติ

1

ปรัชญา เจตนาการมนุ แฟลกการสำคัญ

1.1 สุขภาพดี คือสุขภาวะที่สมบูรณ์และเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุลทั้งมิติทางจิตวิญญาณ (มโนธรรม) ทางสังคม ทางกาย และทางจิต สุขภาพมีได้หมายถึงเฉพาะการไม่พิการและการไม่มีโรคเท่านั้น การมีสุขภาพดีจึงถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตและสังคม สุขภาพจึงควรเป็นหัวอุดมการณ์และเป็นสมบัติของชาติ

1.2 สุขภาพต้องเป็นไปเพื่อคนทั้งมวล (Health For All) และคนทั้งมวลต้องร่วมสร้างสุขภาพ (All For Health)

1.3 คนทั้งมวลจะมีสุขภาพดีได้ต้องมีระบบสุขภาพที่ดี การปฏิรูประบบสุขภาพคือ การร่วมสร้างระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ของสังคมไทย

1.4 ระบบสุขภาพที่พึงประสงค์ต้องเป็นระบบที่ มีศีลธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม มีความชอบธรรม และมีความสมานฉันท์ มีโครงสร้างครบและทำงานเชื่อมโยงกันอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ เป็นระบบที่มีปัญญาเป็นพื้นฐาน สามารถเรียนรู้และปรับตัวได้อย่างต่อเนื่อง

2

สิทธิ หน้าที่ ความเสมอภาค และหลักประกันความมั่นคงด้านสุขภาพ

2.1 สุขภาพดีเป็นสิทธิของคนไทยทุกคน ทุกคนต้องได้รับโอกาส และมีความเสมอภาคในการเข้าถึงการมีสุขภาพดี และการบริการด้านสุขภาพที่ดี โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม และทุกคนทุกภาคส่วนของสังคมต้องมีหน้าที่ร่วมสร้างสุขภาพดี

2.2 ประเด็นหลักด้านสิทธิและหน้าที่ของคนไทย คนไทยทุกคนมีสิทธิและหน้าที่ในเรื่องดังนี้

2.2.1 มีสิ่งแวดล้อมด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และทางกายภาพที่เกื้อกูลต่อการมีสุขภาพดีทั้งของบุคคลครอบครัวชุมชน และสังคม โดยมีความสมดุลระหว่างสิทธิอันพึงได้ของบุคคล และความเป็นอยู่ที่ดีของชุมชนและสังคมโดยรวม

2.2.2 มีรายได้พอเพียง พึงดูนมองได้ สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้โดยมีปัจจัยสี่และปัจจัยพื้นฐานในการดูแลสุขภาพที่เพียงพอ สะอาด ปลอดภัย สามารถมีชีวิตที่ยืนยาวและมีคุณภาพชีวิตที่ดี และได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงต่างๆ อย่างเพียงพอที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ ปลอดภัย และช่วยเหลือ

เกื้อกูลกันและกันได้ (รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่มีผล
กระทำต่อสุขภาพ การดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิต แสดงความเห็น
และร่วมคิด : รัฐธรรมนูญ ม. 59)

- 2.2.3 สังคมเคารพในสิทธิของผู้ด้อยโอกาส หรือผู้ที่อยู่ในสถานะเสีย
เปรียบ เช่น ผู้สูงอายุ ชนกลุ่มน้อย ผู้พิการและยากไร้ โดยให้
ความช่วยเหลือเกื้อกูลให้บุคคลเหล่านี้ได้มีสุขภาพดี ได้รับการ
ดูแลรักษาในยามเจ็บป่วยโดยไม่เดือดร้อนจากภาระค่าใช้จ่าย
และสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง รวมทั้งสังคมจะต้อง
เปิดโอกาสให้บุคคลและชุมชนรวมทั้งองค์กรที่เกี่ยวข้องเหล่านี้
สามารถทำงานดึงสิทธิของตนได้อย่างรอบธรรม (ผู้ยกไว้มี
สิทธิได้รับบริการด้านสุขภาพโดยไม่คิดมูลค่า : รัฐธรรมนูญ ม. 52,
บุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปี และมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การดำรงชีพ
ผู้พิการหรือพุพลดภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก
เป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ : รัฐธรรมนูญ ม. 54,
55)
- 2.2.4 ทางกรุงศรีได้รับการดูแลเอาใจใส่ ได้รับสาธารณูปโภคเพียง
พอ อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น เพื่อให้สามารถเติบโตและมี
พัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย ทางจิต ทางสังคม และ
ทางจิตวิญญาณ
- 2.2.5 เด็กและเยาวชนเติบโตอยู่ในครอบครัว ชุมชน และสังคมที่อบอุ่น¹
ปลอดจากปัญหายาเสพย์ติด ปัญหาสุขภาพจิต อาชญากรรม
และความรุนแรง สามารถเรียนรู้และพัฒนาให้มีทักษะชีวิต ขีด
ความสามารถและความรับผิดชอบในการดูแลสุขภาพของ
ตนเองและของสังคมได้ (เด็ก เยาวชน และบุคคลในครอบครัว
มีสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยรัฐ จากการใช้ความรุนแรงและ
การปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม : รัฐธรรมนูญ ม. 52)
- 2.2.6 ทั้งหญิงและชายได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับความรู้ข้อมูล
ข่าวสารและโอกาสที่เพียงพอ เพื่อพัฒนาศักยภาพได้สูงสุด โดย
เฉพาะอย่างยิ่งคุณมารถใหม่ เพื่อให้เป็นครอบครัวที่อบอุ่น มี
สุขภาพดี มีความรับผิดชอบ พึงตนเองได้ และเป็นสมาชิกที่ดี
ของชุมชนและสังคม
- 2.2.7 หญิงมีครรภ์ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และการสนับสนุนให้
สามารถดูแลตนเองรวมทั้งได้รับความช่วยเหลือในยามที่ต้องการ
เพื่อให้มีความปลอดภัย และมีสุขภาพแข็งแรงทั้งก่อนคลอด
ระหว่างคลอด และหลังคลอด
- 2.2.8 เมื่อเจ็บป่วย ประชาชนทุกคนมีความอุ่นใจ เพราะได้รับบริการ
สุขภาพอย่างเสมอภาค ทั่วถึง สะดวก และมีทางเลือก เป็น
บริการสุขภาพที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ เป็น

- บริการที่มีน้ำใจ ใส่ใจกับความทุกข์ และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ป่วย ทั้งนี้ การให้บริการสุขภาพจะต้องไม่เกิดให้เกิดภาระทางเศรษฐกิจกับผู้ป่วย รวมทั้งผู้ป่วยและญาติต้องได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องอย่างเพียงพอ จนสามารถร่วมตัดสินใจในการรักษาพยาบาลหรือกระบวนการ치료ได้ ที่กระบวนการรักษาพยาบาลและชีวิตของผู้รับบริการได้ (ความเห็นของภาคในการรับบริการด้านสุขภาพจากรัฐ บริการด้านสุขภาพของรัฐต้องห้ามมีประสีหิภัพ ส่งเสริมให้ห้องฉันและเอกชนมีส่วนร่วม : รัฐธรรมนูญ ม. 52)
- 2.2.9 ประชาชนและชุมชนได้รับการป้องกันและจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐอย่างทันต่อเหตุการณ์และไม่คิดมูลค่า (รัฐธรรมนูญ ม. 52)
- 2.2.10 ในบัน្តปลายของชีวิตบุคคลพึงมีสิทธิในการตายอย่างมีศักดิ์ศรี และมีคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ โดยมีการใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่เหมาะสม และไม่เป็นภาระทางเศรษฐกิจ ทั้งแก่บุคคลหรือแก่สังคมโดยรวม
- 2.2.11 หลังการตาย ผู้ตายควรได้รับการปฏิบัติต่ออย่างเคารพในเจ้าตัว ประเพณี และวัฒนธรรมของครอบครัวและญาติ การส่งเสริมให้สามารถนำวิวัฒนาการมาศึกษาวิจัยหรือใช้ช่วยเหลือผู้อื่น ควรเฉพาะการตัดสินใจของครอบครัวและเครือญาติของผู้ตาย และไม่เป็นไปเพื่อการแสวงหากำไร
- 2.2.12 การใช้เทคโนโลยีที่แทรกแซงกระบวนการเกิด ดำรงอยู่ พัฒนาการ การถ่ายทอด และการผลิตข้าวทางชีววิทยา เป็นประเด็นที่มีความสับสนซับซ้อนในการพิจารณาเรื่องสิทธิหน้าที่ จะต้องดำเนินการในลักษณะที่มีส่วนร่วม มีความยืดหยุ่น และยึดหลักพลวัต ต้องเคารพในสิทธิของส่วนรวม และความรับผิดชอบต่อสาธารณะ มากกว่าเพื่อสิทธิของปัจเจกบุคคลแต่เพียงด้านเดียว
- 2.2.13 ร่วมกับรัฐและชุมชนในการบำรุงรักษาและการได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ การคุ้มครองส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตอย่างปกติและดีต่อเนื่อง ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต (รัฐธรรมนูญ ม. 56)
- 2.2.14 ได้รับการคุ้มครองในฐานะผู้บุริโภคด้านสุขภาพไม่ว่าจะเป็นจากผู้ติดภัย ภาระ หรือภาระทำอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพและคุณภาพชีวิต (รัฐธรรมนูญ ม. 57) มีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสาร และร่วมตรวจสอบ ร้องเรียน รวมทั้งมีสิทธิทางสถานที่ร่วมกลุ่มในการตัดสินใจและการบริหารระบบสุขภาพในทุกระดับด้วย
- 2.2.15 ปัจเจกชนและประชาชนที่ร่วมด้วยกันเป็นองค์กรภาคประชาชน มี

สิทธิในการดำเนินกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ และการดูแลสุขภาพของตนเองและของคนในชุมชนในลักษณะที่ไม่คำกว่าไร้ได้

2.3 รัฐต้องจัดให้มีหลักประกันความมั่นคงด้านสุขภาพด้านหน้า เพื่อให้ทุกคนได้รับสิทธิในการมีสุขภาพดี ไม่มีการเลือกปฏิบัติไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ โดยสิทธินี้ มิใช่เฉพาะเรื่องการรักษาพยาบาลเท่านั้น แต่หมายถึงสิทธิเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพ การมีสิทธิอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ดี การสร้างเสริมการดำรงชีวิตอย่างปลดภัย มีความสุข และมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ด้วย

3

บทบาทรัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชน และปัจเจกบุคคล

เพื่อให้ระบบสุขภาพแห่งชาติเป็นระบบที่มุ่งเน้นการสร้างสุขภาวะสำหรับประชาชนอย่างได้ผล รัฐ องค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชน และปัจเจกบุคคล จำเป็นต้องมีบทบาทหน้าที่ร่วมกัน ดังนี้

3.1 รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุล รวมทั้งมีส่วนร่วมในการส่งเสริม บำรุงรักษา และคุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนควบคุมและกำจัดภาวะมลพิษที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยสวัสดิภาพและคุณภาพชีวภาพของประชาชน (รัฐธรรมนูญ ม. 79)

3.2 รัฐมีหน้าที่คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สร้างเสริมและพัฒนาความเป็นปีกແนียงครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน รัฐต้องลงเคราะห์คนชาวผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเพียงพอeng ได้ (รัฐธรรมนูญ ม. 80)

3.3 รัฐมีหน้าที่จัดและส่งเสริมการจัดบริการด้านสุขภาพให้ประชาชนได้รับบริการที่ได้มาตรฐานและมีประดิษฐิภาพอย่างทั่วถึง (รัฐธรรมนูญ ม. 82) และมีความเสมอภาค

3.4 รัฐมีหน้าที่ในการวางแผนนโยบาย มาตรฐาน กระบวนการปกป้องสิ่งแวดล้อมและสนับสนุนระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนได้ เพื่อให้บรรลุเจตนา湿润 หลักการสำคัญและสิทธิของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มิใช่จำกัดอยู่เพียงแค่การกำหนดนโยบายและแผนงานโครงการเพื่อดำเนินงานด้านสุขภาพภายใต้กระทรวงต่างๆ เท่านั้น)

3.5 รัฐมีหน้าที่รับผิดชอบต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ โดยมุ่งสร้างนโยบายที่ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และรับผิดชอบต่อการลดผลกระทบหรือแก้ปัญหาต่อสุขภาพอันเนื่องมาจากการนโยบายสาธารณะต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรม

3.6 รัฐมีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุมป้องกันโรคระบาดและปัญหาอื่นๆ ที่ทำให้เกิดโรคหรือบาดเจ็บพิการหรือเสียสุขภาพโดยสาเหตุที่สามารถป้องกันได้

3.7 รัฐมีหน้าที่จัดให้มีระบบบริการสุขภาพที่จำเป็นให้แก่ประชาชน จัดระบบการเงินการคลังรวมหมุนในลักษณะต่างๆ วางแผนฯ ภารกิจฯ และกลไกในการสนับสนุน กำกับดูแลตามให้ระบบเป็นไปตามกฎเกณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเป็นหลักประกันการมีสุขภาพดีถ้วนหน้าของประชาชน

3.8 รัฐเพิ่งกระจายอำนาจการจัดการระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอำนาจและหน้าที่ในการดำเนินการที่จำเป็นและตามความพร้อม เพื่อแก้ปัญหาได้สอดคล้องกับความจำเป็น และให้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงการสนับสนุนและสร้างเสริมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควบคู่ไปด้วย ทั้งนี้ ความมุ่งหมาย ระบบและโครงสร้างการจัดการที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

3.9 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการดำเนินการต่างๆ เพื่อสร้างโอกาส ปกป้อง คุ้มครอง และจัดการเพื่อที่ทำให้ประชาชนมีสุขภาพดี และรับผิดชอบต่อการแก้ปัญหาที่คุกคามสุขภาพของประชาชนจากนโยบายหรือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองด้วย

3.10 การจัดการกลไกของรัฐที่ดูแลด้านสุขภาพในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ ระดับพื้นที่ ระดับองค์กร หรือระดับอื่นๆ จะต้องมีองค์ประกอบของผู้แทนภาคประชาชนที่มิใช่เป็นผู้แทนจากองค์กรทางราชการเข้าร่วมในการกำหนดนโยบาย และการดูแลการบริหารจัดการด้วยเสมอ มิใช่ให้หน้าที่เพียงให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาหรือให้ทำหน้าที่สนับสนุนทรัพยากรเท่านั้น

3.11 รัฐมีหน้าที่จัดสรรงบประมาณทั้งจากรัฐบาลกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แก่องค์กรชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรสาธารณะประโยชน์ และประชาสังคมที่มิใช่ส่วนหนึ่งของระบบการปกครองส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นในจำนวนที่มากพอ เพื่อให้องค์กรภาคประชาชนใช้ดำเนินกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะในเรื่องการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิต

3.12 รัฐมีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และโอกาสที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาศักยภาพเพื่อการพึ่งตนเองด้านสุขภาพและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และสังคม

3.13 ประชาชนทุกคนมีหน้าที่สร้างเสริมสุขภาพตนเองและครอบครัว ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ เพื่อการสร้างสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม และรับผิดชอบต่อการก่อผลกระทบด้านลบต่อสุขภาพของสาธารณะด้วย

4

ระบบสุขภาพที่เพิ่งประสบ

ระบบสุขภาพที่เพิ่งประสบ คือระบบสุขภาพที่ดี ความมีลักษณะดังนี้

4.1 เป็นระบบสุขภาพเชิงรุก ที่รุกสร้างสุขภาพด้วยทั่วถึงทุกด้าน

4.2 เป็นระบบที่คำนึงถึงสิทธิที่จะเข้าถึงการมีสุขภาพดี และบริการที่ดีเพื่อสำหรับคนไทยทุกคน โดยไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม

4.3 มีระบบการสร้างเสริมสุขภาพที่ดี เพื่อสร้างสุขภาพที่ดีสำหรับคนไทยทุกคน

4.4 มีระบบการควบคุมและป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพ ที่มีประสิทธิภาพสูง สามารถป้องกันคุณครองคนไทยไม่ให้เจ็บป่วยล้มตายโดยไม่จำเป็น

4.5 มีระบบบริการด้านสุขภาพครอบทุกประเภทและทุกระดับ ที่ประกันการเข้าถึงบริการอย่างเป็นธรรม มีคุณภาพที่ตรวจสอบได้ และมีประสิทธิภาพสูง

4.6 มีระบบการเงินการคลังที่ประกันการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพของประชาชนทุกคน มีความเป็นไปได้ และยั่งยืน

4.7 มีระบบกำลังคนด้านสุขภาพที่ครบถ้วนทุกองค์ประกอบ สามารถจัดการระบบสุขภาพได้อย่างมีมาตรฐานทั้งด้านวิชาการและจริยธรรม และปรับให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศไทยได้

4.8 มีระบบควบคุมคุณภาพที่สร้างความมั่นใจให้แก่ประชาชนได้ว่า ระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพและมีความเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วมได้อย่างใกล้ชิด

4.9 มีระบบการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพที่เข้มแข็ง ประกันความปลอดภัย พิทักษ์สิทธิประชาชน และช่วยเหลือในการนีประสนบปัญหาจากระบบสุขภาพได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และสมบูรณ์

4.10 มีระบบจัดการความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ สร้างความชอบธรรม ประกันความโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วม และเป็นช่องทางเพิ่มพูนศักยภาพของประชาชนได้จริง

4.11 มีองค์กรและการจัดการที่ครบถ้วน มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ สร้างความเสมอภาค โปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยภาคประชาชนมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด

5

ระบบการสร้างเสริมสุขภาพ

เป็นระบบที่เน้นการสร้างสภาพแวดล้อมและพฤติกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุน การมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นระบบที่มีความหลากหลาย มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืน โดยรู้จะต้อง

5.1 จัดให้มีระบบและกลไกที่สามารถทำให้สังคมทั้งสังคม ตั้งแต่ระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชน มีส่วนร่วมในการดำเนินการต่างๆ ที่นำไปสู่การสร้างสุขภาพ มีการสนับสนุนทรัพยากร ส่งเสริมการศึกษาวิจัย สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรมต่างๆ สร้างช่องทางให้สามารถให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อรัฐบาลในเรื่องที่จะมีผลต่อ การสร้างสุขภาพอย่างกว้างขวาง

5.2 ให้ความสำคัญกับนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ โดยจัดให้มีกลไก ศึกษาผลผลกระทบด้านสุขภาพจากการกำหนดนโยบายด้านต่างๆ ของรัฐ จากการ อนุมัติโครงการขนาดใหญ่ จากนโยบายการลงทุน จากการออกกฎหมายและการ กำหนดมาตรการต่างๆ และรู้ด้วยมีกลไกที่สามารถจัดการกับบุคคลหรือองค์กรที่มี ส่วนเกี่ยวข้องเพื่อให้รับผิดชอบและดำเนินการเพื่อลดผลกระทบในทางลบต่อสุขภาพ ที่เกิดขึ้นด้วย

5.3 ให้ความสำคัญกับการกำหนดเกณฑ์ต่างๆ เพื่อให้ทุกภาคส่วน ทั้งรัฐ และเอกชนให้ความสำคัญและมีบทบาทในการร่วมสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อ ลดปัญหาที่คุกคามสุขภาพ เพิ่มปัจจัยที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพ เช่น การ กำหนดมาตรฐานให้มีการสร้างช่องทางจักรยาน สวนสาธารณะ สวนสุขภาพใน สัดส่วนที่เหมาะสมกับชุมชน การกำหนดชั้นในของการทำงานของผู้ประกอบอาชีพบาง อาชีพ เป็นต้น และจัดให้มีกลไกสนับสนุนองค์กรทุกระดับและทุกภาคส่วนเข้ามามี ส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง คูแล และจัดการสิ่งแวดล้อมและเรื่องสุขภาพด้วย

5.4 ให้ความสำคัญกับการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น และศาสตร์ต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างเสริมสุขภาพ โดยคำนึงถึงความหลากหลาย และความเหมาะสม ของแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนให้ความสำคัญกับการสร้างสภาพแวดล้อมทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ภาษาไทย ชีวภาพ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และ ความเชื่อที่หลักแหล่ง ที่เอื้อต่อการสร้างเสริมสุขภาพด้วย

5.5 ให้ความสำคัญกับนโยบายทางการเงินการคลัง และงบประมาณด้าน สุขภาพ ได้แก่ ระบบและกลไกทางการเงินที่สร้างแรงจูงใจให้ประชาชน ชุมชน และ องค์กรต่างๆ เน้นการดำเนินการเพื่อสร้างสุขภาพทั้งมิติทางกาย ทางจิต ทางสังคม และทางจิตวิญญาณ มากกว่าการซ่อมสุขภาพเท่านั้น

5.6 จัดให้มีกลไกให้ระดับชาติทำหน้าที่ดูแลกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ในภาพรวม พัฒนาวิชาการ กำหนดมาตรฐานการดำเนินงาน ประเมินติดตามผล และ ประสานงาน โดยทำงานร่วมกับองค์กรอิสระอื่น เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการ สร้างเสริมสุขภาพ เป็นต้น และองค์กรทุกภาคส่วนในสังคมอย่างใกล้ชิด

6

ระบบการควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพ

เป็นระบบที่เฝ้าระวัง เตือนภัย และดำเนินการการควบคุมโรคระบาด โรคติดต่อ โรคไม่ติดต่อ ปัญหาสุขภาพที่เกิดจากพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม ทั้งปัญหาเจ็บพลัง และปัญหาเรื้อรัง อย่างได้ผล มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน โดยรู้จะต้อง

6.1 ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความรู้ ความสามารถ มีส่วนร่วมและมีบทบาทในการควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพร่วมกับองค์กร และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างใกล้ชิด

6.2 จัดให้มีกลไกระดับชาติทำหน้าที่ดูแลกิจการด้านการควบคุมป้องกันโรค และปัญหาที่คุกคามสุขภาพในภาพรวม พัฒนาวิชาการ พัฒนาระบบการเฝ้าระวัง เชิงรุก พัฒนาระบบการตรวจทางห้องปฏิบัติการที่มีคุณภาพสูง สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเท่าทันต่อปัญหาและวิทยาการที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา กำหนดมาตรฐานงาน ประเมินติดตามผล และประสานงาน โดยองค์กรณี้จะต้องมีอำนาจ และหน้าที่ให้การจัดการควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพให้เอง และจัดการร่วมกับหรือสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้เป็นอย่างดีด้วย

6.3 สนับสนุนให้เกิดองค์กรเครือข่ายควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพอย่างกว้างขวาง ในทุกระดับ ทั้งในประเทศและร่วมกับนอกประเทศ เพื่อร่วมกันพัฒนาวิชาการ พัฒนาระบบการเฝ้าระวังเชิงรุก ระบบการเตือนภัย และระบบการควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพอย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพสูง เพียงพอที่จะจัดการกับปัญหาทั้งเก่าและใหม่ได้อย่างเท่าทันและต่อเนื่อง

7

ระบบบริการด้านสุขภาพ

เป็นระบบที่จัดบริการด้านสุขภาพทั้งเรื่อง การส่งเสริม / สร้างเสริมสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างผสมผสาน แก่ประชาชน โดยรู้หรือภาคประชาชนหรือเอกชน รัฐมีหน้าที่กำกับดูแลให้ระบบมีความเป็นธรรม ทั่วถึง มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ เป็นระบบที่มีระบบย่อยและมีกลไกสำคัญดังนี้

7.1 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีและพัฒนาขีดความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเอง สมาชิกในครอบครัว และชุมชนในเรื่องพื้นฐาน โดยใช้วิทยาการที่เป็นทั้งภูมิปัญญาพื้นบ้านและภูมิปัญญาสมัยใหม่ได้อย่างผสมผสาน

กลุ่มกิจกรรมและมีความปลอดภัย

รัฐมีหน้าที่สร้างระบบ กฎหมาย กฎหมาย และเงื่อนไขต่างๆ เพื่อให้เกิดระบบนี้อย่างกว้างขวาง และดูแลกำกับระบบผ่านกลไกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคประชาชนตามความจำเป็นและเหมาะสม

7.2 มีระบบบริการระดับปฐมภูมิที่ใกล้บ้านและใกล้ใจประชาชน ประชาชนทุกคนสามารถเลือกลงทะเบียนเพื่อใช้บริการ เป็นระบบที่ให้บริการผสมผสาน เป็นองค์รวมและต่อเนื่อง ทั้งบริการเชิงรุกเพื่อสร้างสุขภาพ บริการควบคุมป้องกันโรค และปัญหาที่คุกคามสุขภาพ บริการรักษาพยาบาลและพื้นฟูสมรรถภาพ สนับสนุนระบบการดูแลสุขภาพของตนเองและครอบครัว มีระบบการดูแลสุขภาพที่บ้านและที่ชุมชนด้วย และเพื่อไม่ยึดกับระบบบริการระดับทุติยภูมิและติดติยภูมิอย่างเป็นระบบ มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

รัฐมีหน้าที่สร้างระบบ กฎหมาย กฎหมาย และเงื่อนไขต่างๆ ให้เกิดระบบนี้ แต่การดำเนินการให้เป็นหน้าที่ของภาคประชาชน หรือเอกชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรรูปแบบอื่นที่มิใช่เป็นส่วนของรัฐบาลส่วนกลาง และรัฐมีหน้าที่กำกับดูแลตลอดจนสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบทอย่างต่อเนื่อง

7.3 มีระบบบริการฉุกเฉินที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ ให้บริการที่รวดเร็ว ฉับไว มีความแม่นยำสูง มีบริการที่เพียงพอและทั่วถึง ประชาชนเข้าถึงบริการได้โดยไม่มีอุปสรรคทางการเงินหรืออุปสรรคด้านอื่นๆ

รัฐมีหน้าที่สร้างระบบ กฎหมาย กฎหมาย และเงื่อนไขต่างๆ ให้เกิดระบบนี้ แต่การดำเนินการให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคประชาชนหรือเอกชน หรือองค์กรอื่นที่มิใช่เป็นส่วนของรัฐบาลส่วนกลาง และรัฐมีหน้าที่กำกับดูแล ตลอดจนสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบทอย่างต่อเนื่อง

7.4 มีระบบบริการระดับทุติยภูมิและติดติยภูมิ และบริการพิเศษเฉพาะทาง เอกพัฒนา เพื่อให้บริการแก่ผู้ที่สูงต่ำมาจากการระดับปฐมภูมิ หรือระบบบริการฉุกเฉิน (ระบบนี้ คือ บทบาทของโรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลที่มีขีดความสามารถสูงกว่าโรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลเฉพาะทางต่างๆ) โดยระบบบริการระดับนี้ไม่ควรให้มีการจัดบริการระดับปฐมภูมิ

รัฐมีหน้าที่สร้างระบบ กฎหมาย กฎหมาย และเงื่อนไขต่างๆ ให้เกิดระบบนี้ ส่วนการดำเนินการสามารถดำเนินการได้โดยภาคเอกชน ภาคประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรอิสระอื่น หรือองค์กรภาคธุรกิจได้ตามความจำเป็น โดยรัฐมีหน้าที่กำกับดูแลและสนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบทอย่างต่อเนื่อง

7.5 การจัดระบบบริการปฐมภูมิ ทุติยภูมิ และติดติยภูมิ รวมทั้งระบบบริการฉุกเฉินต้องจัดให้เป็นระบบเครือข่ายที่รับผิดชอบประชาชนร่วมกันตามพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมาย มีระบบส่งต่อระหว่างกันและกัน เพื่อให้การบริการมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีความเสมอภาค

7.6 มิกลไกสนับสนุน ส่งเสริมให้มีการพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ และสนับสนุนการนำมายังในระบบบริการด้านสุขภาพ ทุกระดับควบคู่ไปกับการแพทย์แผนปัจจุบัน โดยให้มีองค์กรหลักที่ทำหน้าที่นี้ และ

ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาและสถาบันวิชาการต่างๆ จัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือกอื่นๆ เพื่อพัฒนาองค์กรความรู้ด้านนี้อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

7. มีระบบบริการด้านสุขภาพจำเพาะเพื่อให้การดูแลประชาชนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น กลุ่มประชากรชายขอบ กลุ่มผู้ยากไร้และต้อต้อโภคสารในสังคม เป็นต้น โดยเน้นบริการเชิงรุกที่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทั่วถึง และผสมผสานกับบริการทางสังคมด้านอื่นๆ ด้วย

8

ระบบการเงินการคลังในระบบสุขภาพ

การลงทุนในระบบสุขภาพต้องเป็นไปเพื่อสร้างสุขภาพดีด้านหน้าแก่ประชาชน ได้อย่างคุ้มค่ามากที่สุด ระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ จึงต้องเป็นระบบที่เอื้อต่อทิศทางดังกล่าว โดยรัฐจะต้อง

8.1 จัดให้มีระบบการเงินการคลังแบบรวมหมุนเพื่อสร้างหลักประกันด้านสุขภาพสำหรับคนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงชุดบริการหลักด้านสุขภาพ (core service package) ได้โดยด้านหน้า โดยมีหลักการดังนี้

8.1.1 ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเฉลี่ยสุขเฉลี่ยทุกๆ (ເຊື້ອາຫວີ) ของผู้คน ในสังคม โดยการจ่ายเงินสมบทของประชาชนให้เป็นไปตามสัดส่วนตามความสามารถในการจ่าย (income related) ไม่ใช้จ่ายตามภาวะความเสี่ยงด้านสุขภาพ (risk related)

8.1.2 แหล่งทรัพยากรมาจากการภาษีอากร (รัฐส่วนกลางและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ร่วมกับนายจ้างและประชาชน ทั้งนี้ รัฐต้องจ่ายเป็นหลัก และประชาชนที่มีรายได้มากจ่ายมาก ผู้มีรายได้ไม่มากจ่ายน้อย ผู้มีรายได้ต่ำรัฐให้การสงเคราะห์จ่ายแทน

8.1.3 ทุกคนได้รับสิทธิประโยชน์พื้นฐานที่กำหนดเท่าเทียมกัน สำหรับผู้ต้องการบริการที่เหนือกว่าหนึ่งด้านจ่ายเพิ่มเอง หรือซื้อระบบประกันเสริม

8.1.4 เป็นระบบบังคับที่มีหลักการเดียวกันทั่วประเทศ แต่การบริหารจัดการอาจมีได้หลายระบบ ทั้งนี้ ต้องเป็นระบบที่มีทางเลือกให้กับประชาชนในการเลือกใช้บริการจากภาครัฐหรือเอกชนตามสมควร

8.1.5 หลักประกันด้านสุขภาพนี้รวมบริการด้านการสร้างเสริมสุขภาพ ด้านการควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่ลูกคามสุขภาพ ด้านการรักษาพยาบาล ด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพ และด้านอื่น ๆ ที่เกื้อต่อการมีสุขภาพดีด้วย โดยต้องจัดเงินไข่ที่เน้นส่งเสริมการดูแลสุขภาพตนเอง ครอบครัวและทุมชน ระบบการบริการด้าน

สุขภาพระดับปฐมภูมิ และระบบการบริการอุกจิ้นเป็นความสำคัญอันดับต้นๆ

8.1.6 ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการคลังด้านสุขภาพหรือองค์กรอิสระอื่นที่กำหนดทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลระบบนี้ เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย กฎหมาย กฎกิจกรรมฯ กำหนดมาตรฐานประเมินผลและกำกับดูแลระบบทั้งระบบ

8.2 รัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดมาตรการทางการเงินการคลังที่มุ่งเน้นการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพให้กับประชาชน เช่น การเพิ่มอัตราภาษีสินค้าที่เป็นโทษต่อสุขภาพ การยกเว้นหรือจำกัดภาษีสินค้าและบริการที่มีข้อมูลชัดเจนว่าเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเสริมสุขภาพ การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาก่อนบุคคลที่ดูแลผู้สูงอายุที่บ้าน การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีนิติบุคคลที่จัดบริการสร้างเสริมสุขภาพการใช้มาตรการอุดหนุนแก่องค์กรอุปนัธ องค์กรสาธารณสุขประโยชน์ที่ดำเนินกิจการสร้างเสริมสุขภาพ การเพิ่มอัตราภาษีการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการที่เป็นโทษต่อสุขภาพหรือจำกัดหรือควบคุม รวมทั้งมาตรการกำกับค่าใช้จ่ายด้านรักษาพยาบาลให้สมเหตุสมผล เพื่อลดค่าใช้จ่ายที่พุ่มเพือย เป็นต้น

8.3 จัดให้มีระบบที่แยกบทบาทของกลไกที่ดูแลหรือทำหน้าที่ในการจ่ายเงินในระบบสุขภาพออกจากกลไกที่มีบทบาทหน้าที่ในการจัดบริการสุขภาพ ทั้งนี้ เพื่อการมีประสิทธิภาพและเกิดความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยให้มีสำนักงานคณะกรรมการการคลังด้านสุขภาพเป็นองค์กรอิสระภายใต้กำกับของกระทรวงสุขภาพ เป็นองค์กรดูแลการใช้จ่ายเงินในระบบสุขภาพ

8.4 จัดให้มีกลไกอิสระทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้จ่ายเงินในระบบสุขภาพของทั้งภาครัฐและเอกชนภาคเอกชน แล้วจัดทำรายงานต่อรัฐสภา โดยผ่าน ครม. และรายงานต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี

9

ระบบกำลังคนด้านสุขภาพ

การลงทุนเรื่องกำลังคนในระบบสุขภาพมีความสำคัญ เพราะเป็นค่าใช้จ่ายที่มีสัดส่วนสูง และมีผลกระทบต่อระบบสุขภาพได้มาก เพราะเป็นผู้ดำเนินการในระบบโดยตรง ดังนั้นระบบสุขภาพที่ดีจะต้องมีระบบกำลังคนที่ดี ทั้งระบบการทำหน้าที่นโยบาย การวางแผน การผลิต การใช้ และการพัฒนา โดยรัฐจะต้อง

9.1 จัดสร้างทรัพยากรสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังคนสาขาที่ทำงานสร้างประโยชน์แก่สาธารณะสูง ทั้งนี้ ระบบผลิตและพัฒนากำลังคนด้านสุขภาพ ต้องมุ่งประโยชน์ของสาธารณะมากกว่าประโยชน์ของบุคคล

9.2 จัดให้มีระบบการคัดเลือกบุคคลเพื่อผลิตและพัฒนาเป็นกำลังคนด้านสุขภาพที่ส่งเสริมโอกาสให้กับบุคคลในท้องถิน/ชุมชน เร้าศึกษาเพื่อกลับไปปฏิบัติงานในภูมิลำเนาเดิม หรือท้องถินที่มีความจำเป็น

9.3 ส่งเสริมสนับสนุนและกำหนดมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้มีการจัดสรรและกระจายกำลังคนด้านสุขภาพให้สอดคล้องกับความจำเป็นและความแตกต่างในแต่ละพื้นที่เพื่อลดช่องว่างของความขาดแคลน และเปิดโอกาสและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถินและภาคประชาชน มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหากำลังคนด้านสุขภาพอย่างใกล้ชิดด้วย

9.4 จัดให้มีกลไกระดับชาติดูแลนโยบาย พิศวง และแผนการผลิตและพัฒนา กำลังคนด้านสุขภาพ ตลอดจนการประสานงานระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยจัดเป็นกลไกอย่างภายในได้สภารสุขภาพแห่งชาติ และจัดให้มีกลไกในกระทรวงสุขภาพท่าน้ำที่กำกับดูแลระบบกำลังคนด้านสุขภาพในภาพรวม พัฒนา วิชาการ สร้างมาตรฐานงานที่เกี่ยวกับกำลังคนด้านสุขภาพ ประสานงานกับสถาบันการศึกษาและอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนแก่น่วยงานต่างๆ องค์กรปกครองส่วนท้องถิน องค์กรภาคประชาชน ภาคเอกชนและอื่นๆ ทั้งนี้ อาจดำเนินการเองเท่าที่จำเป็น

9.5 สนับสนุนองค์กรวิชาชีพเพื่อทำหน้าที่พัฒนาวิชาชีพ ทั้งด้านวิชาการ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และเพื่อเป็นกลไกคุ้มครองผู้บริโภค อีกทางหนึ่งด้วย ดังนี้

9.5.1 สนับสนุนทรัพยากรและวิชาการเพื่อให้สภารสุขภาพทำหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

9.5.2 ส่งเสริมให้เกิดกลไกการทำงานร่วมระหว่างองค์กรวิชาชีพต่างๆ ในรูปของสหวิชาชีพ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการจัดบริการด้านสุขภาพ

9.5.3 สนับสนุนให้มีการปรับปรุงและจัดทำกฎหมาย กฎเกณฑ์ กติกา ต่างๆ ที่เอื้อให้ภาคประชาชนเข้าร่วมในกลไกขององค์กรวิชาชีพ อย่างเป็นรูปธรรมเพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนผู้บริโภค

10

ระบบการควบคุมคุณภาพ

คุณภาพคือคุณธรรม และคุณธรรมของระบบสุขภาพ ระบบการควบคุมคุณภาพจึงควรเป็นทั้งระบบพัฒนาการทำงาน พัฒนาวิชาการ พัฒนาคน พัฒนา จริยธรรม เพิ่มประสิทธิภาพและความเป็นธรรม และเป็นระบบการคุ้มครองผู้บริโภค ไปพร้อมๆ กันด้วย จึงต้องมีระบบการควบคุมคุณภาพที่ครอบคลุม โดยรัฐจะต้อง

10.1 จัดให้มีระบบพัฒนาและรับรองคุณภาพสถานบริการด้านสุขภาพทุกระดับของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในลักษณะบังคับเพื่อเป็นการ

คุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ

- 10.1.1 จัดให้มีกลไกอิสระเข้ามามาท่าน้ำที่นี้โดยเฉพาะ
- 10.1.2 รัฐอุดหนุนงบประมาณเพื่อการบริหารจัดการอย่างเพียงพอ
- 10.1.3 เงินที่ใช้สำหรับกิจกรรมพัฒนาการและรับรองคุณภาพให้เรียกเก็บจากสถานบริการหรือจากระบบประกันสุขภาพต่างๆ ที่เป็นผู้จ่ายเพื่อชื่อบริการจากสถานบริการต่างๆ เหล่านั้น
- 10.1.4 ให้องค์กรนี้จัดทำรายงานเสนอตอรัฐสภา โดยผ่าน ครม. และรายงานต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี
- 10.2 จัดให้มีระบบประเมินเทคโนโลยีด้านสุขภาพเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการลงทุนและการใช้เทคโนโลยีด้านสุขภาพ

 - 10.2.1 จัดให้มีองค์กรอิสระทำหน้าที่ประเมินเทคโนโลยีด้านสุขภาพโดยรัฐสนับสนุนงบประมาณเพื่อการดำเนินการอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง
 - 10.2.2 ให้องค์กรมีหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์เพื่อประเมินเทคโนโลยีด้านสุขภาพในเรื่องสำคัญๆ ที่มีราคาแพงหรือกระบวนการต่อสุขภาพ ต่อพุทธิกรรมสุขภาพของประชาชน โดยต้องจัดทำรายงานเสนอต่อสภาสุขภาพแห่งชาติ องค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รัฐสภา โดยผ่าน ครม. และต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี

11

ระบบการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพ

ระบบสุขภาพที่ดีต้องมีระบบการคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้มแข็งเพียงพอที่จะประกันความปลอดภัย พิทักษ์สิทธิ และดูแลช่วยเหลือประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และสร้างความเป็นธรรมในสังคมได้อย่างทั่วถึง โดยรัฐจะต้อง

11.1 สนับสนุนองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญรวมทั้งสนับสนุนองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็งสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

11.1.1 สนับสนุนให้เกิดการจัดตั้งองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชนที่เป็นอิสระจากภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน ที่มีความหลากหลายกระจายอยู่ในทุกส่วนของประเทศ

11.1.2 สนับสนุนงบประมาณให้กับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคภาคประชาชนอย่างน้อยร้อยละ 1 ของงบประมาณด้านสุขภาพของประเทศ เพื่อให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

11.1.3 กำหนดให้หน่วยงานองค์กรด้านสุขภาพ ตลอดจนผู้ประกอบการสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพต้องให้ความร่วมมือ

กับองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคในการให้ข้อมูลที่เพียงพอและรวดเร็ว
เพื่อการตรวจสอบ

11.2 จัดให้มีกลไกอิสระทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ได้รับผล
ผลกระทบด้านสุขภาพจากการรับบริการด้านสุขภาพ การบริโภคผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ
และผลิตภัณฑ์อื่นๆ

11.2.1 จัดให้มีกองทุนเพื่อทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนที่ได้รับ
ผลกระทบด้านสุขภาพจากบริการด้านสุขภาพ การบริโภค^{ผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ}

11.2.2 กำหนดมาตรการให้นำเงินมเนน้อยกว่าร้อยละ ๑ จากการจำหน่าย
ยาและเครื่องมือแพทย์ และจากค่าบริการทางด้านสุขภาพเข้า
เป็นรายได้ของกองทุนข้างต้น หากมีเงินกองทุนเหลือมากให้
สามารถนำไปใช้สนับสนุนการศึกษาวิจัยและพัฒนาฯ
ผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและการบริการด้านสุขภาพที่เป็น^{ประโยชน์ต่อสาธารณะได้}

11.2.3 ให้กองทุนบริหารงานโดยองค์กรอิสระ เพื่อทำหน้าที่

- ใกล้เกลี่ยหาข้อตกลงและทางออกระหว่างผู้บริโภคกับสถาน
บริการหรือองค์กรเจ้าของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในกรณีที่เป็นปัญหา
ไม่รุนแรง ความเสียหายไม่มาก เสียค่าใช้จ่ายและเวลาอยู่
เพื่อคลบปัญหาการเข้าสู่กระบวนการทางศาล และเพื่อเป็นการ
ช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการดูแลสุขภาพได้อย่าง
รวดเร็ว
- กลไกติดตามให้สถานบริการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการก่อ^{ผลกระทบดำเนินการหาผู้ผิด และบังคับให้จ่ายเงินชดเชยใน}
^{ส่วนที่ต้องรับผิดชอบเข้าของทุน}

11.3 กำหนดมาตรการคุ้มครองแก่บุคคล กลุ่มนบุคคล และองค์กรที่ให้ข้อมูล
หรือดำเนินการเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคโดยสุจริตที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคและ
ส่วนรวม

12

ระบบการจัดการความรู้ และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ

ความรู้ และข้อมูลข่าวสาร เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นต่อระบบสุขภาพ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในอนาคต ระบบจะมีความซับซ้อนเพิ่มขึ้น เนื่องจากมีผู้เกี่ยวข้อง^{และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลายมากขึ้น มีความต้องการและมีส่วนร่วมในการ}
สร้างและให้มากขึ้น ระบบการจัดการความรู้ และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ จึงต้อง^{เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ สร้างความชอบธรรม ประกันความโปร่งใส}

เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้าร่วม และเป็นช่องทางหนึ่งในการเพิ่มพูนศักยภาพของภาคประชาชนได้อย่างแท้จริง ระบบการจัดการความรู้และข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ จึงควรประกอบด้วยระบบย่อย ดังนี้

12.1 ระบบการวิจัยและพัฒนา เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านสุขภาพและด้านระบบสุขภาพอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง ทั้ง การวิจัยที่จะนำไปสู่การค้นหาแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาที่สำคัญๆ และการวิจัยที่จะนำไปสู่การพัฒนาเทคโนโลยีด้านสุขภาพที่จะช่วยแก้ปัญหาด้านสุขภาพที่สำคัญๆ ให้กับประชาชน โดย

12.1.1 รัฐอุดหนุนงบประมาณเพื่อเป็นกองทุนศึกษาวิจัยด้านสุขภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ของงบประมาณรายจ่ายด้านสุขภาพ โดยมีเป้าหมายและแผนการวิจัยที่สามารถกำกับการใช้งบประมาณเพื่อการวิจัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

12.1.2 ให้มีกลไกประสานเพื่อจัดทำแผนการสนับสนุนการวิจัยและเรื่อมโยงกับนโยบายการจัดสรรงบและการใช้ทรัพยากรเพื่อการวิจัย ที่มีประสิทธิภาพและยึดหยุ่นสอดคล้องกับปัญหาและสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนไปตลอดเวลา

12.1.3 ให้มีองค์กรอิสระหลายๆ องค์กรที่ทำงานวิจัยด้านสุขภาพในด้านต่างๆ อย่างสอดประสานเรื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายองค์กรวิจัยเพื่อสุขภาพ เช่น เครือข่ายวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ เครือข่ายวิจัยทางคลินิก สถาบันวิจัยเฉพาะด้านที่สำคัญ เป็นต้น

12.1.4 ต้องมีการจัดการเพื่อให้มีการนำผลการศึกษาวิจัยที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ไปสู่การปฏิบัติและการปรับเปลี่ยนระบบใหม่ ให้สอดคล้องกับการทำงานในสถานการณ์ใหม่อย่างก้าวข้างหน้า จริงจัง และต่อเนื่อง

12.2 ระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อการบริหารจัดการและการวางแผนเพื่อสนับสนุนทรัพยากรและวิชาการ รวมทั้งกำหนดเกณฑ์กติกาต่างๆ ที่สำคัญ ในการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการพัฒนาระบบการจัดการข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพทั้งในระดับชาติ ระดับองค์กร และระดับพื้นที่ โดยให้มีการเรื่อมโยงระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์ร่วมกัน และเกิดประโยชน์แก่การคุ้มครองสุขภาพของประชาชนในภาพรวมของประเทศไทย ควบคู่ไปกับการใช้ข้อมูลเพื่อการบริการและการแก้ปัญหาทั้งในระดับพื้นที่ และระดับองค์กร

ข้อมูลข่าวสารใดที่สำคัญและจำเป็นต่อการกำจัดและควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพ ที่มีผลกระทบต่อส่วนรวม หรือเป็นข้อมูลข่าวสารสำคัญต่อประโยชน์ของสาธารณะ ให้รัฐกำหนดมาตรการบังคับและหรือมาตรการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้มีการจัดทำและรายงานอย่างสมบูรณ์และครอบคลุมด้วย

12.3 ระบบข้อมูลข่าวสารเพื่อเสริมศักยภาพประชาชน โดย

12.3.1 รัฐกำหนดมาตรการและระบบที่สนับสนุนให้องค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ทำการรวบรวมและนำเสนอข้อมูลที่

เป็นประโยชน์ในการสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านสุขภาพแก่ประชาชนอย่างถูกต้องและทั่วถึง

- 12.3.2 ให้มีกลไกที่เป็นองค์กรหรือเครือข่ายของคุณวิชาการที่หลากหลาย ทำหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพที่มีการเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าประชาชนจะได้รับความรู้ความเข้าใจจากข้อมูลเหล่านี้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 12.3.3 รัฐกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการควบคุมกำกับไม่ให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในลักษณะโฆษณาหรือทำให้เกิดการเข้าใจผิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการบริการด้านสุขภาพเพื่อประโยชน์ในการค้ากำไรหรือผลประโยชน์อื่นๆ

13

องค์กรและการจัดการ

ที่ผ่านมาประเทศไทยมีกลไกและการจัดการในระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ ซึ่งใช้ได้ผลตามลำดับ แต่เนื่องจากสภาพปัจจุบันด้านสุขภาพ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก รวดเร็ว และมีความ слับซับซ้อนกว่าในอดีตเป็นอย่างมาก จึงมีความจำเป็นต้องจัดให้มีกลไกและการจัดการที่เหมาะสม สองคดี แล้วเท่านั้นกับการดำเนินงานท่ามกลางสถานการณ์ใหม่ เพื่อให้ระบบสุขภาพแห่งชาติเป็นไปเพื่อสร้างสุขภาวะแก่ประชาชนโดยทั่วหน้า จึงให้รัฐจัดให้มีกลไกและองค์กรการจัดการ ดังนี้

13.1 สภาสุขภาพแห่งชาติ

13.1.1 เป้าประสงค์ เป็นกลไกระดับชาติ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย กำกับพิศทางการพัฒนาระบบสุขภาพ การลงทุนเพื่อสุขภาพ ในทุกภาคส่วน โดยทุกฝ่ายในสังคมมีส่วนร่วม

13.1.2 หลักการสำคัญ เป็นกลไกอิสระที่เปิดช่องทางการมีส่วนร่วม จากทุกภาคส่วนมีบทบาทหน้าที่หลัก 4 ประการคือ

- (1) เป็นกลไกสนับสนุนการใช้ปัญญา (evidence - based)
- (2) ชี้พิศทางนโยบายด้านสุขภาพ (strategic direction)
- (3) ติดตามกำกับการใช้ทรัพยากรด้านสุขภาพ
- (4) ประเมินติดตามผลระบบสุขภาพ

13.1.3 แนวทางปฏิบัติที่สำคัญ รับผิดชอบจัดทำ

- (1) แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติระยะกลางและระยะยาว
- (2) แผนการกระจายบริการด้านสุขภาพระดับชาติ
- (3) แผนการมีและใช้เทคโนโลยีด้านสุขภาพระดับชาติ
- (4) แผนกำลังคนและทรัพยากรด้านสุขภาพระดับชาติ

- (5) วิเคราะห์และประเมินผลกระทบด้านสุขภาพที่เกิดจากการกำหนดนโยบายสาธารณะ
- (6) ประเมินผลและจัดทำรายงานสุขภาพประชาชาติและรายงานผลการดำเนินงานของระบบสุขภาพแห่งชาติทั้งระบบเพื่อเสนอต่อรัฐสภา (ผ่าน ครม.) และเสนอต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี

13.1.4 **สถานะและองค์ประกอบ เป็นองค์กรอิสระ (ในกำกับกระทรวงสุขภาพ ดำเนินงานภายใต้ความรับผิดชอบของคณะกรรมการสุขภาพ) มีกรรมการกึ่งหนึ่งมาจากผู้แทนส่วนราชการ สาขาวิชาพนักวิชาการ เอกชนและอื่นๆ อีกกึ่งหนึ่งมาจากภาคประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

13.2 กระทรวงสุขภาพ

13.2.1 **เป้าประสงค์ เพื่อเป็นกลไกของรัฐส่วนกลางที่กำหนดให้กำกับดูแลระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพในภาพรวม**

13.2.2 **หลักการสำคัญ กำหนดให้เฉพาะที่สำคัญ คือ**

- (1) กำกับดูแลระบบในการพัฒนาให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติ
- (2) พัฒนาและสนับสนุนการพัฒนาวิชาการ
- (3) สนับสนุนทรัพยากรตามนโยบายและแผนระดับชาติ
- (4) กำหนดและพัฒนามาตรฐานงาน
- (5) ประสานสนับสนุนการดำเนินงาน
- (6) ดำเนินการเองเท่าที่จำเป็น
- (7) ประเมินผลการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง

13.2.3 **แนวทางปฏิบัติที่สำคัญ**

- ทำงานอย่างสอดประสานและใกล้ชิดกับสภากลุ่มสุขภาพแห่งชาติ เพื่อนำทิศทางนโยบายและแผนงานด้านสุขภาพแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม
- กำกับดูแลระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพโดยผ่านกลไกต่างๆ ได้แก่ กลไกการเงินการคลัง การจัดสรรทรัพยากร การกำหนดมาตรฐานงาน กลไกกฎหมาย กลไกส่งเสริมสร้างแรงจูงใจ และกลไกอื่นๆ ที่จำเป็น
- สร้างและพัฒนามาตรฐานงานเพื่อกำหนดให้ระบบย่อยและองค์กรที่เกี่ยวข้องต่างๆ ใช้ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง
- ประสานงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของระบบย่อยและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
- กำหนดให้ดำเนินงานด้านสุขภาพและจัดบริการด้านสุขภาพเองเฉพาะในบางเรื่อง และบางระดับที่จำเป็นต้องทำเองจริงๆ เท่านั้น เช่น การกำกับดูแลกิจการด้านอาหาร ยา

และสถานบริการด้านสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพที่มีผลกระทบสูง การจัดบริการเฉพาะทางบางสาขา การจัดบริการด้านสุขภาพสำหรับประชากรกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ หรือพื้นที่เฉพาะ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชนจัดการเอง หรือแก้ปัญหาเองไม่ได้ เป็นต้น

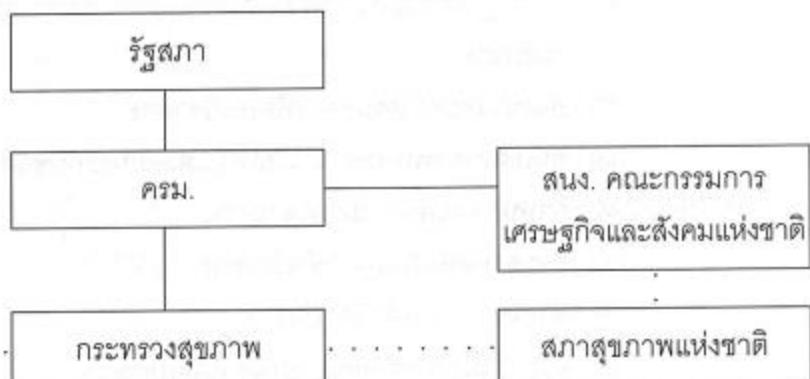
- ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของระบบอย่างต่อเนื่อง

13.2.4 สถานะและองค์ประกอบ

- กระทรวงสุขภาพเป็นส่วนราชการ ส่วนองค์กรภายใต้กระทรวงเป็นส่วนราชการเท่าที่จำเป็น นอกนั้นให้เป็นองค์กรอิสระภายใต้กำกับ (เป็นการกระจายอำนาจในระดับองค์กรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความคล่องตัวของการดำเนินงาน)

13.3 ความสัมพันธ์และองค์ประกอบขององค์กร

องค์กรอิสระอื่นๆ นอกกระทรวงฯ เช่น ตามกองทุนสวัสดิริมสุขภาพ, สกอ., มหาวิทยาลัย, สถาวิชาชีพ, รพ.อิสระอื่นๆ, สนง.กองทุนช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาจากบริการ และผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพ, องค์กรทั่วไปของผู้บริโภคต่างๆ ฯลฯ

ส่วนราชการ และ/หรือ องค์กรอิสระภายใต้กำกับ

- ที่นี่
- องค์กรอาหารและยา
 - องค์กรวิจัยเพื่อสุขภาพแห่งชาติ
 - องค์กรควบคุมโรคแห่งชาติ
 - องค์กรรั้งเริ่มสุขภาพ
 - องค์กรพัฒนาและรับรองคุณภาพสถานบริการด้านสุขภาพ
 - องค์กรพัฒนาระบบบริการการแพทย์ขั้นสูง
 - องค์กรประเมินเทคโนโลยีด้านสุขภาพ
 - องค์กรส่งเสริมศักยภาพและการเมืองรวมภาคประชาชน
 - องค์กรพัฒนาがらสังคมด้านสุขภาพ
 - องค์กรตรวจสอบการใช้จ่ายและหักภาษีก่อนด้านสุขภาพภาครัฐ
 - รพ.เฉพาะทาง
- เป็นต้น

สำนักงานปลัดกระทรวง

- ผ่าน ศศจ.
- กำกับดูแล
 - สนับสนุนเชิงการ
 - สนับสนุนทรัพยากร
 - กำหนดมาตรฐานงาน
 - ประสานสนับสนุนการดำเนินการ
 - ประเมินผลการดำเนินงาน

สัม.คณะกรรมการ การคลังด้านสุขภาพ

- พัฒนาวิชาการ
- สร้างมาตรฐานหลักเกณฑ์การลงทุนและการใช้ทรัพยากรด้านสุขภาพ
- จัดทำแผนการลงทุนและการจัดสรรทรัพยากรด้านสุขภาพภาครัฐ
- ศูนย์กำกับระบบการเงินการคลัง รวมทุกเชิงการประทับตราสุขภาพ
- ประเมินผลการลงทุนและการใช้ทรัพยากรด้านสุขภาพ

เครือข่ายระบบบริการด้านสุขภาพ

บัญญัติ

พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ คือ ธรรมนูญด้านสุขภาพของสังคมไทย ทำหน้าที่กำหนดปรัชญา เจตนาการณ์ ระบบ โครงสร้าง กลไก และเงื่อนไขของระบบ สุขภาพแห่งชาติที่พึงประสงค์

นิยามศัพท์

- 1 **สุขภาพ** หมายถึง สุขภาวะที่สมบูรณ์และเชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุล ทั้ง มิติทางจิตวิญญาณ (มโนธรรม) ทางสังคม ทางกาย และทางจิต มีได้หมาย ถึงเฉพาะการไม่พิการและการไม่มีโรคเท่านั้น
- 2 **ระบบสุขภาพ** หมายถึง ระบบทั้งมวลที่สัมพันธ์กันเป็นองค์รวม ขันสามารถส่งผล ต่อสุขภาพของประชาชนทั้งประเทศ ระบบสุขภาพมีความสัมพันธ์เชื่อมโยง กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ครอบครัว นโยบายต่างๆ ที่มีผล กระทบต่อสุขภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม ภาษาฯ และชีวภาพ รวมทั้งระบบบริการด้านสุขภาพด้วย
- 3 **ระบบบริการด้านสุขภาพ** หมายถึง ระบบบริการต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อการสร้าง เจริญสุขภาพ การควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพ การรักษา พยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพที่เป็นแบบผสมผสาน หรือเฉพาะด้าน หรือเฉพาะเรื่อง
- 4 **หลักประกันความมั่นคงด้านสุขภาพ** หมายถึง ระบบ กลไก หรือมาตรการต่างๆ ที่คำประกันว่าปัจจัยบุคคลและสังคมจะได้รับสิทธิและโอกาสในการมีสุขภาพดี
- 5 **ชุดบริการหลักด้านสุขภาพ** หมายถึง ชุดการบริการด้านสุขภาพขั้นพื้นฐานที่คนไทยทุกคนมีสิทธิเข้าถึงได้ โดยไม่มีอุปสรรคทั้งด้านการเงินและด้านอื่นๆ เป็น ด้วย Vaughan กัน
- 6 **การสร้างเสริมสุขภาพ** หมายถึง กระบวนการใดๆ ที่เพิ่มความสามารถในการ ควบคุมปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดสุขภาพ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อลดสิ่ง ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีผลในทางการสร้างสุขภาพ สร้างความรู้ และคำ นิยมในทางบวกต่อการมีสุขภาพดีในหมู่ประชาชนและสังคม รวมไปถึงการ จัดบริการต่างๆ ที่จำเป็นต่อการสร้างสุขภาพด้วย
- 7 **การควบคุมป้องกันโรคและปัญหาที่คุกคามสุขภาพ** หมายถึง มาตรการ กลไก ระบบ หรือวิธีการดำเนินการใดๆ ที่ทำเพื่อการกำจัด หรือป้องกันโรค หรือ ปัญหาที่คุกคามสุขภาพให้สงบไม่ลุก浪 และไม่เป็นภัยแก่ manus
- 8 **นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ** หมายถึง นโยบายสาธารณะที่แสดงความห่วงใย ในเรื่องสุขภาพอย่างรัดกุม พัฒนาที่จะรับผิดชอบต่อผลกระทบด้านสุขภาพ อันอาจเกิดจากนโยบายนั้นๆ เป็นนโยบายที่มุ่งสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ สุขภาพ ทำให้พลดเมืองมีทางเลือกและสามารถเข้าถึงทางเลือกที่สร้างสุขภาพ

ส่วนหนึ่งเอกสารประกอบการจัดทำร่างกรอบความคิดฯ

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540
2. พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
3. จากรัฐวิสาหกิจการดีเด่นเชิงต่างประเทศ (ป้าย อิ่มภาคภูมิ)
4. สุขภาพในฐานะอุดมการณ์ของมนุษย์ (ประเทศไทย ฉบับที่ 1)
5. รายงานระบบสุขภาพประชาชาติ : ข้อเสนอการปฏิรูประบบสุขภาพ ศึกษาเนื่องจาก
รัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. 2540 (คณะกรรมการบริการสาธารณสุข ภูมิสกุล : 2543)
6. หลักการ เป้าหมาย กลไก และประเด็นสำคัญในการปฏิรูประบบสุขภาพ และ
ในการร่าง พ.ร.บ. สุขภาพแห่งชาติ ร่างที่ 6 (คณะกรรมการวิชาการฯ : กันยายน
2543)
7. ปฏิรูประบบสุขภาพ ลิทธิ? หน้าที่? ของคนไทย (บรรยายสด อุวรรณโนน)
8. ศูนย์ปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (วิภาวดี พูลเจริญ, สมศักดิ์ ชุมพรหม, สุวิทย์
วิบูลผลประเสริฐ, โภมาตร จึงเดียรพ์ และ จิรุตม์ ศรีรัตนบัลลัง)
9. ระบบสุขภาพที่คนไทยต้องการ (สรุปการสัมมนาระดับชาติ วันที่ 3 พฤษภาคม
2543)
10. ระบบสุขภาพที่คนไทยต้องการ เล่มที่ 2 (สรุปการสัมมนา 6 พื้นที่ทั่วประเทศ พ.ศ.
2543)

สำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (สปส.)

ชั้น 2 อาคารด้านทิศเหนือสวนสุขภาพ

(ถ.สาหารณสุข 6) ภายในบริเวณกระทรวงสาธารณสุข

ต.ติวานนท์ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 590-2304 โทรสาร 590-2311

หรือ ตู้ ปณ. 9 ปณ.คลาดชัวญ์ นนทบุรี 11002

E-mail address : hsro@hsro.or.th

Homepage : www.hsro.or.th

“ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ คือ กฎหมายที่ระบุ
กี่จะเป็นธรรมบูญด้านสุขภาพของสังคมไทย
จะสร้างให้เกิดระบบสุขภาพที่พึงประสงค์
ที่มุ่งเน้นการสร้างสุขภาพดี หรือสุขภาวะที่สมบูรณ์ ”

กั้งการจิตวิญญาณ ทางสังคม ทางกาย และทางจิต อย่างกั้วนหน้า
ซึ่งการจะทำของดีที่ยากและสลับซับซ้อนเช่นนี้ให้สำเร็จได้
ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนอย่างกระตือรือร้น
อย่างกว้างขวางและอย่างเป็นกันยาณมิตร
พนวกเข้ากับการใช้องค์ความรู้ที่ถูกต้องและเพียงพอ
และเชื่อมโยงกับภาคการเมืองเพื่อนำไปสู่
การเป็นกฎหมายที่สมบูรณ์ในที่สุด ”

1.1 ความเป็นมา

รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2540
หมวด 5 มาตรา 89

บทบัญญัติใน มาตรา 89

- กำหนดให้รัฐจัดให้มีสภาร่างกฎหมายที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อกองะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวด 5 แห่งรัฐธรรมนูญ
- องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ

: หลักการสำคัญของ :
(ม. 89)

- ทำอำนาจของประชาชนให้เป็น สถาบัน
- กฎหมายให้อำนาจทำหน้าให้คำปรึกษาแก่กองะรัฐมนตรี
- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแล บริหารบ้านเมือง ตามแนวโน้มนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
- เป็นสภาร่างกฎหมาย ไม่ใช่สภาริชากา

1.2 กระบวนการจัดตั้งสถาบันการศึกษาและกิจกรรมแห่งชาติ

รัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2540
หมวด 5 มาตรา 89

สศช.

ตั้งคณะกรรมการพิจารณาปรับบทบาทและโครงสร้าง สศช. เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

- แนวคิด การจัดตั้งสถาบันการศึกษา
- เสนอ กก. สศช.
- อัดกระบวนการรับฟังความเห็น สสร. /ผู้แทนอาชีพ และกิจการ / นักวิชาการ
- เสนอผลต่อรัฐมนตรีสาวิตร์ พธิวัฒน์

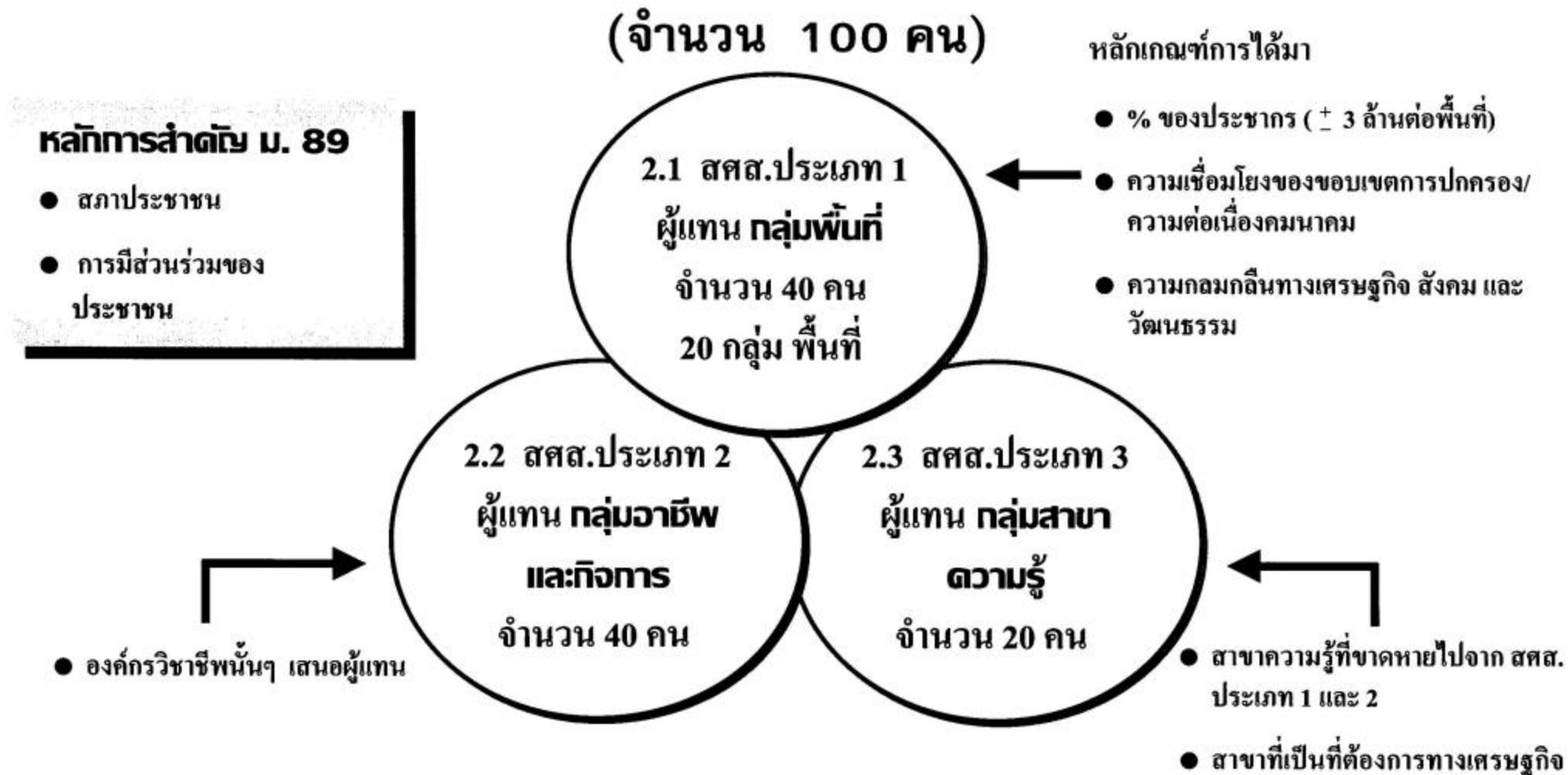
รัฐมนตรีสาวิตร์ พธิวัฒน์

ตั้งคณะกรรมการจัดตั้งสถาบันการศึกษาและกิจกรรมแห่งชาติ

- ร่างพระราชบัญญัติสถาบันการศึกษาฯ
- เสนอ รมต. จัดกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

หมวดที่ 1. องค์ประกอบและที่มา

องค์ประกอบของสมาชิกสภาพัที่ปรึกษา

ใช้แทนแผ่นที่อยู่ในเล่ม พ.ร.บ. สถาบันฯ

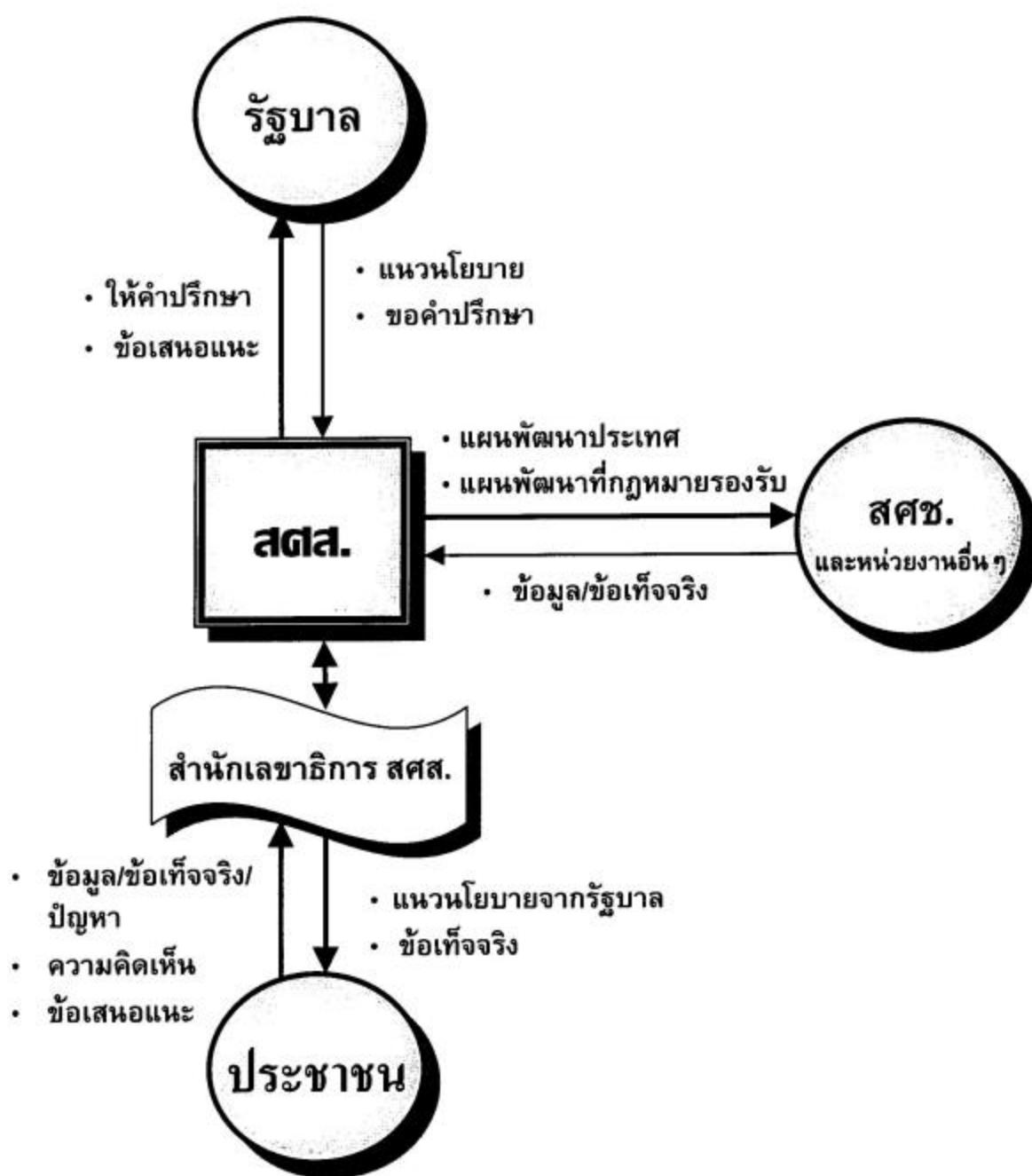
หมวดที่ 2 หน้าที่โดยสรุป ของ สสส.

: ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ต่อ ครม. ในเรื่อง

- (1) เรื่องต่างๆ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ตามบทบัญญัติหมวด ๕ แห่งรัฐธรรมนูญ ตามที่ สสส. เห็นสมควร
- (2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ และแผนระดับชาติอื่นๆ ตามที่บัญญัติในกฎหมาย
- (3) เรื่องอื่นตามที่นายกรัฐมนตรี หรือ ครม. ขอคำปรึกษา

หมวดที่ ๓

สรุปภาพรวมบทบาทความเชื่อมโยง สศส. กับภาคต่าง ๆ

สศส. = ศูนย์ประสานหลักเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะระหว่างภาครัฐ ภาคประชาชน และภาคการเมือง

- นำการดำเนินงานของรัฐบาลสู่ประชาชน
- นำความเห็นจากประชาชนสู่รัฐบาล

พระราชบัญญัติ
สภากาชาดไทยกิจและสังคมแห่งชาติ
พ.ศ. 2543

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยสภากาชาดไทยกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภากาชาดไทยกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“จังหวัด” หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานคร

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความรวมถึง ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“สาขาวิชารู้และภูมิปัญญา” หมายความรวมถึง ความรู้หรือความสามารถในการต่างๆ ไม่ว่าจะได้รับจากการศึกษา เรียนรู้ด้วยตนเอง หรือการถ่ายทอดมาเป็นลำดับ และสั่งสมเป็นประสบการณ์จนมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในสาขาหรือกิจการนั้น

มาตรา 4 ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 องค์ประกอบและที่มา

มาตรา 5 ให้มีสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนหนึ่งร้อยคน โดยเป็นสมาชิกประเภทผู้แทนกลุ่มพื้นที่ ซึ่งมาจาก การเลือกตามมาตรา 6 จำนวนสี่สิบคน สมาชิกประเภทผู้แทนกลุ่มอาชีพและกิจการ ซึ่งมาจาก การเลือกตามมาตรา 8 จำนวนสี่สิบคน และสมาชิกประเภทผู้แทนสาขาวิชารู้และภูมิปัญญา ซึ่งมาจาก การเลือกตามมาตรา 10 จำนวนยี่สิบคน

ในการปฏิที่ดำเนินแบบสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่างลง ไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมิได้มีการเลือกสมาชิกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่มีอยู่

มาตรา 6 การเลือกสมาชิกสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประเภทผู้แทนกลุ่มพื้นที่ ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกขึ้นในทุกจังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ข้าราชการอัยการตำแหน่งอัยการจังหวัดทุกคนในจังหวัดหรือรองอัยการสูงสุดคนหนึ่งตามที่อัยการสูงสุดมอบหมายสำหรับกรณีกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดหนึ่งคน สมาชิกวุฒิสภาทุกคนที่มาจาก การเลือกตั้งในจังหวัด ข้าราชการตุลาการตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดทุกคนในจังหวัดหรือรองประธานศาลฎีกานหนึ่งตามที่ประธานศาลฎีกานมอบหมายสำหรับกรณีกรุงเทพมหานคร ประธานกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

ผู้แทนสภาท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นในจังหวัดสภากลางนึงคน ผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งมีภูมิลำเนาในจังหวัดและประกอบกิจการด้านเกษตรกรรม พานิชกรรม หรืออุตสาหกรรมในจังหวัดตามที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่งตั้งมีจำนวนสามคน และผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชนซึ่งมีภูมิลำเนาในจังหวัดและบ้านเพี้ยสารารณ์ ประโยชน์ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดตามที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่งตั้งมีจำนวนสามคน

(2) ให้คณะกรรมการคัดเลือกทำหน้าที่คัดเลือกผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 14 ตามบัญชีรายชื่อที่ได้รับมาตาม (3) ให้เป็นผู้แทนจังหวัดจำนวนสองคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน แล้วเสนอรายชื่อขึ้นนี้ต่อหัวหน้าสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอขึ้นนี้และประวัติตามแบบที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด การลงคะแนนในการเสนอข้อคังกล่าวต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ การประชุมและการลงคะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

ในการพิมพ์การเสนอชื่อตาม (3) น้อยเป็นเหตุไม่อาจคัดเลือกให้ได้จำนวนผู้แทนจังหวัดตามข้อนี้ ให้กรรมการคัดเลือกมีสิทธิเสนอชื่อเพิ่มเติมให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกจนได้จำนวนตามข้อนี้แล้วดำเนินการต่อไป

(3) เมื่อมีกรณีต้องคัดเลือกผู้แทนจังหวัดตาม (2) ให้บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในจังหวัดไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเสนอชื่อพร้อมทั้งประวัติและความยินยอมของผู้ที่จะได้รับการเสนอชื่อตามแบบที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อเสนอคณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกให้เป็นผู้แทนจังหวัด

(4) ให้หัวหน้าสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแจ้งให้ผู้แทนจังหวัดในกลุ่มพื้นที่ตามมาตรา 7 ซึ่งได้รับการคัดเลือกตาม (2) มาประชุมตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดเพื่อเลือกกันเองให้ได้สมาชิกสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเภทกลุ่มพื้นที่

(5) ในการเลือกกันเองตาม (4) ผู้แทนจังหวัดในกลุ่มพื้นที่ต้องเข้าประชุมด้วยตนเองและอภิปรายแนะนำตัวต่อที่ประชุมโดยใช้เวลาเท่าเทียมกัน และจะเสนอเอกสารประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมด้วยก็ได้ การเลือกกันเองให้กระทำในวันเดียวกัน

โดยวิธีลงคะแนนลับ ทั้งนี้ให้ผู้แทนจังหวัดแต่ละคนเลือกรายชื่อจากบัญชีผู้แทนจังหวัดฝ่ายชาย หนึ่งคนและฝ่ายหญิงหนึ่งคน ให้ผู้ได้รับคะแนนสูงสุดหนึ่งคนแรกจากบัญชีรายชื่อแต่ละฝ่าย เป็นผู้ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในกลุ่มพื้นที่นั้น

มาตรา 7 กลุ่มพื้นที่ที่ผู้แทนจังหวัดจะเลือกกันเองให้ได้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติประเภทผู้แทนกลุ่มพื้นที่ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำปาง และจังหวัดลำพูน

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย น่าน พะเยา แพร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย จังหวัดตาก กำแพงเพชร อุทัยธานี ชัยนาท และจังหวัด
นครสวรรค์

กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วย จังหวัดพิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ และจังหวัดสุโขทัย

กลุ่มที่ 5 ประกอบด้วย จังหวัดชัยภูมิ ขอนแก่น และจังหวัดเลย

กลุ่มที่ 6 ประกอบด้วย จังหวัดหนองคาย อุดรธานี และจังหวัดหนองบัวลำภู

กลุ่มที่ 7 ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ นครพนม มุกดาหาร และจังหวัด
สกลนคร

กลุ่มที่ 8 ประกอบด้วย จังหวัดมหาสารคาม ยโสธร อำนาจเจริญ และจังหวัด

ร้อยเอ็ด

กลุ่มที่ 9 จังหวัดครรชสีมา

กลุ่มที่ 10 ประกอบด้วย จังหวัดบุรีรัมย์ และจังหวัดสุรินทร์

กลุ่มที่ 11 ประกอบด้วย จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มที่ 12 ประกอบด้วย จังหวัดพังงา ภูเก็ต ระนอง สุราษฎร์ธานี ชุมพร และ
จังหวัดกระบี่

กลุ่มที่ 13 ประกอบด้วย จังหวัดตรัง นครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง

กลุ่มที่ 14 ประกอบด้วย จังหวัดราชบุรี ปัตตานี ยะลา สงขลา และจังหวัดสตูล

ก ลุ่มที่ 15 ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี สมุทรสาคร ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี และจังหวัดสมุทรสงคราม

ก ลุ่มที่ 16 ประกอบด้วย จังหวัดสุพรรณบุรี สระบุรี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง และจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ก ลุ่มที่ 17 ประกอบด้วย จังหวัดสมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปทุมธานี และจังหวัดปราจีนบุรี

ก ลุ่มที่ 18 ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี ชลบุรี ตราด ระยอง และจังหวัดสระแก้ว

ก ลุ่มที่ 19 กรุงเทพมหานครฝั่งตะวันออก

ก ลุ่มที่ 20 ประกอบด้วย กรุงเทพมหานครฝั่งตะวันตก จังหวัดกรุงเทพฯ และจังหวัดนนทบุรี

มาตรา 8 การเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประจำผู้แทนกลุ่มอาชีพและกิจการ ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้องค์กรซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายดังที่บัญญัติในมาตรา 9 เสนอรายชื่อผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 14 จำนวนสองคน พร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อและประวัติตามแบบที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด ต่อหน้าสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในจำนวนนี้ต้องเป็นชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน

(7) ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งหรือ

ม	อ	บ	ห	น	ร	ย	ช	ร	ก
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

องค์กรตามมาตรา 9 ประชุมและเลือกโดยวิธีลงคะแนนด้วยเสียงก朵 ตลอดจนคู่สมรสและบุตรได้รับการเสนอชื่อ บุคคลนั้นจะอยู่ในที่ประชุมและลงคะแนนไม่ได้

มาตรา 9 องค์กรซึ่งมีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประจำผู้แทนกลุ่มอาชีพและกิจการ ได้แก่

(1) สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เสนอชื่อบุคคลด้านธุรกิจภาคอุตสาหกรรมสองคน

(2) สถาหอการค้าแห่งประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยหอการค้า และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เสนอชื่อบุคคลด้านธุรกิจภาคพาณิชยกรรม การบริการ หรือการท่องเที่ยวสองคน

(3) สภาพนัยความ ตามกฎหมายว่าด้วยพันธุ์ความ เสนอชื่อบุคคลด้านพันธุ์ความหรือที่ปรึกษากฎหมายสองคน

(4) แพทยสภา สาขาวิชาชีพด้านแพทยศาสตร์ พยาบาล และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรนั้นๆ เสนอชื่อบุคคลด้านแพทยศาสตร์ พยาบาลและวิทยาศาสตร์สุขภาพสองคน

(5) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยรามกุญแจ ราชวิทยาลัย ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยรามกุญแจราชวิทยาลัย เสนอชื่อบุคคลด้านพุทธศาสนาและจริยธรรมสองคน

(6) คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารองค์กรอิสลาม เสนอชื่อบุคคลด้านศาสนาอิสลามและจริยธรรมสองคน

(7) กระทรวงศึกษาธิการ เสนอชื่อบุคคลด้านศาสนาคริสต์ ศาสนาอื่นๆ และจริยธรรมสองคน

(8) การกีฬาแห่งประเทศไทย เสนอชื่อบุคคลด้านการกีฬาและพลศึกษาสองคน

(9) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เสนอชื่อบุคคลด้านเกษตรกรรม ประมง ปศุสัตว์ จำนวนหกคน

(10) กระทรวงมหาดไทย เสนอชื่อบุคคลด้านวิศวกรรม สถาปัตยกรรม หรือการผังเมืองสองคน

(11) คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เสนอชื่อบุคคลด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสองคน

(13) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เสนอชื่อบุคคลด้านผู้ใช้แรงงาน ส่องคน

(14) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เสนอชื่อบุคคลด้านสังคม สรุคระห์ การส่งเสริมสถานภาพเด็ก เยาวชน ศตรี คนชรา คนพิพากษา หรือผู้ด้อยโอกาส ส่องคน

(15) คณะกรรมการธนาการแห่งประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยธนาการ แห่งประเทศไทย เสนอชื่อบุคคลด้านธุรกิจธนาการหรือสถาบันการเงินส่องคน

(16) กระทรวงอุดหนากรรม เสนอชื่อบุคคลด้านธุรกิจธนาคารบ่อมส่องคน

(17) คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอชื่อบุคคลด้านการพัฒนาชนบทหรือการกระจายความเจริญและรายได้ไปสู่ท้องถิ่นหรือชนบทส่องคน

(18) คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เสนอชื่อบุคคลที่เป็นนักเรียน นิสิตหรือนักศึกษา หรือเยาวชนที่มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีส่องคน

ในการเสนอชื่อตามมาตรานี้ องค์กรผู้เสนอชื่อต้องให้โอกาสสถาบัน สมาคมหรือชุมชนที่มีการจัดตั้งมานาน มีผลงานแพร่หลายเป็นที่ปรากฏ และมีวัตถุประสงค์ส่งเสริมสถานะ อาชีพ วิชาชีพ หรือกิจการที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการเสนอรายชื่อให้องค์กรดังกล่าวเลือกด้วย และต้องประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกล่วงหน้า

การอนุให้องค์กรอื่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเป็นองค์กรเสนอชื่อแทน องค์กรในข้อหนึ่งข้อใดตามมาตรานี้ ให้ทำได้โดยตราเป็นพระราชบัญญัติ แต่ต้องเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติอย่างเดียวกันที่ระบุในข้อนี้ ๆ

มาตรา 10 การเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประเภทสาขา ความรู้และภูมิปัญญา ให้ดำเนินการดังนี้

(1) เมื่อการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประเภทผู้แทนกลุ่มพื้นที่และประเภทผู้แทนกลุ่มอาชีพและการเสริจสิ้นแล้ว ให้หัวหน้าสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรายงานผลการเลือกพร้อมทั้งประวัติของผู้ได้รับเลือกให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทราบ ในการนี้ ให้คณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาว่าสมควรให้มีผู้แทนสาขาวิชาความรู้และภูมิปัญญาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ให้เป็นผู้ที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสถาบันฯ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกาศกำหนดสาขาวิชาความรู้และภูมิปัญญา โดยคำนึงถึงความเป็นองค์รวมของการพัฒนาตามสภาพปัจจุบันเศรษฐกิจและสังคมในขณะนี้ จำนวนยี่สิบคน

(2) เมื่อประกาศกำหนดตาม (1) แล้ว ให้หัวหน้าสำนักงานสถาบันฯ ประกาศ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแจ้งให้ผู้ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสถาบันฯ ทราบโดยชอบด้วยความชอบด้วยกฎหมาย เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประเพณีที่และประเพณีแห่งชาติ ประเพณีอาชีพและกิจกรรมทางลัทธิศาสนา ที่สำคัญในประเทศไทย ให้เสนอชื่อพร้อมทั้งประวัติและความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อตามแบบที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด มีจำนวนสาขาวิชาความรู้และภูมิปัญญาและหนึ่งชื่อต่อหัวหน้าสำนักงานสถาบันฯ ประกาศ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อแล้วเชิญมาประชุมตามวัน เวลาและสถานที่ที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

(3) ให้ที่ประชุมเลือกโดยวิธีลงคะแนนลับ ผู้มีสิทธิลงคะแนนแต่ละคนเลือกได้สาขาละสองชื่อ โดยไม่นำสัดส่วนในเรื่องจำนวนของชายและหญิงมาใช้บังคับ ให้ผู้ได้คะแนนสูงสุดในแต่ละสาขาวิชาความรู้และภูมิปัญญา ได้รับเลือกเป็นสมาชิกสถาบันฯ ประกาศ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประเพณีสาขาวิชาความรู้และภูมิปัญญาร่วมยี่สิบคน

มาตรา 11 การคัดเลือกหรือเลือกบุคคล ตามหมวดนี้ต้องกระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ หากปรากฏว่ามีผู้ได้คะแนนเท่ากันจนไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกหรือเลือกให้ลงคะแนนเลือกใหม่จากรายชื่อผู้ที่ได้คะแนนที่เท่ากันนั้น และให้ผู้ได้คะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับเลือก

มาตรา 12 ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกตามมาตรา 6 มาตรา 8 หรือมาตรา 10 ตาย ไม่ยอมรับตำแหน่ง หรือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 14 ก่อนการประกาศรายชื่อตามมาตรา 15 ให้ดำเนินการตามมาตรา 6(5) มาตรา 8(1) หรือ มาตรา 10(2) ใหม่ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 13 เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามหมวดนี้ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ออกระเบียบ ประกาศ กำหนดวัน เวลาและสถานที่ที่จะต้องดำเนินการ และวินิจฉัยปัญหาข้อขัดข้องในทางปฏิบัติได้

มาตรา 14 สมาชิกสภานักวิชาชีวกรรมและสังคมแห่งชาติต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษา
- (3) ไม่เป็นที่ปรึกษา กรรมการบริหาร กรรมการอื่น ๆ หรือผู้บริหารของ
พระราชบัญญัตินี้
- (4) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
- (5) ไม่อยู่ระหว่างเสียสิทธิตามกฎหมาย เพาะเหตุไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
- (6) ไม่เป็นสมาชิกสภานักวิชาชีวกรรมและสังคมแห่งชาติ
- (7) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอื่นของรัฐ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (8) ไม่เป็นกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คุ้มครองราษฎรธรรมนูญ คุ้มครองคุณภาพของอาหาร กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจสอบแผ่นดิน หรือผู้ว่าการตรวจสอบแผ่นดิน
- (9) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่ได้มีคำสั่งให้ปลดจากล้มละลาย
- (10) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (11) ไม่อยู่ระหว่างต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และถูกคุมขังอยู่โดยหมายศาล

ความใน (7) นี้ให้ใช้บังคับกับสมาชิกสภานักวิชาชีวกรรมและสังคมแห่งชาติ ประเภทสาขาความรู้และภูมิปัญญาตามมาตรา 10

มาตรา 15 เมื่อการเลือกสมาชิกสภานักวิชาชีวกรรมและสังคมแห่งชาติทุกประเภทเสร็จสิ้นแล้ว ให้หัวหน้าสำนักงานสภานักวิชาชีวกรรมและสังคมแห่งชาติเสนอรายชื่อผู้ได้รับเลือกเรียงตามลำดับอักษรต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 16 วาระของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีกำหนดสามปี นับแต่วันประกาศราชบัญชีอตามมาตรา 15 แต่จะดำเนินการตามที่ได้กำหนดไว้ในวันที่ประกาศราชบัญชี

มาตรา 17 เมื่อวาระของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสิ้นสุดลง ให้นายกรัฐมนตรีจัดให้มีการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่วาระของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสิ้นสุดลง

ในระหว่างนั้น ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่วาระสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะประกาศราชบัญชี สมาชิกที่ได้รับเลือกใหม่ตามมาตรา 15

มาตรา 18 สมาชิกภาพของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสิ้นสุดลง เมื่อ

- (1) ถึงคราวออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออกจาก
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 14
- (5) สถาปัตย์ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีมติลับด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ให้ถอนออกจากการดำรงตำแหน่ง เนื่องจากกระทำการขัดต่อเกียรติยศ ศักดิ์ศรีของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือจรรยาบรรณตามที่สถาปัตย์ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด

มาตรา 19 เมื่อตำแหน่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่างลง เพราะเหตุอื่นใดนอกจากถึงคราวออกตามวาระ และสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่ละประเภทเหลือน้อยกว่าสามในสี่ ให้มีการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นแทนตามมาตรา 6 มาตรา 8 มาตรา 10 และมาตรา 11 แล้วแต่กรณี ภายในสี่สิบห้า

วันนับแต่วันที่ดำเนินการนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติผู้เข้ามาแทนนั้นให้อภัยในดำเนินการได้เพียงเท่าวาระของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เหลืออยู่

หมวด 2 อำนาจหน้าที่

มาตรา 20 สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1)ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องต่างๆทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวด 5 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นสมควร

(2)ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นๆตามที่บัญญัติในกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น

(3)ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา

มาตรา 21 ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับด้วยเศรษฐกิจ สังคม การเสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับด้วยเศรษฐกิจ สังคม การดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด 5 ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หรือการดำเนินงานตามนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งรัฐสภา ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรปรึกษาหรือฟังความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะรัฐมนตรีอาจมีมติให้แจ้งไปยังสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อปรึกษาหรือขอความเห็นก็ได้

มาตรา 22 ในกรณีที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นว่ากิจการเรื่องใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของประชาชน หรือมีความสำคัญในทางเศรษฐกิจหรือสังคมอย่างยิ่ง

สถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอาจยกขึ้นพิจารณาองและแจ้งข้อเสนอแนะไปยังคณะกรรมการรัฐมนตรีได้

มาตรา 23 การพิจารณาของสถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไม่เป็นเหตุให้ต้องชดเชยการพิจารณา การวินิจฉัยหรือการที่จะมีคณะกรรมการรัฐมนตรีประการใด เว้นแต่คณะกรรมการรัฐมนตรีเห็นสมควรให้รอดพึงความเห็น หรือข้อเสนอแนะของสถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อน

มาตรา 24 ในกรณีที่คณะกรรมการรัฐมนตรีจะดำเนินการเพื่อประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้คณะกรรมการรัฐมนตรีเสนอร่างแผนพัฒนาดังกล่าวให้สถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนการประกาศใช้

ความในวรรคแรกให้ใช้บังคับกับแผนการศึกษาแห่งชาติ แผนการวิจัยแห่งชาติ แผนสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แผนความมั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนาทางการเมือง หรือแผนที่ต้องมีรัฐธรรมนูญไว้รองรับ หรือสาระอย่างเดียวกัน และแผนพัฒนาในงานอื่นๆด้านเศรษฐกิจและสังคมตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรีเห็นสมควรขอความเห็นจากสถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นสมควรพิจารณาให้ความเห็น

มาตรา 25 ในการเสนอความเห็นหรือข้อเสนอแนะแก่คณะกรรมการรัฐมนตรี ให้สถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแจ้งเหตุผลประกอบมติทั้งฝ่ายข้างมากและฝ่ายข้างน้อย ในการณ์เป็นการเสนอทางเลือกหลายทาง ให้แจ้งข้อคิดเห็นโดยเสียงด้วย

มาตรา 26 มติ ความเห็น หรือข้อเสนอแนะของสถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีผลเป็นเพียงการให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีเท่านั้น และไม่ผูกพันคณะกรรมการรัฐมนตรีให้ต้องปฏิบัติตาม แต่สถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจเผยแพร่ในความเห็น หรือข้อเสนอแนะดังกล่าวต่อสาธารณะนได้

มาตรา 27 สถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีอำนาจตราข้อบังคับการประชุม การเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสถา รองประธานสถา และผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในสถา การแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ องค์ประชุมและการประชุมคณะกรรมการผ่ายต่างๆ

ของสภा การเสนอและการพิจารณาเรื่องต่างๆตามอำนาจหน้าที่ การอภิปราย การลงมติ การรักษา紀錄เป็นและความเรียบร้อย การกำหนดขอรับรองของสมาชิกสภा การถอดถอนสมาชิกสภาตามมาตรา 18(5) และกิจการอื่นตามความจำเป็น

ข้อบังคับและมติของสภាឌีปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะจำกัดอำนาจของคณะกรรมการศูนย์ในการเสนอเรื่องให้สภាឌีปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาได้

หมวด 3

การดำเนินงาน

มาตรา 28 ให้สภាឌีปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเลือกประธานสภากันหนึ่งและรองประธานสภางสองคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน และจะเลือกผู้ดำรงตำแหน่งอื่นด้วยก็ได้

ให้หัวหน้าสำนักงานสภាឌีปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเลขานุการสภាឌีปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา 29 ประธานสภាឌีปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่เรียกประชุมและดำเนินกิจกรรมของสภากลับมาให้เป็นไปตามข้อบังคับและมติของสภា รองประธานสภามีอำนาจหน้าที่ตามที่ประธานสภามอบหมาย และปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภามเมื่อไม่มีประธานสภากลับมาให้เป็นไปตามข้อบังคับและมติของสภากลับมาให้

มาตรา 30 การประชุมสภាឌีปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องกระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่คณะกรรมการศูนย์จะขอให้ประชุมเป็นการลับ หรือสมาชิกสภาร้องขอตามข้อบังคับ และการประชุมทุกคราวต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของสมาชิกเท่าที่มีอยู่จริงจะเป็นองค์ประชุม

การมีนิติของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม

มาตรา 31 สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อาจมีมติเลือกบุคคลผู้เป็นหรือไม่ได้เป็นสมาชิกสถาบันดังเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อกระทำการหรือศึกษาพิจารณาเรื่องใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันแล้วรายงานต่อสถาบันได้

มาตรา 32 สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของสถาบันเชิญผู้แทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือกำหนดนาได้เมื่อเห็นสมควร

ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรของรัฐ หน่วยงานของรัฐ ให้ความร่วมมือ แก่สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามความจำเป็น

มาตรา 33 ให้สมาชิกสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์อื่น ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติ

มาตรา 34 ในการประชุมสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของสถาบัน คณะกรรมการต้องอนุบายนี้ให้บุคคลใดเข้าร่วมสังเกตการณ์หรือชี้แจงต่อที่ประชุมได้

มาตรา 35 คณะกรรมการต้องมีมติให้สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประชุมร่วมกับบุคคลใดเพื่อพิจารณาเรื่องอันอยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรณีพิเศษได้ แต่ในกรณีจำเป็นต้องลงมติให้เป็นอำนาจของสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเท่านั้น

มาตรา 36 ให้มีสำนักงานสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ศึกษาและวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของสถาบันพิจารณา

(2) ดำเนินการในทางธุรการเพื่อให้การประชุมสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของสถาบันเป็นไปโดยเรียบร้อย

- (3) จัดทำรายงานประจำปีของสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (4) เก็บรักษาเอกสารต่างๆของสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (5) เป็นหน่วยงานธุรการและวิชาการให้แก่สถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามที่ประธานสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะกรรมการฝ่ายต่างๆของสถาบันอนุหมาย
- (6) ดำเนินการต่างๆในการเลือกสมาชิกสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การจัดระเบียบส่วนงานภายในสำนักงานสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติฯ

ให้หัวหน้าสำนักงานสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเลขานุการสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตลอดจนปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการเลือกสมาชิกสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีและตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา 37 ในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกสมาชิกสถาบันที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชนบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสถาบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้คณะกรรมการคัดเลือกตามมาตรา 6(1) ประกอบด้วยบุคคลตามมาตราดังกล่าว ยกเว้นสมาชิกวุฒิสถาบันที่มาจากการเลือกตั้งในจังหวัด

มาตรา 38 ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่สำนักงานสภาพักรูปแบบและสังคมแห่งชาติตามมาตรา 36 จนกว่าจะมีพระราชบัญญัติ加以ดังสำนักงานสภาพักรูปแบบและสังคมแห่งชาติ ซึ่งต้องกระทำภายใต้บันทึกนี้ใช้บังคับ

มาตรา 39 ให้เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่หัวหน้าสำนักงานสภาพักรูปแบบและสังคมแห่งชาติ และจัดเจ้าหน้าที่ช่วยราชการในสำนักงานดังกล่าว ตลอดจนจัดสรรงบประมาณให้ตามความจำเป็น จนกว่าพระราชบัญญัติ加以ดังสำนักงานสภาพักรูปแบบและสังคมแห่งชาติจะใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เลขที่ ๑๙ ๘.๑. ๒๕๔๓

2.1 สรุปสาระสำคัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติสถาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ

ประกอบด้วย 39 มาตรา แบ่งเป็น 3 หมวดหลัก

หมวดที่ 1. องค์ประกอบและที่มา

หมวดที่ 2. อำนาจหน้าที่

หมวดที่ 3. การดำเนินงาน

บทเฉพาะกาล

สรุปสาระสำคัญในแต่ละหมวด ดังนี้

หัวข้อนำเสนอ

1. แผ่นนำเสนอหลัก

แผ่นที่ 1.1 ความเป็นมาของสถาบันบริการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศส.)

แผ่นที่ 1.2 กระบวนการจัดตั้ง สศส.

แผ่นที่ 1.3 องค์ประกอบของ สศส.

แผ่นที่ 1.4 หน้าที่โดยสรุปของ สศส.

แผ่นที่ 1.5 สรุปภาพรวมบทบาทความเชื่อมโยงระหว่าง สศส.
กับ ภาคต่างๆ

๒. แผ่นนำเสนอเริม

แผ่นที่ 2.1 องค์ประกอบ สศส. ประเภท ๑

แผ่นที่ 2.2 ขั้นตอนได้มา สศส. ประเภท ๑

แผ่นที่ 2.3 องค์ประกอบ สศส. ประเภท ๒

แผ่นที่ 2.4 ขั้นตอนได้มา สศส. ประเภท ๒

แผ่นที่ 2.5 ขั้นตอนได้มา สศส. ประเภท ๓

แผ่นที่ 2.6 คุณสมบัติของสมาชิก สศส.

แผ่นที่ 2.7 ขั้นตอนการแต่งตั้ง และวาระการดำรงตำแหน่ง
ของ สศส.

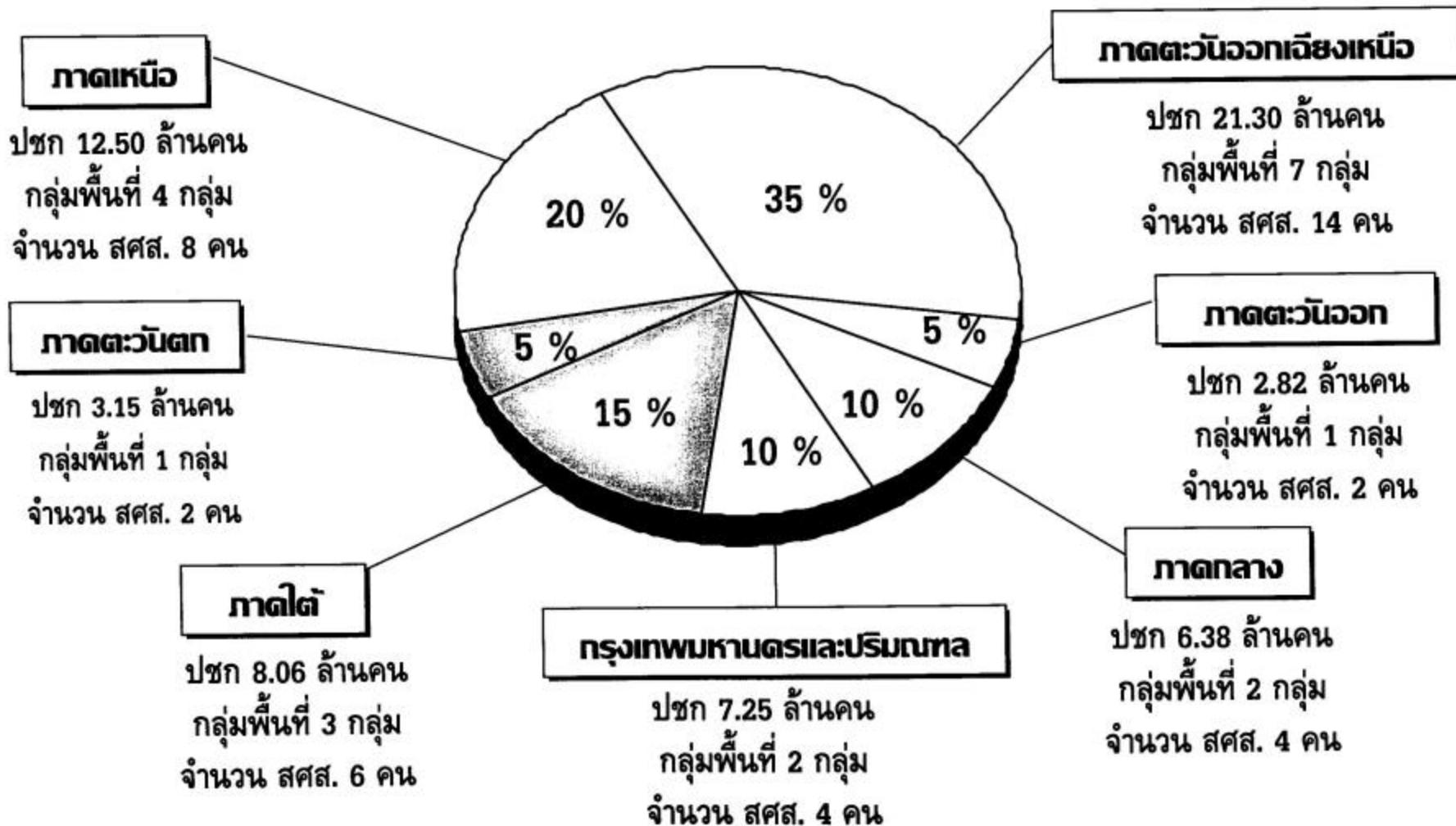
แผ่นที่ 2.8 การบริหาร และดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ

แผ่นที่ 2.9 การประชุม สศส.

วงศ์ประกอบแลกเปลี่ยน สศส. ประจำ 1

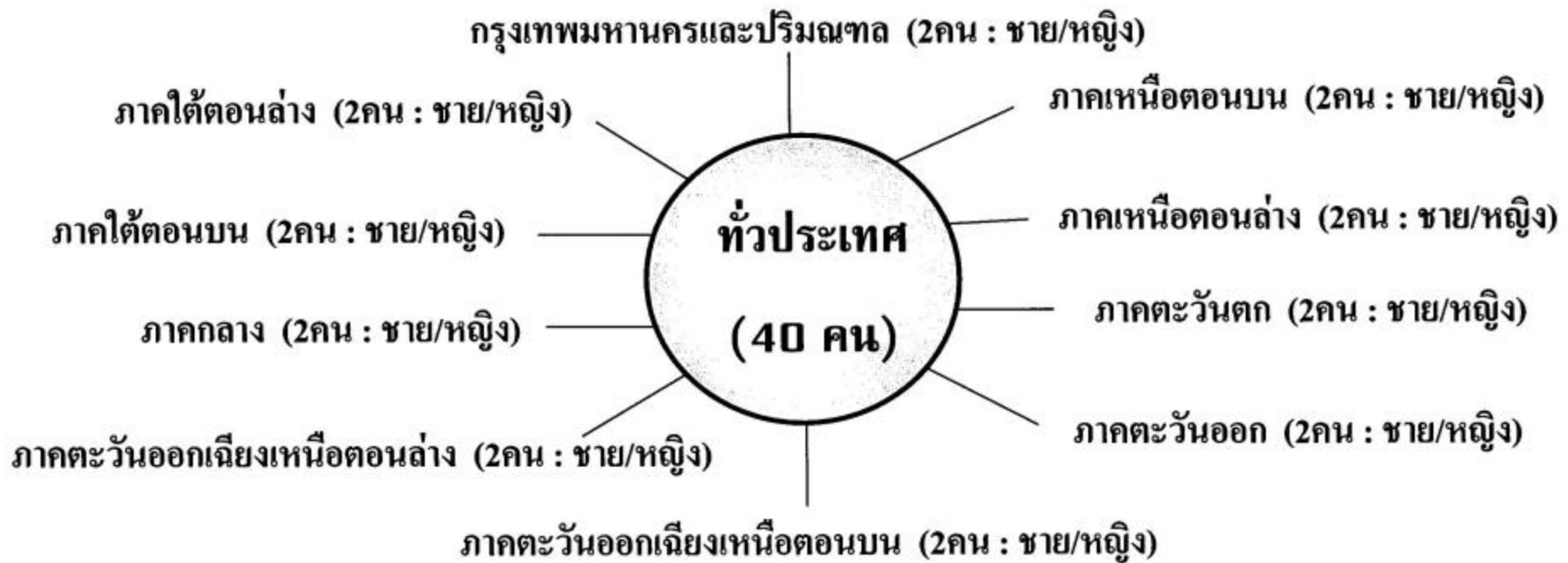
พัฒนากลุ่มพื้นที่ (40 คน)

จำนวนประชากร 61.46 ล้านคน สศส. หัวประจำฯ จำนวน 40 คน

วงศ์ประกอบ

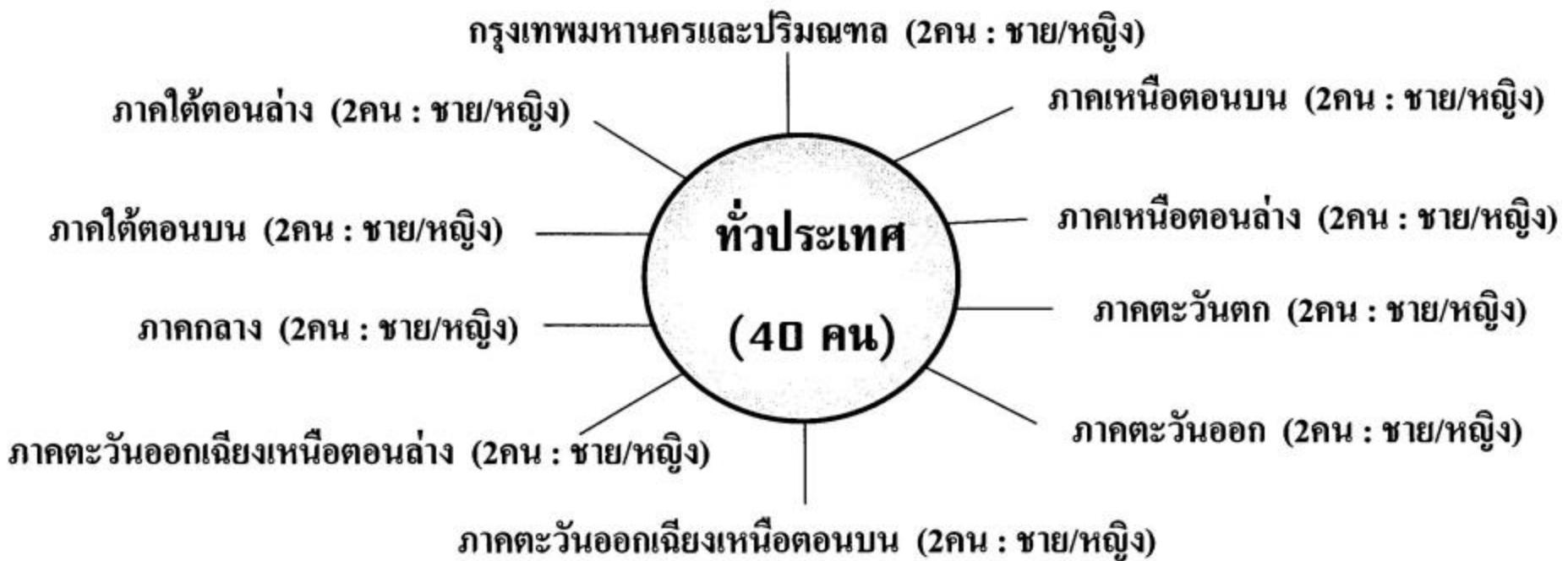
สมาชิกตัวแทนกลุ่มพื้นที่

พื้นที่ 20 พื้นที่ จำนวน 2 คนต่อพื้นที่
(ชาย/หญิง) รวม 40 คน

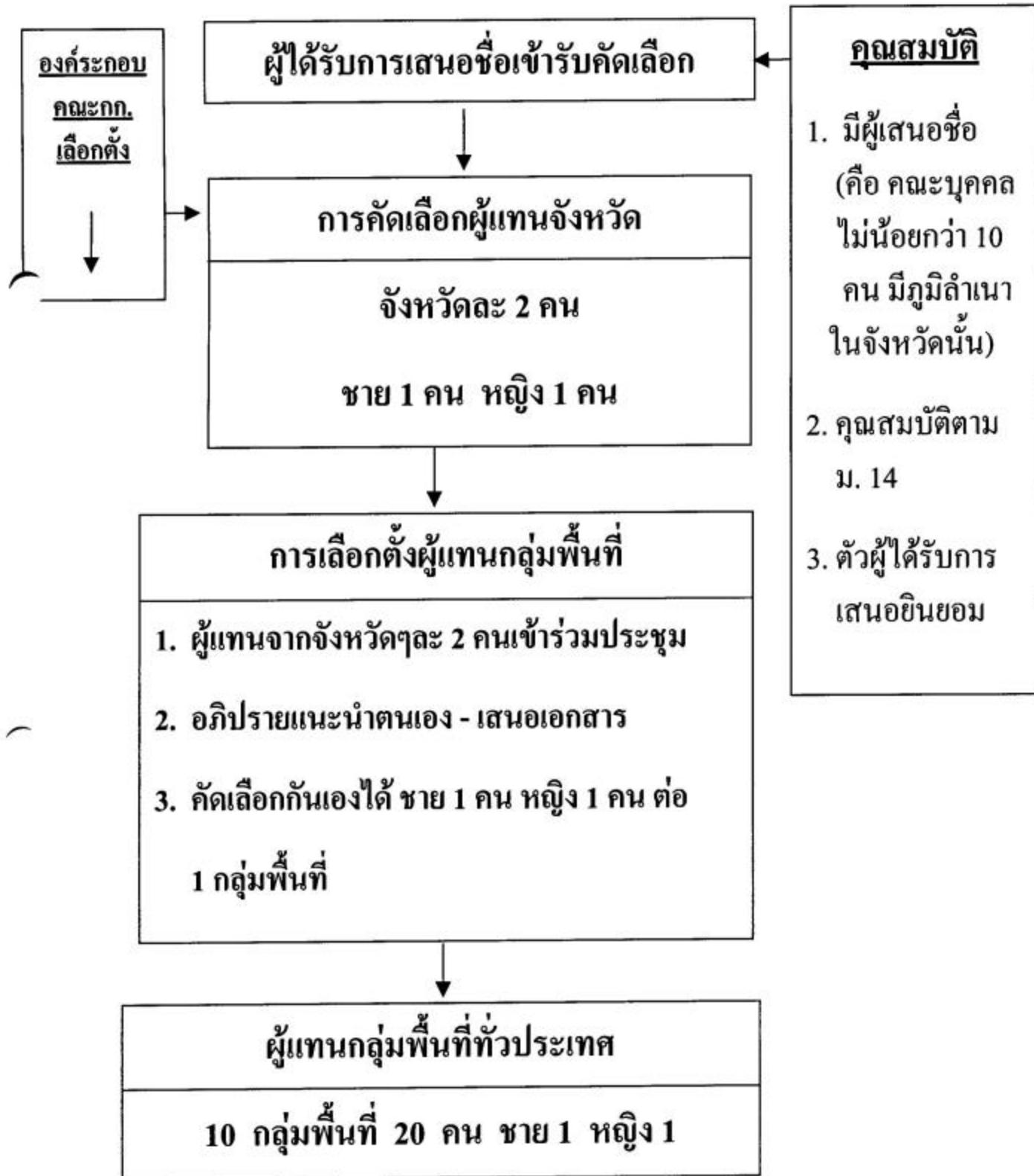
วงศ์ประกอบ

สมาชิกตัวแทนกลุ่มพื้นที่

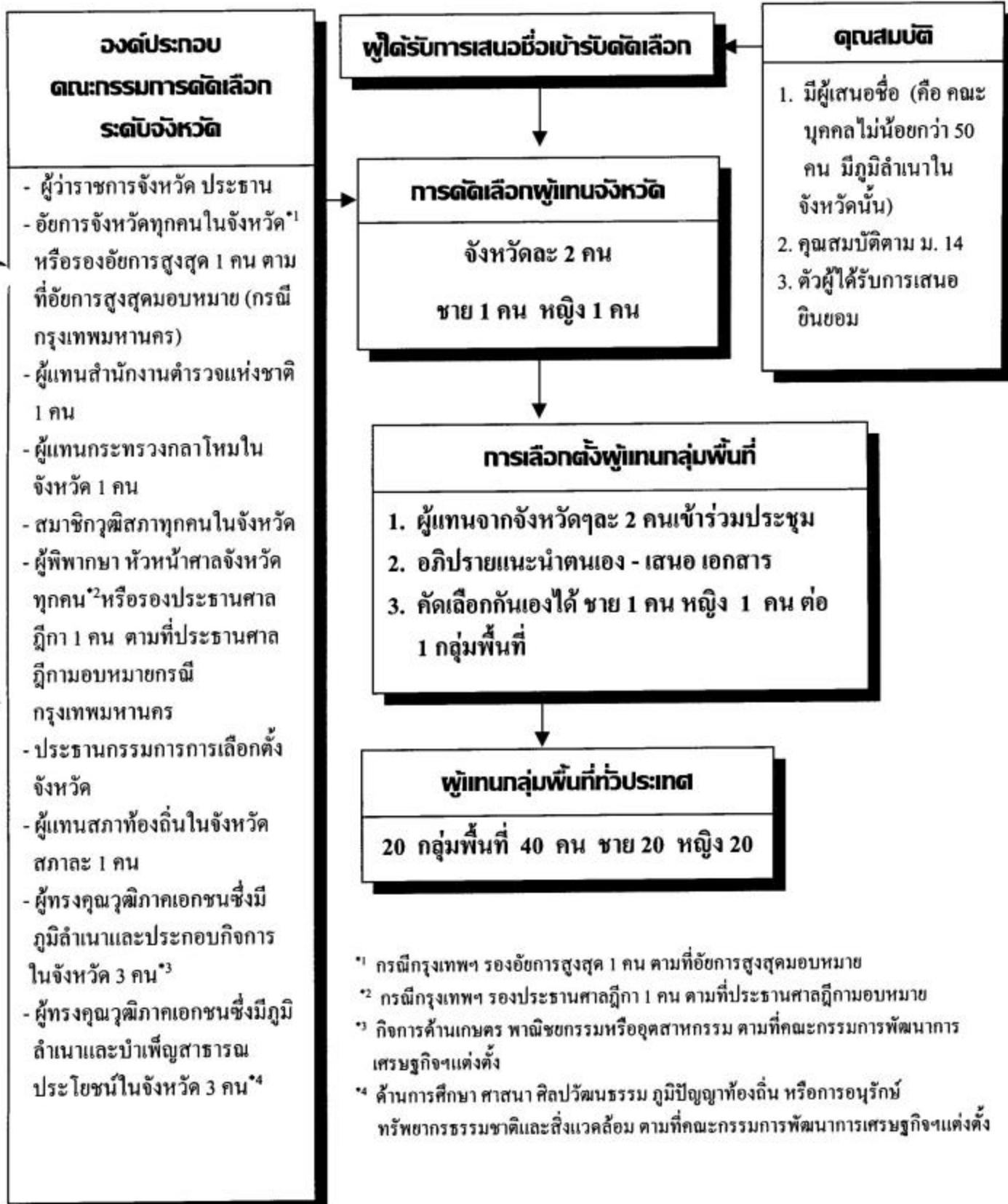

พื้นที่ 20 พื้นที่ จำนวน 2 คนต่อพื้นที่
(ชาย/หญิง) รวม 40 คน

ขั้นตอนได้มาสมาชิกประเภทพื้นที่

บันทวนได้มาสามิกประเทกผู้แทนกลุ่มพื้นที่

*¹ กรณีกรุงเทพฯ รองอัยการสูงสุด 1 คน ตามที่อัยการสูงสุดมอบหมาย

*² กรณีกรุงเทพฯ รองประธานศาลฎีกา 1 คน ตามที่ประธานศาลฎีกามอบหมาย

*³ กิจการค้านเกยคร พาณิชกรรมหรืออุตสาหกรรม ตามที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจฯแต่งตั้ง

*⁴ ค้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือการอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามที่คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจฯแต่งตั้ง

วงดีประกอบແລະກິມາ ສຕສ. ປະເທດ 2

ຜູ້ແທນກລຸ່ມອາຊີພແລະກິຈການ (40 ດວຍ)

ຜູ້ແທນກລຸ່ມອາຊີພແລະກິຈການ 18 ກລຸ່ມອາຊີພ :
ໜູ້ງົງ 20 ແລະ ຜູ້ງົງ 20

**วงศ์ประกอบและที่มา
สมาชิกสภากลุ่มวิชาชีพและการ
(40 คน)**

- ผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจภาคอุตสาหกรรม 2 คน เสนอชื่อโดย สถาบันอุตสาหกรรมฯ
- ผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจภาคพาณิชยกรรม การบริการ หรือการท่องเที่ยว 2 คน เสนอชื่อโดย สถาบันการค้าฯ
- ผู้แทนผู้ประกอบอาชีพทนายความหรือที่ปรึกษากฎหมาย 2 คน เสนอชื่อโดย สถาบันทนายความ
- ผู้แทนผู้ประกอบการอาชีพแพทย์ 2 คน เสนอชื่อโดย 医師สภา
- ผู้แทนนักเผยแพร่พุทธศาสนาและจริยธรรม 2 คน เสนอชื่อโดย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและ มหาวิทยาลัยมหากุฏราชวิทยาลัย
- ผู้แทนนักเผยแพร่องค์ศาสนาอิสลามและจริยธรรม 2 คน เสนอชื่อโดย คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย

- ผู้แทนนักเผยแพร่ศาสนาคริสต์และจริยธรรม 2 คน เสนอชื่อโดย กระทรวงศึกษาธิการ
- ผู้แทนนักกีฬา 2 คน เสนอชื่อโดยคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย
- ผู้แทนผู้ประกอบอาชีพทำนาข้าว 2 คน เสนอชื่อโดย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ผู้แทนผู้ประกอบการอาชีพเพาะปลูกหรือทำสวนผัก ผลไม้ ไม้ยืนต้น หรือชัญญพืชอื่นๆ 2 คน เสนอชื่อโดย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ผู้แทนผู้ประกอบการอาชีพประมงหรือเลี้ยงสัตว์ 2 คน เสนอชื่อโดย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- ผู้แทนผู้ประกอบการอาชีพวิศวกร สถาปนิกหรือนักผังเมือง 2 คน เสนอชื่อโดย กระทรวงมหาดไทย
- ผู้แทนนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2 คน เสนอชื่อโดย คณะกรรมการการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
- ผู้แทนศิลปินด้านการแสดง นายศิลปาร์อุดนตรี 2 คน เสนอชื่อโดย คณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ
- ผู้แทนผู้ใช้แรงงาน 2 คน เสนอชื่อโดย กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

- ผู้แทนนักสังคมส่งเคราะห์หรือผู้มีบทบาทในการส่งเสริมสถานภาพเด็ก เยาวชน ศตรี คนชรา คนพิการหรือผู้ด้อยโอกาส 2 คน เสนอชื่อโดยกรรมการตรวจแรงงานและสวัสดิการสังคม
- ผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจนาคราชหรือสถาบันการเงิน 2 คน เสนอชื่อโดย คณะกรรมการธนาการแห่งประเทศไทย
- ผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจขนาดย่อม 2 คน เสนอชื่อโดย กรรมการตรวจอุตสาหกรรม
- ผู้แทนผู้มีบทบาทในการพัฒนาหรือการกระจายความเจริญ และรายได้ไปสู่ท้องถิ่นหรือชนบท 2 คน เสนอชื่อโดย กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- ผู้แทนนักเรียน นิสิต นักศึกษาหรือเยาวชนที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี 2 คน เสนอชื่อโดย คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ

สคส. ประเภท 2

ขั้นตอนได้มาสมาชิกกลุ่มอาชีพและกิจการ

องค์กรตามมาตรา 9

คัดเลือก

วิธีการ

ตั้งคณะกรรมการ หรือ กก. คัดเลือกเสนอชื่อผู้แทนประเภท 2
จำนวน 2 คน (ชาย 1 หญิง 1) จากแต่ละกลุ่ม (ยกเว้น
กลุ่มเกษตรฯ) เป็นผู้มี :

- คุณสมบัติตามมาตรา 14
- ผู้ได้รับการเสนอให้ความยินยอม
- มีคุณสมบัติอยู่ในกลุ่มตามระบุในมาตรา 8

ผู้แทนกลุ่มอาชีพและกิจการ

(40 คน)

18 กลุ่มอาชีพ : ชาย 20 หญิง 20

วงศ์ประกอบلاءกี่มา สสส. ประเภท 3

ผู้แทนกลุ่มสาขาวิชาความรู้ฯ เลือกภาระ (20 คน)

ตอน: กรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาเลือกสาขาวิชาความรู้ฯ

ตอน: กรรมการเลือกฯ สาขาวิชาความรู้ฯ

- เลือกสาขาวิชาความรู้ฯ ที่เพิ่มผู้แทนฯ
20 คน

หลักเกณฑ์การเลือกฯ

- พิจารณาจากคุณสมบัติของผู้แทนฯ ประเภทกลุ่มพื้นที่และประเภทกลุ่มอาชีพและกิจกรรมที่ยังขาดอยู่
- พิจารณาจากประวัติสมาชิก 2 ประเภทแรก
- พิจารณาจากสภาพปัญหาเศรษฐกิจและสังคมขณะนี้

ขั้นตอนการเลือกตัว สสส. ประเภท 3

- จัดทำบัญชีรายชื่อ
- ประชุมเลือกโดยวิธีลงคะแนนลับ
เลือกได้สาขละ 2 ชื่อ

คุณสมบัติผู้รับเสนอชื่อในบัญชีรายชื่อ

- มีคุณสมบัติตาม ม. 14 และมีคุณสมบัติในสาขาวิชาความรู้ที่เพิ่มฯ และผู้รับการเสนอชื่อยินยอม
- เสนอชื่อโดยสมาชิก สสส. 1 และสสส. 2 สาขาวิชาความรู้ลักษณะคน

ผู้แทน สสส. ประเภท 3 สาขาวิชาความรู้ฯ
20 คน

บันทวนได้มาสมาร์กประเทกสาขาความรู้ และภูมิปัญญา

แผนกรรนการพัฒนาการเตรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แต่งตั้ง คณะกก.๑ เพื่อพิจารณาฯ เลือก

แผนกรรนการเลือกฯ

- เลือกสาขาความรู้ที่ขาด
- เลือกตัวบุคคล

ผู้แทนสถาที่ปรึกษาประเทกสาขา
ความรู้ จำนวน 20 คน

หลักเกณฑ์การเลือกฯ

- พิจารณาจากประเทก
ผู้แทนกลุ่มพื้นที่และ
ประเทกกลุ่มอาชีพ
และการที่ยังขาดอยู่
- พิจารณาจากประวัติ
สมาชิก 2 ประเทกแรก
- พิจารณาจากสภาพ
ปัญหาเศรษฐกิจและ
สังคมขณะนี้

มาตรา 14

คุณสมบัติของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

1. มีสัญชาติไทย
2. มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษา
3. ไม่เป็นที่ปรึกษา กรรมการบริหาร กรรมการอื่นๆ หรือผู้บริหารของพรรคการเมือง
4. ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง
5. ไม่อยู่ระหว่างเสียสิทธิตามกฎหมาย เพราะเหตุไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
6. ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา
7. ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรอื่นของรัฐ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
8. ไม่เป็นกรรมการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจสอบแผ่นดินหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินยกเว้น
9. ไม่อยู่ระหว่างถูกจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
10. ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
11. ไม่อยู่ระหว่างต้องคำพิพากษาให้จำคุก และถูกคุมขังโดยหมายศาล

ขั้นตอน

การแต่งตั้ง และวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิก สภากีฬาปรีกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศส.)

- ◆ ดำเนินการเลือกสมาชิกทุกประเภทเสร็จภายใน 90 วัน
นับตั้งแต่ พ.ร.บ.ฯ ใช้บังคับ
- ◆ หัวหน้าสำนักงานสภากีฬาปรีกษาฯ เสนอชื่อผู้รับเลือกต่อ
นายกรัฐมนตรี เพื่อประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษา
- ◆ วาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี
 - สมาชิกภาพสิ้นสุดลง เมื่อถึงคราวออกตามวาระ ตาย
ลาออกจาก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม
ม.14 สภากีฬาปรีกษาฯ มีมติลับ脱落ถอน (คะแนนไม่
น้อยกว่า 2 ใน 3)
- ◆ การเลือกสมาชิกฯ แทนที่ตำแหน่งที่ว่างโดยเหตุอื่น

(นอก

จากคราวออกตามวาระ) กระทำเมื่อ :

- สมาชิก สศส. แต่ละประเภทเหลือน้อยกว่า 3 ใน 4
- วาระของสภากีฬาปรีกษาฯ เหลือมากกว่า 180 วัน สมาชิก
สศส. เข้ามาแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าวาระที่เหลือ

การบริหารและการดำเนินงานของ สภากีฬาที่ปรึกษาฯ

◆ สศส. มีอำนาจ :

- ตราข้อบังคับการประชุม การเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภากีฬา และอื่นๆ ตาม ม.27
- ตั้งสมาชิก สศส. หรือผู้อื่นเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ทำการ หรือคีกษาพิจารณาเรื่องใดในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ สศส. ได้ และเชิญผู้แทนภาครัฐมาให้ข้อเท็จจริงแก่ สศส. หรือกรรมการฯ
- เผยแพร่ร่วมติความเห็น ข้อเสนอแนะจากการประชุม สศส.
- ประเมิน ตรวจสอบ ติดตามการดำเนินงานของรัฐบาลให้เป็นไปตามแนวโน้มโดยพื้นฐานภายใต้รัฐธรรมนูญ หมวด 5

◆ การประชุม สศส. :

- องค์ประชุมต้องประกอบด้วย สมาชิกไม่น้อยกว่า 1 ใน 3
- ประชุมเปิดเผยแพร่ ยกเว้นกรณี ครม. หรือสมาชิกร้องขอตามข้อบังคับ
- ความเห็นและข้อเสนอแนะจาก สศส. ต่อ ครม. ให้แจ้งเหตุผลประกอบมติทั้งฝ่ายข้างมากและข้างน้อย และถ้าเป็นทางเลือกให้แจ้งข้อดี - ข้อเสีย
- ความเห็น สศส. ไม่ผูกพันให้ ครม. ปฏิบัติตาม
- คณะกรรมการ :
 - อาจมอบหมายให้บุคคลใดเข้าร่วมสังเกต
 - การณ์และซึ่งแจงในการประชุม สศส.
 - อาจให้ สศส. ประชุมร่วมคณะกรรมการได้
 - เพื่อพิจารณาเรื่องในขอบเขตหน้าที่ของ สศส. เป็นกรณีพิเศษ และในกรณีลงมติให้เป็นอำนาจหน้าที่ สศส.

ขั้นตอนและทางเลือก

การดำเนินการนำร่างพระราชบัญญัติเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา

รูปแบบ	ขั้นตอน	ข้อดี	ข้อเสีย
รูปแบบที่ 1			
☐ เสนอคณะรัฐมนตรี พิจารณาแล้วส่ง กฤษฎีกាតีความใน ระหว่างนั้น จัดรับ พึงความเห็น ประชาชนควบคู่กัน ไป	<ul style="list-style-type: none"> ● 2 ส.ค. เสนอคณะกรรมการประสานนโยบายและการดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญ ● 10 ส.ค. เสนอ ครม. (- ส่งกฤษฎีกាតีตรวจสอบฯ) (-จัดรับพึงความเห็นในลักษณะเดียวกับการดำเนินการของ สสร.) ● 10 ต.ค. เสนอ ครม. พิจารณาส่งตามขั้นตอนสู่การพิจารณาของรัฐสภา 	● รวดเร็ว	อาจเกิดความชัด แม้กระหว่างร่างที่ ผ่านการตรวจ ของกฤษฎีกากับ ร่างที่รับฟังความเห็นประชาชน
รูปแบบที่ 2			
☐ จัดรับพึงความเห็น ประชาชนก่อน จึง นำร่างที่แก้ไขตาม ความเห็นประชาชน แล้ว เสนอคณะรัฐ มนตรีและดำเนิน การตามขั้นตอน	<ul style="list-style-type: none"> ● 2 ส.ค. - 15 ก.ย. จัดรับพึงความเห็น ประชาชนด้วยการประชาสัมพันธ์ตามรูปแบบของ สสร. ใช้เวลา 1 เดือน ● กลุ่มเดือนกันยายน เสนอคณะกรรมการ ประสานนโยบายและการดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญ ● ปลายกันยายน เสนอ ครม. ส่งร่างให้ กฤษฎีกា ● ต้นเดือนตุลาคม เสนอ ครม. พิจารณาส่งตาม ขั้นตอนสู่การพิจารณาของรัฐสภา 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีความชัด แม่น้อย ● ประชาชน ● มีความ เช้าใจและ ต้องรับฟัง ● น้อยกว่า รูปแบบ แรก 	ร่างฯ เสนอเข้าสู่ การพิจารณาของ รัฐสภาล่าช้า

กบก.๑๔

สุขภาพ หมายความว่า ภาวะที่มีความสุข
ความสงบของจิตใจ และความแข็งแรงของร่างกายที่
เหมาะสม เชื่อมโยงกันเป็นองค์รวมอย่างสมดุลย์ ใน
สังคมที่สันติสุขภายใต้ระบบเศรษฐกิจ การเมือง วัฒน
ธรรม ลifestyle และศีวภาพ รวม
ทั้งการดำเนินชีวิตในกรอบของมโนธรรม จริยธรรม ที่
สามารถสร้างคุณค่าและประโยชน์แก่สังคม

บริการทางสุขภาพ หมายความว่า บริการ
ต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

บริการทางสาธารณสุข หมายความว่า
บริการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกัน การตรวจ การ
วินิจฉัย การบำบัด การรักษาโรค การพื้นฟูสภาพ อัน
เป็นส่วนย่อยของบริการสุขภาพ

โรค หมายความว่า ความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ
ความผิดปกติของร่างกายหรือจิตใจ และหมายความ
รวมถึงอาการที่เกิดจากภาวะดังกล่าวด้วย

การสร้างเสริมสุขภาพ หมายความว่า
กระบวนการต่างๆ ที่จะส่งเสริมความสามารถของ
บุคคลที่จะเลือกแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเพื่อสุข
ภาพ ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

บริการทางสาธารณสุขระดับปฐมภูมิ หมาย
ความว่า บริการทางสาธารณสุขเบื้องต้นในชุมชน เพื่อ
สนับสนุนระบบการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว
และชุมชน

สุขภาพต้องออก
ระเบียน กฎเกณฑ์ และ
ผ่อนaise โดยเฉพาะ
ลักษณะบริการ บุคลากร
และการเงิน

บริการทางสาธารณสุขระดับทุติยภูมิ หมาย
ความว่า บริการทางสาธารณสุขในระดับที่ซับซ้อนขึ้น
ตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งให้บริการในสถานบริการ
โดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุข
ซึ่งเป็นบริการต่อเนื่องจากบริการทางสาธารณสุขระดับ
ปฐมภูมิ หรือบริการทางสาธารณสุขชุกเฉิน

สุขภาพต้องออก
ระเบียนกำหนดมาตรฐาน
บริการ ซึ่งเป็นมาตรฐาน
บริการสำหรับประชาชน
ไทย (minimum
requirement) โดยเฉพาะ
ลักษณะบริการ บุคลากร
และการเงิน

บริการทางสาธารณสุขระดับติดภูมิ หมายความว่า บริการทางสาธารณสุขในระดับยุ่งยากซับซ้อนที่ต้องใช้ความรู้จากการวิจัยและพัฒนาเข้ามาเสริม ซึ่งให้บริการในสถานบริการ โดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทาง หลายสาขาร่วมกัน

บริการทางสาธารณสุขระดับติดภูมิ หมายความว่า บริการทางสาธารณสุขในระดับยุ่งยากซึ่งช้อนที่ต้องใช้ความรู้จากการวิจัยและพัฒนาเข้ามาเสริม ซึ่งให้บริการในสถานบริการ โดยผู้ประกอบวิชาชีพด้านการแพทย์และสาธารณสุขที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะทาง หลายสาขาร่วมกัน

สมัชชา

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน อาจให้มีองค์กรในลักษณะสมัชชาศึกษาเพิ่มเติม ดูภูมิภาค การจัดตั้ง ผสช. / สมัชชา สนานม้า และพิจารณาแนวทางที่จะหาคนเข้าร่วมในสมัชชาในลักษณะ championship driver (คนที่มีความสนใจรักเรื่อง issue นั้น) กกว่าการเป็นตัวแทนองค์กร (ซึ่งอาจไม่รู้เรื่องดังกล่าว)

หมวด 2

สภากาражุฬาภรณ์แห่งชาติ

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาคประชาชน อาจให้มีองค์กรในลักษณะสมัชชา ศึกษาเพิ่มเติม ดูกฎหมายการจัดตั้ง ตสร./ สมัชชาสามมิตร

มีหน้าที่กำหนดนโยบายและแนวทางการทำงานให้แก่สภากาражุฬาภรณ์แห่งชาติ นอกจากตัวแทนแล้ว จะต้องหาคนเข้าร่วมในสมัชชาในลักษณะ championship driver (คนที่มีความสนใจเช่นเดียวกับ issue นี้) มากกว่าการเป็นตัวแทนองค์กร (ซึ่งอาจไม่รู้เชื่องตั้งก่อตัว)

มาตรา (1) ให้มีสภากาражุฬาภรณ์แห่งชาติเป็นองค์กรอิสระ มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีเป้าหมายอยู่ที่การมีสุขภาพสมบูรณ์ของประชาชน

โครงเป็นนิติบุคคล
สภาก หรือ สำนักงานคณะกรรมการอาหาร (ฝ่ายเลขาน)

มาตรา (2) สภากาражุฬาภรณ์แห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานด้านสุขภาพแห่งชาติ

(2) กำกับทิศทางการพัฒนาระบบสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ รวมทั้งการใช้ทรัพยากรด้านสุขภาพ

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและสร้างองค์ความรู้ด้านสุขภาพ

ควรมี องค์กรในลักษณะ Assembly (สมัชชา) เป็นองค์กร Governance ของสภาก ซึ่งเป็นการรวมตัวของตัวแทนองค์กรภาคประชาชน ต้องมีการศึกษาในรายละเอียดเพิ่มเติม ในประเด็นของ Governance body ขององค์กรระหว่างประเทศต่างๆ เช่น WHO, UNGTAD, etc. เพื่อให้เป็นภาพชัดเจนขึ้น ในประเด็นการดำเนินงานของ Assembly จะต้องมีคณานำหน้า เช่น กำหนดหลักซึ่งจะนำเสนอบรรษัทฯ ในการดำเนินการ

(4) ติดตามและประเมินผลกระบวนการด้านสุขภาพที่เกิดจากการกำหนดนโยบายสาธารณะ

(5) พิจารณาให้ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการรัฐมนตรี ในการแก้กฎหมายให้เป็นไปตามนโยบายสุขภาพแห่งชาติ

(6) ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรภาคประชาชนให้ดำเนินการสร้างเสริมสุขภาพและการดูแลสุขภาพของตนเอง

(7) จัดประชุมสมัชชาสุขภาพแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

องค์ประกอบ และวิธีการจัดประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่สภาการสุขภาพกำหนด

(8) อำนวยหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา (3) สภาการสุขภาพแห่งชาติ ดำเนินงานในรูปคณะกรรมการสภาก

องค์ประกอบ 2 คือ
กรรมการ – กรรมการ
บริหาร (Executive
board) และ Assembly
ทำหน้าที่กำหนดโดยนาย

ให้คณะกรรมการสถาปนิกอนุมัติว่า
กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง
ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตาม
กลุ่มและจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชีห้ายพระราชน
บัญชีดังนี้

มาตรา (4) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและ
ไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี
บริบูรณ์
- (3) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่า
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- (4) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ
หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ วิกฤต
หรือจิตพิการเพื่อนไม่สมประกอบ
- (6) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำ
พิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น

Exboard – ดู คก. คปรส
พิจารณาผู้แทนกระทรวง
กลาโหม เนื้อหาด้วย

แยกหน้าที่ของกรรมการ
13.1.2 เป็นของ exboard
หน้าที่สมัชชา – approve และ
13.1.3

สภากลุ่มภาพแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
เป็นนิติบุคคล ของศูนย์อิสระ
หัวหน้าสำนักงานเป็นตัวแทน
ทำหน้าที่
คุณสมบัติผู้บริหาร / พนักงาน (กฎหมายด้านหาก)
หน่วยวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพ

คณะกรรมการบริหาร (Executive Board)
ทำหน้าที่ (13.1.2)
องค์ประกอบ – ตัวแทนหน่วยงาน (ศูนย์) และ
ตัวแทนวิชาชีพ

สมัชชาสุขภาพ (Assembly)
ทำหน้าที่ approve policy และ 13.1.3
องค์ประกอบ – กรรมการบริหาร กรรมการจากพื้นที่
(จังหวัด) และ (ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละเรื่อง แต่ละการ
ประชุม)

กระทรวงสาธารณสุข (ไม่อ้อมในกฎหมายฉบับนี้)
การปรับโครงสร้างของกระทรวงต้องปรับอย่างไรให้สอดคล้อง กับกฎหมายฉบับนี้
ความสัมพันธ์ สภา – กระทรวง ศธ. ในมี – ศูนย์นโยบายและแผนดึงแวดล้อม แต่จะต้องทันเวลา และ
พร้อมทางทรัพยากร (ภาพรวมของประเทศ) ซึ่งอาจจะต้องถ่ายโอนจากกระทรวงเดิม รวมทั้งทำหน้าที่ใน
การประเมินภาพรวมด้านสุขภาพ
กระทรวง ศธ. จะทำหน้าที่ implement

คณะกรรมการสุขภาพระดับพื้นที่ (กสพ.) - มีหน้าที่ implement แผนด้านสุขภาพในพื้นที่ เช่น จ่ายสถานบริการในพื้นที่ ที่
ไหน เท่าไหร เป็นต้น เป็นการ balance power ของจังหวัด กสพ. มี สถ. เป็นเลขานุการ
แนวโน้ม กสพ. จะเข้าไปอยู่ในระบบการบริหารส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ – จะจัดความสัมพันธ์ สภา / Assembly ในพื้นที่ กับ กสพ. อาย่างไร ไปจัดเองในอนาคต??
ระหว่างช่วงเปลี่ยนแปลง – สามารถสุขภาพแห่งชาติจะต้องดำเนินการบางประเด็นที่จะต้องทำแทน เช่น เปลี่ยนแปลงแก้ไข
กฎหมายบางฉบับ / ทำลายให้ขาดเจนบางเรื่อง - ประเด็นเหล่านี้ต้องอยู่ในบทเฉพาะกาล

ประเด็นนี้ควรนำเสนอในประชาคม